

નકલી કિતાબો ખરીદનાં પહેલાં કાફરી કુંપનીની રજીસ્ટર્ડ ચએક્કી
કિતાબો બીલીઆરાયી મંગાવવાનું જ્યાનમાં રાખવું.

“જ અવને તચ્ચાલા”

હદીયતુલ મુરલેમીન

યાને

ઝુરરિયાતે દોન.

ગ્યાતા પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મીર' સૈયદઅલી બીન સૈયદ અમીરઅલી કાફરી
પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે. - દેગડી સ્ટ્રીટ-બીલીઆરા.

સને ૧૮૬૭ના ૨૫માં એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ ચએક્કી
છે, માટે માફીની રજા લિયવ્ય કોઈએ
છ.પરી અગર છપાવવા નહીં.

સુરત ચક્રાના પુત્રપર ટાંકી પાસે આવેલા “શંકર”
પ્રી. પ્રેસમાં નારાયણુરાવ લક્ષ્મણુરાવ નીકમે છાપ્યું.

સને ૧૯૨૦ ઈસવી.
આટલી ૧૮ મી.

સને ૧૩૩૮ હીજરી
નકલ, ૨૦૦૦

ઈમિત બાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૬૭૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨૫૭૮ મુસલમાન

વિષય પૃ: ૪

—:દીખાઓ:—

લાલના જમનામાં મુસલમાન ભાષાઓ દીનની ફેળવાણીમાં તદ્દન પછાત પડેલા છે, અને દીની કિતાબો અરબી ભાષામાં છે. અને જે કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી, ભાષામાં થયેલો છે. તે પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી પોતાના મજહબથી મિલકુલ ના વાકેફ છે, એ ધણી દીલગીરીની વાત છે.

આ તન્હેનાં કેટલાક મુસલમાન ભાષાઓ પોતાનો મજહબી દુદમ નહીં શીખનાં, ઘણાં જણાં ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે, અને શીખે છે, તેથી જે મજહબી કિતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઈ છપાયેલી હોય, તે તે વાંચી પોતાના પેદા કરનારને ઝોળખી જઠાલતના અધારામાંથી બહાર આવી શકે, એમ ધારી તથા કેટલાક ભાષાઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ કિતાબ ઉરદુ જમાન અને ગુજરાતી હરફોમાં છપાવી છે. એની હળરો નકલો ખપી જવાથી એમાં ઘણો સુધારો વધારો કાઢ્યો છે. અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, અને હાલ કાગળોનો ભાવ ચાર ગણો થવાથી લાગ્યારીએ થોડી કિંમત વધારી છે.

આ કિતાબ મુસલમાનોમાં ધણી ઉપયોગી હોવાથી, તેમજ રજીસ્ટર્ડ થયેલી હોવાથી કેટલાક લાલચુઓએ ફેરફાર કરી એની નકલ કાઢી છે. પરંતુ તે બલત હોવાથી નમાઝ મકરૂહ થાય છે, અને અવાજને બદલે ઉલટા ગુનેહગાર થાય છે. માટે એવી નકલી કિતાબો ખરીદવી નહીં, હમારી રજીસ્ટર્ડ થયેલી નામ વાંચીનેજ ખરીદવી.

ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંચાલ

આ રીસાલામાં જ્યાંને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે. કે
ધણાં ખરા ઉરદુ જ્યાંન બેલી જાણે છે, અને એ જ્યાંન બેલવાનો
જેને મહાવરો નથી, તેઓ પણ સારી પેઠે સમજી શકે છે, એમાં
અરખી આવતો દાખલ કરેલી છે, અને તે ગુજરાતી હરફોમાં લખી
છે. પરંતુ અરખી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં ષ્ટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં
ધણો ફેરફાર છે. તેથી ગુજરાતીમાં ખરાખર લખી ઉચ્ચાર કરવો
મુશ્કેલ છે, તો પણ ધણાં ખરા “કલામે શરીફ” પઠી જાણે છે, તેઓ
સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે
સમજ પડે, એ પ્રમાણે જ્યાંન કરવાની કાળજી રાખી છે, તોપણ
જે તદ્દનજ ના વાકેફ હોય, અને જેને સમજ નજ પડી શકતી હોય,
તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી. એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે,
તો દુરસ્ત કરી પઠી લેશે, અને સેવકને હરગુજર કરશે, એવી મારી
વિનંતી છે. કેમકે માણસ માત્ર ભુલથી બરેલું છે. અને કોઈથી
ભુલ નબ થાય, એમ બનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિસાલામાં અરખી આવતો તથા અમના પા સીપારાની
સુરનો વીગેરે દાખલ કરેલું છે, માટે ખીજી કિતાબોની પેઠે એની
તાલીમ કરવી; અને જે કોઈ એની બેઅદખી કરશે, તો ગુનાહ
માર થશે.

લી. દુઆગો.

ખીર સૈયદઅલી કાદરી.

-:ખાખત:-

સફા નંબર.

પ્રસલામકા પેદલા રકુન કલમયે સદાદત સાતો	૨
કલમે ઓર અદાપેદલા ખ્યાન.	૨
દુસરા રકુન પ્રસલામકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નિયતે	૮
દુઆએ કુતૂન, ઓર અત તહીયાત	૧૨
ખ્યાન વુજુહા.	૧૩
નવાકીસ વુજુકે.	૧૪
ખ્યાન તયમ-મુમકા.	૧૫
ખ્યાન પાનીકા	૧૬
ખ્યાન નમ્મસના.	૧૭
ખ્યાન ગુસલના મયે નિયતોંકે.	૧૮
ખ્યાન નમાઝકે ફરજોંકા.	૨૧
ખ્યાન વાજેખાતે નમાઝકા.	૨૩
ખ્યાન નમાઝકી સુમતોંકા.	૨૬
ખ્યાન જમાઅતકા.	૨૭
ખ્યાન હમામતકા.	૨૮
ખ્યાન અમ્મનકા.	૨૯
ખ્યાન તરકીમમેં નમાઝ પરહનેકે.	૩૦
સિપા-રયે અમ. પા સિપારેકી સુરતે.	૩૬
મદ્દ ઓર આંરતકી નમાઝકા ફક ઓર નમાઝકે મકરૂહાત. ૪૩-૪૪	૪૩-૪૪
ખ્યાન ખીમારકી નમાઝમેં.	૪૫
ખ્યાન મુસાફીરકી નમાઝ, ઓર નમાઝે જુમખાકા.	૪૬-૪૭

ખ્યાન નમાઝે ઇદેનકા, મયે નિયતોંકે.	૪૯
ખ્યાન નમાઝે તરાવીહકા.	૫૦
ખ્યાન આશુરેકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન તહબજુદકી નમાઝકા	૫૩
ખ્યાન કુશુદ ઓર ખુશુદકી નમાઝકા, ઓર ખ્યાન સહીદકા	૫૪
ખ્યાન જનાઝેકી નમાઝકા, મયે નિયતોંકે	૫૫
ખ્યાન ઝંકાતકા.	૬૨
ખ્યાન સદકયે શીતરકા, ઓર કુરખાનીકા.	૬૫
ઇસલામકા ચવથા રકુન, રોઝે રમઝાનકે.	૬૬
ઇસલામકા પાંચવાં રકુન, હબ.	૬૯
ખ્યાન અકીકેકા, મયે નિયતકે,	૭૦
ખ્યાન મુતહરરેકાત નિયતોંકા, ઓર દુઆ ઓર ફાતેહાઓંકા.	૭૧
સુ-૨-યે યાસીન.	૮૦
સુ-૨-તુલ મુલ્ક, (તખ્વારક)	૮૫
સુ-૨-યે રહ-માન	૮૮
સુ-૨યે મુઝમ્મીલ.	૯૧
કસીદા ગૌસીયા.	૯૪
અહદ નામા.	૯૭
દુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.	૧૦૦
દુઆયે ગંજુલ અર્શ	૧૧૫
ઇસલામી બારા મહીનેકે નામ, ઓર હસકે ફાઝેલ.	૧૨૦
ખ્યાન ગુનાહે સગીરા વ કબીરાકા.	૧૨૫

હદીયતુલ મુસ્લેમીન,

—ચાને

શુરરીયાતે દીન.

✽ ખિસમીક્ષા હિર રહમા નિર રહીમ. ✽

“અલ-હમદો લીલ્લાહે અલા નવાલીહી, વરસલાતો વરસલામો અલા રસુલીહી મોહમ મદીન, વ આલીહી વ અસહા-ગ્રીહી અજ-મખન.” અમ અઝીઝો સમઝો તુમ ઇસ બાનકો, કે મુસલમાન હોના બડી નેઅમત હે. જો કોઇ મુસલમાન હુવા, દુનિયામેંબી ઉસપર રહમત હો, ઝોર આકેમતમેં બડે બડે દરજે બેહિશનમેં પાવે, ઝોર બજેર મુસલમાન હુયે. કોઇ ખ્યાલત કુખુલ નહીં હોતી, ઇસો વરને હર ઇનસાન પર લાઝીમ હે, કે પેહલે ઇમાન ઝોર ઇસલામકે મસા-યેલ સીખે. ઝોર અપની અવલાદ, ઝોર સમ ઘરકે આદમીઓકો સીખાવે, તો મરનેકે બાદ નખત અજબસે પાવે. ઝોર નહીં તો બહોન અજબ દેખેગા, વોહબી ઝોર ઉસકે ઘર વાલે-શી.

અબ તુમ મસાયેલ દીનકે દીક્ષસે સુનો. પક્કી પક્કી પ્રિતાઓં મોતેખરસે નીકાલ કર ખ્યાન કરતા હું, ફરમાયા “રસુલે ખુદા, સલ લલ્લાહો અલય-હે વ આલીહો વસલ્લમ” ને, કે ખુનવાદ ઇસલામકી પાંચ ચીઝે, હેં. અબ્વલ કલેમા શહાદતકા, દુસરી ‘નમાઝ’ તીસરી ‘ઝકાત,’ ચવથી હજ, પાંચવીં રોઝે રમઝાનકે.”

ઈસલામકાં પેહલા રુકુન-કલમયે શહાદત.

અબ્બલ કલમે તૈયય, લા ઇલાહા. ઇલ લલ્લાહે. મે દાંમદર
રસુલુલાહ.-દોયુમ કલમે શહાદત. અશ-હદો અલ લા ઇલાહા
ઇલ લલ્લાહે વહ-હુ લા શરીફા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ
મદન અબ્બલો:-હુ વ રસુલો-સૈયુમ કલમે તમજીલ, સુઅહા નલલાહે
વલ હમદો લીલ્લાહે, વ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહે વલ્લાહે અકબર.
વલા હવલા વલા કુબતા, ઇલા ખીલ્લા હીલ અલી-હલ અઝીમ-
અહારમ કલમે તવ-હીદ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહે, વહ-હુ લા શરીફા
લહુ, લહુલ મુલકો વ-લ-હુલ હમદો, મોદયી વ મોમાનો વ-હોવા
હૈયુન. લા યમુનો વલા યનામો વ-વા યટુને અબ્બ-દા મે-વે હીલ
ખયે-, મહોવા અલા કુલ્લે શોઇન કરા-વંબુમ કલમે નદ કુદર,
અલ્લા હુમ્મા ઇનની આરજો મેકા મીન અન હિશરફા મેકા શોઅવ,
વ અના આ-લમો ખીદા, અસતમ ફેરંકા લે-માલા આ-લમો ખીદી
દુખનો વ રજતો અનહો. વ અર-લમતો, વ અમુલો મનની અશહદો
અલ લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહે, વહ-હુ લા શરીફા લહુ વ અશ-હદો
અનના મોહમ મદન અબ્બ-દોહુ વ રસુલો, (ઇમાને મુદ્રિસત) આ-
મનનો ખીલ્લાહે વ મલાએ-ક-તીદી, વ કોતો-ખીદો વ રે.સોલીહી,
વલ યે મીલ આખેરે વલ નદે અબ-રંહો વ શર નીદી, મીનલ્લાહે
તઆલા વલ બાઅસે બદલ મેને હક. (ઇમાને મુજમી) આ-
મનનો ખીલ્લાહે કમા હોવા મે અલમા-ઇદો, વ સંહીતીદો વ કબોલ

तो नभीया अहंका-भीही, अश-हटो अल ला छलाहा छल बल्लाहो
 वह-हटु ला शरीर लहु. व अश-हटो अनता मोहम मदन अय
 होहु व रसुलो-शशुम कजमे अय-तग-हार, असतग शीरुला हीव
 अमीभीललहु, ला छलाहा छट्ठाहु अज हैयुज हैयुम, व अतुभो छत्रय-डा
 भीनज जन-भील लहु, ला आ-तमो, छन-नका अनता अहंकाभुल
 शुयुय. या गहका-रज शुनुय, जे रह-भतेका या अर हभर राहो-भीन.
 छट्टुम कलमे सैयहुल अस-तग-हार, अहंका हुम्मा अनता
 रज्ज्भी, ला छलाहा छट्ठा अनता अलक तनी. व अना अयहोका
 व अना अला अह-होका, भस ततातो आठिजे जेका, भीन शररे मा
 सनातो अयुओ लका, जे नेय-भतेका अ-तछया. व अयुओ जे
 जनभी इग-इर ली, इछन-नहु ला यग इरज शुनुया छट्ठा अनता
 जे रह-भतेका या अर हभर राहो-भीन.

अय सुनो तुम, पेदले कलमेक मायने इज पेदी हे, मुसल-
 मान पर हे. के जमानसे छकार करे. और दीवसे सय जाने, के
 पयदा करने-एला सारी जहानका ओक हे, अहंकाह उसका नामे
 पाक हे, के छ उसका शरीर नहीं, सय जजामया और कभाल इसीका
 हे और वोह सय अयमेसे पाक हे. कीसी काममें कीसीका
 मोहताज नहीं, और सय उसके मोहताज हें, सय यीकोका
 उसे अयर हे, ओक जररा उससे छुपा नहीं, उसे सय यीकोकी
 छुहरत हे. जे याहे सो करे: के छ उसके छुभका इर नहीं सकता,
 और जे इछ जहे काम करने हें, लका या पुरा. जलके जे दुनि-
 यामे होता हे, सय पुदाकी तकदीरसे होता हे, पुदाने पेदमेही
 मुकरर-रज्ज्भी ला, के पुदानेसे पुदाने वकत अयसा अयसा होगा;
 और छमान लावे, के हरिखने जहे पुदा के हें. पयदा हुवे नुरसे

पाक हें, गुनाह नही करते, जस जस काम पर भुजाने मुकरर कर
 दिया हे. उसपर कायम हें, न भरद हे न अवरत, जाने पीने नही.
 भुदाका जस उनकी जीदगी हे, गीनती उनकी भुदाके सीवा काछ नही
 जनता, उनमें बार धरिश्चते पहोन नामवर हें. जसजस, के कि-
 ताभे भुदाकी ओर हुकम भुदाके पयगंजरो के पास बाया करते थे,
 भीका छल, के रोज भुदाके हुकमसे जहोका पहे जाने हें, ओर मेहकी
 तैयारी—भी करते हें, छसराछल, के सुर मोहमे लीये अउ कयामतके
 दीन कुकेगे, छसराछल, के भरते वक्त जन नीकावते हें, ओर
 छमान लावे. के भुदाने कितामे पयगंजरोका भेज हें, तवरत,
 हजरत मुसा पर, छनजल. हजरत छसा पर, ज्युर, हजरत हाकिम
 पर, कुरआन, हजरत मोहम्मद मुसतद्दा पर, अलय हीम—सलातो
 वरसलाम, ओर आजी कितामे, ओर पयगंजरो पर भेज हें. जे कुछ
 भुदाकी कितामेमें लीज्जा हे, सज्ज हक हें, उसपर छमान लावे,
 ओर छमान लावे, के भुदाने जहोकी हीदायत के वास्ते दुनियाभे
 पयगंजरोका भेज, ओर हुकम दिया; के जस राहपर पयगंजर
 यक्षे, उसी राहपर यक्षे, तो दीन दुनिया तुम्हारा दुश्स्त रहे. जे
 काछ दुसरी राह यक्षेगा, दोज्जभी होमा. सज्ज पयगंजर जरदक हें,
 ओर गुनाहोसे पाक, ओर सारी भुदाधसे अज्जल हें. उनके दर
 जेका काछ नही पहोचता हे, अव्वल पयगंजर हजरत आदम हें,
 आप सज्ज आदमीओके, उनके पीछे अवलादसे उनके ओर जहो-
 तसे पयगंजर हुये, गीनती उनकी भुदाके माअजुम हे. आप्पीर
 सज्जसे पीछे दुनियाभे हजरत मोहम्मद मुसतद्दा मल सद्दाहो अ-
 लयहे व आलीही व सल्लम आये हें; ओर पयगंजरी हजरत पर

अतम दुष्ट. पर नुर हजरतका सगसे चेहले पयदा हुवा. था, धसी
वास्ते हजरत सग पयगम्बरोंके सरदार हे, पयदा हुये मउके शरी-
हमे, नग्न आलीस जरसके हुये, तग पुदाकी तरफसे पयगम्बरी
मीली, ओर कुरआने शरीह उतरना शुरू हुवा. शीर तेरा जरस
मउके शरीहमे रहे, वहां मेअराज दुष्ट, हजरत छुपछुप पुराक
लेकर आये, हजरतको सवार करके मसजिदे अकसामे ले-गये. ओर
वहांसे सातवें आसमान पर हजरत तशरीह ले-गये, अर्श ओर
कुरसी सग कुछ देया, ओर भेदीस्त ओर दोनग कीली सयेर
की, ओर उस रातमें जडी जडी नेअमते पुदाकी तहसे पाछे.
ओर पांचों नमाज-मी वहां इर्ज हुये. शीर नग्न हजरत तीरपन
जरसके हुये, पुदाके दुकमसे मउके शरीहसे मदीने पाकमे आये.
इस जरस वहां रहे, नग्न तीरसक जरसके हुये वझात पाछ, युनांचे
मअरे शरीह हजरतका वद यना.

आर कुरसी हजरतकी ये हे.

मोहम्मद भीन अमदुल्ला, भीन अमदुल मुतल्लिग, भीन
हाशीम, भीन अमदे मुना.

ओर धमन लावे, के भरनेके पीछे आदमीके पास दो इरिस्ते
मुनकर नकीर, आकर सवल करते हे. रग तेरा कौन हे ? मुरदा
अमर या-अमान हे. नवग्न कौनको देता हे. रग मेरा अकसाह,
हिन मेरा धसलाम, ओर ये शम्स रसुस पुदाके हे, हमार वास्ते
पुदाके दुकम लेकर आये ये. शीर उस मुरदे-पर पुदाकी रहमत
होती हे, भेदीस्तकी तरफ इरवाजा करके वास्ते ओख देते हे. ओर

જો થેઠ મુરદા એ-ધમાન થા. મુનકર નકીરકા જવાબ ઉસે નહીં આતા. હરખાર કેહતા હે. નેં નહીં જનતા, શીર ઉનપર અજાન સખત કરતે હે. ઓર દરગઝ દોજખકા તરફ ખોજ દેતે હે. ઓર ધમાન લાવે. કે કયામત આની ખરદક હે. ઉસી દીન હઝરત ઇસરાશીલ સુર પુકંગે, આસમાન ફટ જાવેંગે, તારે દુટ જાવેંગે. ઓર દુટ-કર ગીર પડેંગે, ઓર પદાડ ઉડતે શીરંગે, જ્યસે રહકે ગાલે. શીર આસમાન ઓર સારા જવાન ફગા હોગા, જખ દુસરી ખાર સુર પુકંગે. શીર કુછ મૈશુદ હો-જાયેમા મુરદે ગોરોસે નીકલેંગે, ઓર તરાજુ અમલકા ખડી હોગી, ઓર નામે આમાલકે ઉનકે હાથેમે દેંગે, ઓર હિસાબ કરેંગે, હાથ પાડે ઉસકે મવાહી દેંગે, કે બલે કામ જાયે થે, યા ખુર, ઓર દોજખકા પીઠપર પુલ-સિરાત ખડા હોગા, બાલસે ખારીક ઓર તલખારસે તેજ. ઉસપર સખકો ચલનેકા હુકમ હોગા, નેક અવસે ચલે જઈંગે. કે જવસે ખીજલી, યા જવસે ખાવ, યા જવસે થેડા તેજ. ઓર જાગે ખાદોંકી તરફ, ઓર જહોતસે દોજખમે ફટ દર ગીરેંગે ઓર ધમાન લાવે, કે હક તઆલાને હઝરત પવખાંતરકા હેંગે કવખર દીયા હે. પાની ઉસકા શહેદસે મીકા હે. આ દુખલ ઝીખાદા સહેદ હે. કુછે ઉસકે મહોત હે. ઓર ધમાન લાવે. કે હઝરત નસુલ ખુદા ઓર સારે પ્રમખખર ઓર અવલીયા, ઓર નેક અવલી સહ અન યુનાહ ગોરોંકી કયામતકે દિન કરેંગે, ઓર ધમાન લાવે. કે મુસલમાનોકા બદી બકી નેઅમને ખોદસ્તમે ખીતેની. ખાનેકા મેકે, ઓર પીઠકા શરખત, ખાદમતકા હુર, ઓર ગીતમાન. નેલનેકા મગાન અછકે અછકે. સવસે બકી નેઅમત ખેદિસ્તમે દીદાર ખુદા હે, કે અપને ફઝલે કરમસે મુસલમાનોંકા નુસાખ કરેમા. ઓર કાશીરોંકા દોજખમે બડે બડે

अमल्य होगे, आम, साँप, भीछु, गरम पानी, तौफा जंछर, काँटे, पदचुके मकान, और पदचुके अमल्य है,

हक तमावा दुन्नासे साथ भमानके उकवे और सय सुसल-
मानोंको अमल्यसे जयावे. और भमान लावे. के जे कुछ कुरआन
और हदीसमें जेद्विस्त और दोज्जभा ओहवात, और अगली
पीछली जाते लीज्जती है. सय हक है. और जे जात मोवाशीक
करेअके है हक है, और जे जान पीछाई कुरआन और हदीसके
है, सय जातिह है, और जुगी है. और हर मुसलमान पर लाजीम
है, के हजरत रसुले पुहा, की पुशी के वारते हजरतकी अदले-जयेत
और अजवाजे मुतह-होरातसे और हजरतके यरेसे मोहज्जत और
जेतेकाह रज्जे. और तमाम उम्मतमें उनको अज्जय और जेहतर
समजे. और उन सयको ताजीम करे, जय मीसीका नाम उनमें से
सुने तो रही अदलाहो अनहो कहे, कुरआनमें उनकी जडी ताअ-
रीह है. उन सयमें हजरत अयुषान. हजरत उमर, हजरत विस-
मान, और हजरत अली, जय सयको ताजीम करे, कयु के हजरतने
उनकी जहोतसी पुषीयां जयान नी है, होस्तदार उनका जेद्विस्त
और दुस्मान उनका होज्जती है रही अदलाहो अनहोम अज-मछन
उन सय जातों पर जेनेकाह करे, और हक ज के पक्षा मुसलमान
होके, मसज्जसे जुहु और नमाजके साथे, और नमाजकी सारी
छवाहोमें अज्जये जेहतर, इन पुहा. समजे. पाये वक्त-वमा-
जके जमाअतसे अहा करे, और सयसे जली तक न करे. हर-
माया रसुले पुहा सब लहनाहो अय-हो वनहसम ने, जे काछ
मोहज्जत न करे नमाज प, न इसे तुर हो, न हुज्जत न नमत
और हो. वोह अज्ज हीन जयामतके साथ काइन, और दी-आन

ઝોર હામાન, ઝોર અમી ખીન ખલક કે. ઝોર ફરમાયા હજરતને,
કહો તુમ અપની અવલાદકો નમાઝ પરહે. જબ સાત બરસકે હો,
ઝોર જબ દસ બરસકે હો, તો મારકે નમાઝ પરહાવ.

દુસરા રકુન ઈસમાલકા નમાઝ.

નમાઝ ફજરકી, ૪. રકઆત (દો સુન્નત, દો ફરઝ)

૨, દો રકઆત, સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઝોસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સુન
નતા રસુ-લીલ્લાહે તઆલા, સુન્ન-તલ ફજરે, મુ-ત-વજ જેહન
હલા જે-હ-લીલ કામ-ખતીશ શરી-ફને, અલ્લાહો અકબર.

૨, દો રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઝોસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલા-તલ ફજરે, ફર દુલ્લાહે તઆલા ફરહ ફાજલ વકતે, * છક
ત-લયતો ખે હાજલ ઇમામ * મુ-ત-વજ જેહન હલા જે-હ-લીલ
કામ-ખતીશ શરી-ફને, અલ્લાહો અકબર.

* એ નિશાની કે અંદર જે લીખ્યા હુરા હે, વેહ આગે
ઇમામ ફરઝ નમાઝમેં હો તો પરહે, ઝોર અગર અકેલા નમાઝ
પરહતા હો, તો છતના છોકકે નિયત પરહે. છસી તરફ તમામ ફરઝકી
નિયતમેં અમલ કરે, ઝોર વેહ ફજા ફરઝ નમાઝ કે વારને-લી હે,
અગર ફરઝમેં આપ ઇમામ હોવે, તો " છક ત-લયતો ખે-હાજલ
ઇમામ. " લીખ્યા હે, વહા " અના ઇમામુન લેમન હદરા " પરહે.

નમાઝ ઓહરકી. ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત. ૪ ફરજ ૨, સુન્નત. ૨, નફીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆ તીન, સલાતઝ ઓહરે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા મુ-ત-વજ જે હન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરબા રકઆ તીન સલાતઝ ઓહરે, ફરજલ્લાહે તઆલા ફરજ હાજલ વકતે* ”
ધક ત-દ્યતો બે હાજલ ધમામ * “મુ-ત-વજ જેહન ધલા જેહ તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે; અલ્લાહો અકબર”

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તઝ ઓહરે, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે. અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત નફીલકી નિયત.

“ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા. રકઆ-તયને સલાતા ન-ફ-લીઝ ઓહરે, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

નમાઝ અસરકી ૮, રકઆત. (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, રકઆત ફરજ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન

સુનતા રસુબીલાહે તઆલા, સલાતલ અસરે. મુ-ત-વજ જેહન,
 ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફને, અલાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરજી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, અરઆ રકઆ
 તીન, સલાતલ અસરે, ફરદુલાહે તઆલા. ફરદ હાજલ વકતે "ઇક
 ત-દયતો જે હાજલ ઇમાન" મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
 કાઅ-ખતીશ શરી-ફને, અલાહો અકબર.

નમાઝ મગરેબકો. ૭ રકઆત. (૩, રકઆત ફરજી, ૨, સુનત
 ૨, નશીલ.)

૩, રકઆત ફરજી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, સલાત રકઆ
 તીન સલાતલ મગરેબે, ફરદુલાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે "ઇક
 ત-દયતો જે હાજલ ઇમાન" મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
 કાઅ-ખતીશ શરી-ફને, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુનતી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને
 સલાતલ મગરેબે, સુનત રસુબીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન
 ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફને, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત નશીલી નિયત.

ન-વયનો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને
 સલાત નશીલી મગરેબે મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-
 ખતીશ શરી-ફને અલાહો અકબર.

નમાઝ ઇશાકી ૧૭, રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નાત, ૪, ફરજી
૨, સુન્નાત, ૨, નશીલ ૩. વીતરે વાજેખ. ૨ નશીલ.)

૪. રકઆત સુન્નાત નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરઆ રકઆ
તયને સલા-તલ ઇશાએ, સુન્નાત મુન્નાલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ
જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૪, રકઆત ફરજી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરઆ રકઆ
તીન સલાતલ ઇશાએ, ફરજીલ્લાહે તઆલા. ફરજી કાઅલ વક્રને x ઇક
તદય-તો એ કાઅલ ઇમામ x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૨, રકઆત સુન્નાતી નિયત.

ન-વયતો અન એ સલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને
સલાતા ખાદલ ઇશાએ, સુન્નાત મુન્નાલ્લાહે તઆલા. મુ-ત-વજ
જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૨. રકઆત નશીલની નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલાતા નશીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૩, રકઆત + વીતરે વાજેખની નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆ. સલાસા રકઆ
તીન, સલાતા વીતરે, કાઅ-હીલ લયલે ખાદલ ઇશાએ. મુ-ત-વજ
જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીસ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

+ રમઝાનમે તરાવીહકે અંતર વીતર જમ ઇમામ કે સાથ પરહે,
તો ઉસ વક્ત જહાં 'ખાદલ ઇશાએ' લીખ્યા હે, ઉસકે પાછે 'ઇક
તદય-તો એ કાઅલ ઇમામ' સાથ મીલાકે પરહે.

૨, રકઆત નરીલકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નફલીલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

+ દુઆયે કુનુત.

અલ્લા હુમા ઇનના નરત-ઇ-નોના, વ નસતગ ફેરોકા, વનુ એનો બેકા, વ-ન તવક-કલો અ-જમકા, વ-નુસની અલય-કલ ખયેર. વ નસ-કોરોકા વલા નક-કોરોકા. વ નબ-અઓ વ નત-રોકા, મઈ-યફ જે-રોકા અલ્લા હુમા ઇયાકા નાઅબુદો લશ નોસલ્લી, વ નસમેદો વ ઇલય-કા નસઆ વ નહ-ફેદો, વ નાઅુ રહ-મ-ત-કા, વ નબશા અબ્બ-બકા, ઇના અબ્બ-બકા, ખીલ કુદશરે મુલ-હેક.

અત તહિયાત.

અત તહી-યાતો લીલાહે, વસ સ-સ-વાતો, વત તૈયે-ખાતો, અરસલાઓ અ-લયકા, ઐયો-હન નખીઓ, વ રહ-મતુલ્લાહે, વ બર-કા-તોફુ, અરસલાઓ અ-લયના, વ અલા ઇમાદીલા-લીસ સાબેહન.

+ એક દુઆએ કુનુત ઇશાકી નમાઝમે, વિતરકી તીસરી રકઆતમે અલ-હમદો, ઓર દુસરી સુરત પરહકે, રકઆત તોહકે શીર બાધિ, ઓર એક દુઆ ખરહે. બાદ રકુમે જાવે.

અશ-હદો અલ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો, વ અશ-હદો અનના
 મોહમ મદન અબ-દોહુ વ રસુલો. (દુરૂદ) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા
 મોહમ મદીવ, વ અલા આલે મોહમ મદીન, કમા સલ-સયતા અલા
 ઇબ્રા-હીમા, વ અલા આલે ઇબ્રાહીમા ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ,
 અલ્લા હુમ્મા ખારેક અલા મોહમ મદીવ વ અલા આલે મોહમ
 મદીવ. કમા બા રકતા અલા ઇબ્રા-હીમા વ અલા આલે ઇબ્રા-હીમા
 ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ, (દુઆયે માસુરા) અલ્લા-હુમ મગ-ફેર
 લી વલે વાલે-દઈઆ, વલે-મન તવા-લદા, વર હમ હોમા કમા રબ
 બયાની, સગી-રંવ, વગ ફેરીલા- હુમ્મા, લે જમી ઇલ મોઅમે-નીના
 વલ મોઅમેનાત, વલ મુસ્લે-મીના વલ મુસ્લેમાત, અલ અહીયાયે
 મીન-હુમ વલ અમ-વાત, બે-રહ મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

બયાન વુજુક.

‘વુજુકી નિયત’—ન-વયતો અન અ-ત-વદ દયા, લે ઇસિ
 તેબા હતીસ સલાતે, તકર રોખન ઇ-લલાહે તઆલા.

વુજુકે ફરજ ચાર હે. એક મોંઢ ધોના, માથેકે બાસોંસે હુડી
 કે નીચે તક, ઝોર દોનોં કાનોં તક, દુસરે-દોનોં હાથ ધોના કાલ

અત તહીયાત હર નમાઝકે કાયદેમે ખાહ ફર્જ હો, ખાહ
 સુન્નત, ખાહ નશીલ કે પરહે, અગર દો રકઆત હો, તો પુરી અત
 તહીયાત પરહે, ઝોર સલામ ફેરે, અગર તીન યા ચાર રકઆત હો,
 તો પેહલે દો રકઆત પરહેકે, કાયદેમે બેકકે અત તહીયાત પરહે, લેકીન
 ફરજ ઝોર દુઆયે માસુરા ન પરહે, ઝોર ફરજે કાયદેમે તમામ પરહે.

નીચે તક, તીસરે-ચોથાઈ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનોં પાઉં
ધોના ટપ્પનો સમેત, ઈન ચાર ચીજોંસે અગર બાલ બરાબર બી
સુખા રહે, તો વુઝુ સહીહ નહો.

તરતીય વુઝુફી—સુન્નત યું છે. કે ઉપર લીખ્ખી હુકમ નિયત,
ઓર “ ગિસ-મીલ્લ હીર રહમા નીર રહીમ ” પરહકે દોનોં હાથ
પહોંચોં તક તીન બાર ધોવે, શીર તીન કુહી કરે મીસનાક સમેત,
ઓર તીન બાર નાકમેં દાહને હાથમે પાની ડાલકે બચેં હાથસે નાક
ઝડે ઓર તીનબાર મેંહ ધોવે, ઓર તીનબાર દોનોં હાથ કેહનીયોં
સમેત ધોકર એક બાર સરે સરક મસાહ કરકે કાનોંકા મસાહ કરે. ઓર
તીનબાર ટપ્પનો સમેત દોનોં પાઉં ધોવે, વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે
કહેમા શહાદતકા પરહે અશ હદો અન લા ઈલાહા ઇલ-લલાહે, વ અશ-હદો
અનના મોહમ મદન અબ-દોહુ વ રસુલો. પરહે ઓર થેહ દુઆ પરહે—
અલ્લ હુમ મજ અલની મીનત તબ્વા ખીન વજ અલની મીનલ
મુ-ત-તક હેરીન સુમહા નકલ્લા હુમ્મા વ એ-હમદે કા અસતગ ફેરોકા
વા-તુમો દહેક. ” વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે ફતીયાફી બાતેં
કરની મકરહ છે. ઓર બદોત પાની ડાલના બુરા છે.

નવાકીસ વુઝુકે.

જો નજસત આદમી કે આજે મા પીછેસે નીકલે, તો વુઝુ ફટ
જાયે. ઓર લહુ ઓર પીપ નીકલ કર બહે. તો વુઝુ ફટ જાયે, ઓર
જો કાપકા બંદોબસ્ત નમાઝ-કેમેં સો-જાયે, ખાન ચા ફકુઅમેં મા

સીજદેમે' યા ખચકા હો, વુઝુ નહીં દુઝા. જો દીક્રા ન હુવા હો. ઓર
જો નશા પીકર મન હો. યા ખીમારી પે મગી (મે-હોશ) હો યા અમાયત
ઝંદ હો. યા આવલા હો તો, વુઝુ દુટ જાયે. ઓર નમાઝમે' કેહ-
કહા (જો-સે હસના) કરને-સેબી વુઝુ દુટ જાતા હે.

ખયાન તયમ-મુમકા.

તયમ-મુમકી નિયત-“ ન વયતો અન અ-ત-યમ મમા લે રફ
દલ હસ્ત, વય ઇસિનેયા હનીસ સલાતે તકર રોખન ઇ-લલાહે
તઆલા ”-અમર નમાઝીકા પાની ન મીલે ઓર એક કોસમર દુર હો,
યા ખીમારીસે પાની ખલલ કરતા હો, યા ઇરેનકી નમાઝ જાનેકા
ખોઈ હો. તો પાક મીટી પર તયમ-મુમ કરે. તરતીય તયમ-મુમકી-પેહલે નિયત
કરકે દોનો હાથ ઝમીન પર મારકે મોંહ પર મચે ઓર અયસી તરેહ
મલે, કે જીનના મોંહ હાથ ધોના ફરજ હે. સમ જગે હાથ પહોચે,
ઓર અમર હાથમે' મંગુડી હો, તો હિસેબી હીલાવે, તયમ-મુમ ગુસલ
ઓર વુઝુકા એકસા હે, જયમ્મા અદમી વુઝુ, ઓર ગુસલસે પાક
હોતા હે. તયમ મુમ સેબી પાક હોતા હે, બે વીજવાસ નમાઝ ઓર
કુરઅન પરહા કરે, જયમ તલક પાની ન મીલે, જયમ પાની મીલા
તયમ-મુમ દુઝા. ઓર જીન ચીઝાંસે વુઝુ દુટ જાતા હે, કનહીસે
તયમ-મુમ દુટ જાતા હે, અમર ખદન યા કપડા નાપાક હો, ઓર પાક
કરને વાસ્તે પાની તહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાઝે ફરજ પરહે.
પર જો સતરકે મોવારીક કપડા પાક મીલે, તો સારે કપડે નાપાક
ઉતારકે નમાઝ પરહે.

બચાન પાનીકા.

અગર કુંએમેં નળસત પડે, યા કોઈ હયવાન પુલે યા ફટ જાવે, યા મર જાવે, માનીદ આદમી આ બકરીકે, તો સખ પાની નીકાલા જાવે. અગર મુમકીન હો તો, ઓર મુમકીન નહો, તો સાહેબે બસારત જાના પાની બતાવે, ઇતિના નીકાલે જાવે, અગર કબુતર યા મુરગી મરજાવે, તો ચાલીસ ડોલ તક પાની નીકાલે. ઓર અગર ચીડીયા યા ચુહે જ્યસા મરા હો, તો બીસ ડોલસે તીસ ડોલ તક નીકાલે, ઓર ડોલ દરમ્યાની હો, અગર ડોલસે છોટા બડા હો, તો હીસાબ કરકે બરાબર લેં. અગર કુંએમેં નળસત યા હયવાન મરા હુવા નીકલા, તો જસ વક્ત કે નળસત યા હયવાન માઅલુમ હોવે, ઉસ વક્તસે હુકમ નળસતકા કરેંગે. ઓર અગર માઅલુમ નહીં કે કબ ગીરા થા, તો ઉસકો એક દીન રાતસેં નાપાક ઠેરાવેંગે ઓર અગર પુલા ફટા હે, તો નળસતકા હુકમ તીન દીન રાતસે કીયા જાયેગા, ઓર આદમી ઓર ઘોડેકા જુટા, ઓર જસ જાનવરા ગોસ્ત હલાલ હે, ઉસકા જુટા પાક હે, ઓર ચાર પાયે શીકારી જાનવરોંકા જુટા નાપાક હે, ઓર જો જાનવર કે, ઘરોંકે મુરખોંમેં રકા કરતે હેં, ઓર બીલી છોડી ઓર છોડી શીરતી મુરગી. ઓર પરીદે શીકારી જાનવરોંકા જુટા મકકલ હે, ઓર ગધે ઓર ખચ્ચરકા જુટા મશકુક હે. અગર પાની ન મીલે, તો મશકુક પાનીસે વુજુ કરે. ઓર જસકા જુટા પાક હે, ઉસકા પસીનાબી પાક હે.

ज्यान नजसतका.

अगर जदन या जगा या कपडा नजस हो-जवे, अयसी नजसतसे के दीयाछ देती हो, तो पानीसे ओर अयसी चीजसे के जे जेहती हो, ओर ना-पाकीका दुर करती हो, उससे पाक करे. अगरये इसका असर पाकी रह-जवे. ओर जार्जल न-होवे, तोना पाक होता है. ओर जे चीज के नजस हो-जवे, वोह नजसत के जे दीयाछ नहीं है, तो उसका तीन पारके घेनेसे ओर नीचो-उनेसे पाक हो-जवेगी, ओर उसका नीचोडना सुभरीन नहीं हो, तो तीन पारके घेने ओर हरपारके छोड देनेसे, यहाँ तक के कतरा टपकनाँ भौकुइ हो-जवे. पाक हो जयेगी, अगर जदन या कपडे-पर तर मनी लगी हो, तो वोह घेनेसे ओर अगर शुष्क हो, तो पुरय-नेसे पाक हो-जता है. ओर भोजे-पर अगर घाडी नापाकी लगी हो, तो जमीन पर रगडनेसे, ओर अगर पतली ना-पाकी हो. तो घेनेसे पाक हो-जती है. इकत तलवार ओर जे उसके भीसल चीज हो, जमीन पर मलनेसे पाक हो-जती है. ओर जे पीछोना अयसा हो, के घेना उसका दुशवार हो, तो ओके दीन रात उसपर पानी जहनेसे पाक हो-जता है. जमीन ओर जे चीज के उसके मुत-तसील हो, मानींद पथर, छिट, घास, के जण शुष्क हो-जवे, ओर नजसतका असर जता रहे, तो पाक हो-जती है, ओर वहाँ नमाज जयेज है, लेकिन तयम-मुम उससे दुरस्त नहीं. अगर चो-थाधसे कम कपडा अरीइ नापाकी, जयसा घाडेका ओर हलाल जनावरोका पेशाब ओर हराम चीजियोकी जेठसे नजस हो-जवे

તો મોઆફ હે, ઓર હલાલ તાઓરકી ખેટ પાક હે, મગર મુરગી
 ઓર બતખકી ખેટ ગલીઝ નાપાક હે. માનીંદ જન-ખુશર ઓર પેશાબ
 ઓર ખુન ઓર શરાબ કે, પસ મોઆશીક હે ચકીક એક દીરહમ
 કે, કે વોહ એક મીસકાલ હે કરીકમેં, ઓર હતેલીક ગડહેકા અરઝ
 હે રકાકમેં. ઓર અગર પોશાબકે છીટિ સુકકે બરાબર પડ જાવેં.
 તો ઉસકા ધોના વાજેબ નહીં, જો પાનીક નજસ ચીઝ પર પડ
 જાવે. વોહ બી નજસ હે યા નજસ ચીઝ પાનીમેં પડ જાવે.
 તમ બી પાની નજસ હે, ઓર નજસકી રાખ નજસ નહીં.
 માનીંદ ગધેકે, કે નમક-નાનમેં ગીર પડા. ઓર નમક હો-ગયા, તો
 પાક હે. ઓર જસ કપડેકા અસાર નજસ હે, ઓર સીચા નહો
 ઉસપર નમાઝ દુસ્ત હે. ઓર તરફકે હીઝા-સે દુસરી તરફ હીઝે
 યા ન હીઝે. ઓર અગર નજસ કપડેકો પાક કપડેકે સાથ લાગે
 ઓર ઉસકી તરી પાક કપડે પર આ જાવે, તો નમાઝ ઉસપર દુસ્ત
 હે. અગર ઝમીન ખુશક અચરી મીટીસે હો, કે જસમેં જાગર મીલા
 હુવા હે, લીપી ગઈ હો. તો ઉસ-પર તર કપડા બીઝાર નમાઝ
 પરહના દુસ્ત હે, ઓર અગર એક કીનારા કપડેકા જો નજસ હુવા
 થા, ભુલ ગયા, ઓર દુસરા કીનારા ધો-લીવા. તો નમાઝ ઉસપર
 જાયેઝ હે, માનીંદ ગીહુકે કે શંકનેમેં ગધેન પેશાબ કીવા, તો
 શીર બાઝે ગીહુ બાંટે ગયે, યા ઉસમેંસે કુજ ફકીરકો દીયે. તો
 સમ પાક હો-જાઈગે

બયાન ગુસલકા.

એહ-તેલામ કે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અગ તસેલા "મીન ગુસલીલ એહ-તેલામે, મીન રમ-અતીથ શયનાને ઇમતે-સાલલ લે અમ રીક્લાહે તઆલા, વ તહા રતલ લીલ બદને, લે ઇસ-તેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અગ તસેલા * 'મીન ગુસલીલ જના બતે,' ઇમતે-સાલલ લે અમ-રીક્લાહે તઆલા, વ તહા-રતલ લીલ બદને લે ઇસ-તેબા-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

ગુસલ કે અંદા ફર્જ ત્રીન ચીઝે હેં. કુલ્હી કરના. નાકમેં.

* ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખી હે, મગર હયેઝ ચા નીકાસ, ય 'જુમાઅ, 'યા 'ઇદને,' ય 'એહરામ, કા ગુસલ હો. તો ઉપર લીખ્ખી ફર્જ તમામ નિયત પરહે. લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ જના-બતે,' લીખ્ખા હે, જહાં અગર હયઝઝ ગુસલ હો, તો 'મીન ગુસલીલ હયઝે.' અગર નીકાસ હો, તો 'મીન ગુસલીલ નીકાસે' ઝોર અગર જુમાઅ કા હો. તો 'ત્રીન ગુસલીલ જુમાઅને' અગર ઇદકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ ઇદે,' અગર એહરામ કા હો. તો 'મીન ગુસલીલ એહરામે,' ઇસતરેહ પરક, ઝોર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાની ઝાલના, ઓર ઓરે બદન પર એકબાર પાની બહાના. પર મુન્નત યું હે, કે પેહલે દોનોં હાથ પોયે ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર વુંજુ કરે, શીર બદન પર પાની બહાવે, ગુસલ જમાવ્યસે ફર્જ હોતા હે, દોનોં પર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠ્ઠા, બદન પર યા કપડેપર મની પાવે, તો ગુસલ ફર્જ હે, એહ-તેલામ યાદ હો, યા ન યાદ હો, પર જો એહ-તેલામ યાદ હો, ઓર બદન પર યા કપડે પર અસર મનીકા ન-પાવે તો ગુસલ વાજેખ નહીં. અગર ઔરતકે પાસ બચકા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર ખોસા લીયા, ઓર વચસીહી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મજી કેહતે હેં, ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેખ નહીં હોતા, પર જો હાથ લગાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે, ઓર લજ્જત હોવે, તો ગુસલ વાજેખ હુવા, ઉલમા ફરમાતે હેં, કે જો સોતા ઉઠ્ઠા, ઓર નાઇજે પર તરાવત મજીકી પાછ, તો ઉસે ચાહીયે, કે એહતાયાત-કે વાસ્તે ગુસલ કરલે. જખ ઔરત હયઝ ઓર નીશાસમેં પાક હો, તો ઉસપર ગુસલ વાજેખ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે તીન દીન હેં, ઝીયાદા દસ રોજ હેં, ઇસ મુદતકે અંદર જસ રંગકા લહુ નીકલે, વોહ હયઝ હે. જખ સુદેહ પાની આયા, હયઝ હો-ચુકા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. જનનેકે પાછે જખ તલક લહુ નીકલે, નમાઝ મોકુફ કરે જખ ખુસ્ક હો-જાયે નમાઝ પરહે, હયઝ ઓર નીશાસમેં નમાઝ ન પરહે, ઓર રોજા ન રખ્યે. જખ મુખ જાયે નમાઝકી કજા નહીં, પર રેઝે જીતતે ખાવે, ઉતને કજા કરે. ઔરતસે હયઝ ઓર નીશાસમેં જમાવ્ય કરના હરામ હે, ઓર ઇસ્તેલાઝમેં રવા હે. જે-વુંજુ વાલેકો કુરઆન પર હાથ લગાના રવા નહીં, પર યાદ

પર પરહના રવા હે, ઓર હા-જતે ગુસલ વાલેકા દોનોં બાતે
રવા નહીં. ઓર મસજીદમેં જનાલી રવા નહીં, ઓર કાઅબે શરીફ
કે ગીદ શીરના-લી રવા નહીં.

બયાન નમાઝકે ફરઝોંકા.

ફઝં નમાઝકે તોર હેં, સાત બાહેર નમાઝસે હેં. ઓર છે
આંદર નમાઝકે હેં, બાહેર કે સાત પેહ હેં, અબ્વલ પાકી બદનકી,
દુસરી પાકી કપડેકી, તીસરી પાકી બંધે નમાઝકી, ચોથી સતર
ઢાંકના, પાંચવીં વક્ત પર નમાઝ પરહના. છટી કીબલે કે તરફ ખડા
હોના, સાતવીં નિયત નમાઝકી દીવમેં કર-ની, યાને જમેં સમજના
કે ફજરકી નમાઝ ફરઝ પરહના હું નિયત જમાનસે ઊઝર નહીં.
ચાહે કરે યા ન કરે, અમર આદમી કે બદનમેં દોડા હો. યા જખમ
હો, ઓર હર વક્ત બેકમા હો, યા કીસીકા હર વક્ત પેશાબ ટપકતા હો,
યા બાવ સીરતી હો, બંદ નહીં હોતી, યા હસ્ત બંધ નહીં હોતે,
યા નકસીર ચલતી હો, બંદ નહીં હોતી, તો અયસા આદમી હર નમા-
ઝકે વક્ત વુજુ તાઝા કીયા કરે. ઓર બે-ખતર નમાઝ પરહા કરે,
નમાઝ તરફ નકરે, ઓર શીર જખ વક્ત નમાઝકા ગયા વુજુ દુટા,
મરદકા સતર ઢાંકના નાફિસે ઝાનુ સમેત ફરઝ હે, ઓર અવસ્ત
આઝાદ બીબીકા સારા બદન ઢાંકના ફરઝ હે, સીવા માંહ ઓર
દોનોં હથેલી ઓર દોનોં પાઉકે ઓર બાંદીકા પેટ ઓર પીઠસે
ધુંટોં સમેત ઢાંકના ફરઝ હે, ઓર બાકી મુસ્તહબ હે જીતના સતર
ફઝ હે, ઉસમેંસે જાનસે અગ્નુકી ચોઆઈ નમાઝમં ખુલજાવે, નમાઝ

દુઃ જાગે, જ્યારે ચોથાઈ સતરકી, યા ચોથાઈ જકરકી, યા ચોથાઈ
ચુતકી યા ચોથાઈ આરત કે સતરકી, યા કહીં ઓર ખુલજાવે નમાઝ
ફાસીદ હોવે જીસે કપડા મોયસ્સર ના. તોળી નમાઝ પરહે. તરક
ન કરે કે નમાઝ કે તરકદા બડા અગમ્ય છે. જીસે પગડી, જામા,
કુરતા, મોયસ્સર હો, ઉસે ટોપીસે યા અકેલી ઇજા સે નમાઝ મક-
રૂહ છે સવાખ કમ હો-જાતા છે, પર નમાઝ જાતી નહીં જો સતરે
ફર્જ ઢકા હો. અગર નમાઝી જંગલમેં અયસે મકાન પર હો. કે
કિયાલા માઅલમ ન હો. જહર હો, યા અંધિરી રાત હો. ઓર કોઈ
આદમી નમીલે. કે જીસે પુછે, અયસી જગે સોચ કરે જીસ
તરફ દીલ ઉસકા શકાવત છે, ઉસી તરફ નમાઝ પરહે, અગર સોચકે
નમાઝ દુસ્ત નહીં. ઓર જો કમ આદમી રાં. હર આદમી અપની
સોચ યાને કીયાસ નમાઝ પરહે. વકત નમાઝકે મશહુર હે, પર
મુસ્તહબ થું છે. કે સુન્નાતી નમાઝ જરા અવવત વકતસે ઉપર કરકે
પરહે કીરાઅતસે પરહે. ઓર જાહરકી નમાઝ ગરમીયોમેં જરા
ઉપરસે પરહે, ઓર મગરબકી નમાઝ અખરકે દીન ઉપર કરકે પરહે,
ઓર ઇસાકી નમાઝ બડી રાત જો. પરહે ઓર બાકી નમાઝેં
અવવત વકત પરહે, તો બેહતર છે, જીસે વકત સુરખ છુપે. નમાઝ પર
હતા દુસ્ત નહીં. ન ફરજ. ન નમીલ ઓર ન નમાઝ જતાકેકી ન
સીજદા તીલાવતકા, પર જીસને અસની નમાઝ ન પરહી રા. લાચારી
કો સુરખ કે છુપનેકે વકત પરહે સે. સુન્નાતી નમાઝ પીછે, સુરખ
નીકલનેસે પહેલે, ઓર અમ-કી નમાઝકે પીછે, સુરખ
છુપનેસે પહેલે, નમીલેં પરહની મકરૂહ છે, પર કમ નમાઝ
પરહની જોએ છે.

છે ફર્જ અંદર નમાઝકે ચેહ હેં, અજવ તકમીરે તહીયા,
 યાને “અન્નાહો અફમર” કેહકે નમાઝ શુર કરી. દુસરે ખડે
 હોકે નમાઝ પરહની. તીસરે કીરાઅત, યાને નમાઝ પરહનેમેં કુછ
 કુરઆને સરીફ પરહના, ચૌથે રકુઅ પાંચવેં, હો સીજદે હર રકઆત
 મેં કરને, છટ્ટે કાયદે આખીર નમાઝકે અત-તહીઆત કી કદર
 બ્યેકના, ફર્જ ઓર વીતર બ્યેકકે પરહના, બગેર ખીમારી કે સહીહ
 નહીં ઓર સુન્નત ઓર નરીહ બ્યેકકેબી બ્યેક હે. ફરજ ખડે હોકે
 પરહના બહોત સવામ હે, ચેહ તેરા ફર્જ નમાઝકે હેં, ઇનમેંસે અગર
 એકબી તર્ક હરે. નમાઝ હુટ બ્યે, ફરકે નમાઝ પરહ. ઇમામ
 આઝમ સાહેબ કે મજહબમેં, એક આયને કુરઆન પાંહની નમાઝ
 મેં ફરજ હે ઓર એક આયતસે ઝીયાન પરહના વાજેબ હે, યા
 સુન્નત. પર ઓર ઇનામાંક મજહબમેં ‘અયહમ્દ’ સારી પરહની
 ફર્જ હે કીરાઅત હો રકઆત ફરજમેં ફરજ હે. ઓર બાકીમેં સુન્નત
 હે. ઓર બે વીતર ઓર સુન્નત ઓર નરીહ હો, હર રકઆતમેં
 કીરાઅત ફરજ હે.

બયાન વાજેમાતે નમાઝ ।

વાજેમા નમાઝકે અવલ હેં—અબ્વલ સારી અત-હમ્દ પરહની
 દુસરી અલ-હમ્દકે પીછે સુન્નત મીલીહુમ પરહની તીસરી રકુઅ સીજ
 દોમં દેર મન્ના અવલી રકુઅ હરક સીધા બગા હોકે સીજદેમ
 બના, પાંચવીં ગેક સીજદા હરકે બ્યેકકે દુસરા સીજદા કરના,
 છટ્ટી દરમીઆન નમાઝકે અત-તહીઆત વારતે બ્યેકના. સાતવીં અત-
 તહીઆત દોનો કાયદોમેં પરહની આહવીં પુકારકે પરહના, જહાં
 પુકારકે પરહતે હે, ઇમામઠા ઓર આહીરત પરહના, જહાં આહી

સ્તા પરહ તે હેં. નવ્વીં "અરસલામો અલય-કુમ," આખીર નમાઝકે
કેહના, દસવીં દુઆયે કુતુત વીતરમેં પરહના, ખ્યારહવીં છે છે તક-
ખીરેં દોનોં ઈદ્દી નમાઝમેં પરહના. ખ્યારહવીં ચાર રકઆત ફરજમેં
સે દો રકઆતે અબ્વલકે વાસ્તે કીગઅતકો મુકરર કરના. તેરહવીં જો
ફરજ ખ્યારખ્યાર હર રકઆતમેં આતે હેં. ઉસમેં રેઆયત કરના.
આધવીં હર વાજેખમેં તરતીય નીગાહ રખની, સખ વાજેખ ચવદા
હુયે. ઇનમેંસે અગર કસ્દ કરકે એકલી તરક કરેગા. નમાઝ જતી
નહીં, પર નીયાહત મકરુહ હોતી હે, ઓર જનેકે પાસ હો—જતી હે
વાજેખ હે, કે ફેરકે ઉસ નમાઝકો પરહલે. ઓર જો ઇન વાજેખોં
મેંસે એક યા ઝીયાદા એકસે જુલકે તરક કીયા. ઓર આખીર
નમાઝકે સીજદા સહુકા કરલીયા, નમાઝ સહીહ હુઇ, ઓર જો
સીજદા સહુકા નકીચા, તો વાજેખ હે, કે નમાઝ ફેરકે પરહે, ઓર જો
ફેરકે નમાઝ ન પરહી, તો ફરજ ઉતર ગયા, પર વાજેખ કે તરકસે
ચુનાહ સરપર રહા, સીજદા સહુકા ચેહ હે, કે જમ આખીરકી અત-
તહીયાત પરહ ચુક, તો સલામ ફેરકે દો સીજદે કરે, શીર અત-તહીયાત
દુરદ, દુઆ પરહકે સલામ ફેરે, લાઝીમ હે હર મુસલમાન પર, કે અલ-
હમ્દ, ઓર કઇ સુરતોં કુરઆનકી ઓર જો વીઝ કે નમાઝકે અંદર
પરહી જયે; ખુશ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીં તો ચુનેહગાર
હોગા, બલકે બાઝી ગલતીયોંસે નમાઝ જતી રહેગી. અગર અલ-
હમ્દસે પેહલે જુલ કે સુરત પરહ ગયા, યા એક આયત પરહ ગયા
સીજદા સહુકા વાજેખ હો—ગયા. જો અલહમ્દ કે પીછે સુરત પરહના
જુલ ગયા, તો તીસરી યા ચોથીમેં અલહમ્દ કે પીછે સુરત પરહલે. ઓર
સીજદયે સહુ કરે. ઇમામ પર વાજેખ હે, કે દો રકઆત સુન્ન-હો ઓર

મગરેળ. ઓર ધશા, ઓર જુમઆ, ઓર ઇદન, ઓર તમામ તરાવીહમેં કીરાંઅત પુકારકે પરહે, અદા પરહતા હો, યા કઝા, અગર લુલકે આહિસ્તા પરહે. સીજદયે સહુ ન કરે ઓર અકેલા આદમી મુખ તાર હે, ચાહે ઉન નમાઝોંડા પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અગર વકત પર પરહતા હો, પુકારકે પહના અછછા હે. ઓર જો અકેલા કઝા પરહતા હો, તો આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જયેઝ નહીં, ઓર જોહર, ઓર અસરકી નમાઝમેં, ઓર દીનકે નશીલોંમેં સખ આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જયેઝ નહીં, અગર દો રકઆત પરહકે અત-તહીઆતકે વાસ્તે ખયેઠના લુલ ગયા, જખ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા, ખયેઠ જયે, ઓર અત-તહીઆત પરહે, ઓર સીજદા સહુકા લાઝીમ નહીં. ઓર જો સીધા ખડા હો-ગયા, શીર ન ખયે, આખીર નમાઝકે સીજદા સહુકા કરે. ઓર જો ખયેઠ જયેગા, તો નમાઝ દુટ જયેગી, ઓર જો ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીકે વાસ્તે ખડા હો-ગયા, ઓર અત-તહીઆત લુલ ગયા, જખ તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા, ખયેઠ જયે. ઓર અત-તહીઆત પરહે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે, નમાઝ દુરસ્ત હુઈ, ઓર જો પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, તો ફરજ ખાતીલ હુયે, યે નમાઝ નશીલ હુઈ; ચાહીયે અત-તહીઆત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ ચાર રકઆત નશીલ હુઈ, ઓર એક રકઆત ઝાયે હુઈ, ઓર જો ચાહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઓર પરહકે છે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે તો અખ છેઉં નશીલે હો-જયેગી ઓર અગર ચાર રકઆત-કે પીછે અત-તહીઆત પરહકે લુલકે પાંચવીંકી તરફ ખડા હો-જયે, જખ યાદ આ-જાયે ખયેઠ જયે ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. ઓર પાંચવીં રકઆત પરહકે છે રકઆત ઉસકે સાથ મીલાઈર સીજદા

સહુકા કરકે સલામ દેગા તોની નમાઝ સહી હોગી, ચાર ફરજ, દો નરીસ-લો ગયે.

-- ❦ --

ખ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.

-- ➡ ➡ --

સુન્નતે મવક-કેદા નમાઝમેં બારા હેં-એક રહેઅ યદેન, યાને દોનોં હાથ કાંનોં તક ચુરઅઃ વકત ઉઠાને, દુસરે દોનોં હાથ બધક નમાઝ પરહની, તીસર 'સુબહા ન-કા હુઝા વ બે હમદેકા, વ તબા ર હસમોકા વ તઆલા જદ-દોકા, વ લા ઇલ હા ગયરોકા પ-હની પેહલી રકઆતમેં આથા અહને બંધાતે મીનશ સયના નીર રહમ' પેહલી રકઆતમેં પ-હના પચવીં હર રકઆતમેં બીરમીલા હીર રહમા નીર રહીમ' પરહના, છટી તકમીશત ઇનતે-કાલાતકે રેહને યાને ઉઠતે બથેત 'અલાહો અકબર' રેહના, સાતવીં રકુઅ મેં, 'સુબહાના ર'બી-યલ અઝીમ' તીન બાર યા પ્રાંત બાર, મા સાત બાર રેહના આઠવીં 'સમેઅ અલા ન લેમન હમેદા રખ્ખના લકલ હમદો' રેહના, નબવી સંજદેમેં 'સુબ હાના રખ્ખી યલ આલા' તીનબાર યા પચખર યા સાતબાર રેહના, દસવીં અત-તહીયાતકે પીછે દુરદ, જે અત-તહીયાતકે સાથ આગે લીખ્ખા હે, ઉસકે પીછે જે દુઆ લીખ્ખી હુધ હે વોહ પરહની જુસે વોહ દુઆ માદ નદો, તો કુરઆનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે દુરદકે પીછે પરદે-બારહવીં સુરયે અલ હમદકે આખીર આમીન રેહના યેહ બાર સુન્નતે મવક-કેદા નમાઝમેં હેં. ઉસકે સીવા એર બાત્રી આજેં કિતાબોમેં સુન્નત લીખ્ખી હેં, એર બાત્રોમેં મુસ્તહક, અમર યેહ સારી સુન્નતે

નમાઝમેં જગ્ન લાયા નમાઝ કામીલ હુઈ. ઓર જો ઇનમેંસે કોઇ સુન્નત તરફ કરે નમાઝ સબીહ હૈ પર મક્રુહ હોતી હૈ, યાને સામાન્ય કમ હો જતા હૈ, નમાઝ સુન્નત ઓર નરીહ, ઇસ વાસ્તે મુદરર હુયે હૈ કે જો ફરજ નમાઝમેં નુમ્યાન, યા ખલ્લ હુવા હો, તો કયામત કે દીન સુન્નત પર નરીહસે પુરી કરે. ઓર ઉસ શામ્સકી નગ્ન હો. ઇસ વાસ્તે હર ઇનિયાન-પર લાઝીમ હૈ. કે ફરજોંક અદા કરનેમેં બહોત કોશીશ કરે સુખ કરે. બર હોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાઝકા વકત તાંગ હો. યા બીમારીસે નમાઝ પરહતી મુશ-કીલ પડે યા સદરમેં દારીલા જનતા હૈ. તો ફરજકો અદા કરશે બાકી નમાઝકી ફરસત મીલે તો લમેલી પાહે, નહીં તો ખચર, કયું કે કયામત-કે દીન ફરજોંકે તરફસે બા. અગ્નિય રો. પર સુન્નતસે કમ. ઓર સુન્નતકે તરફસે કયામતકે દીન ઉસે ગુસ્સા કરે ગે. ઝીડ-કેંગે, પર અગ્નિય સામાન્ય કરેંગે, ઓર મુન્કહમ ઓર નરીહકે તરફ કરનેવાલે બડે દરજેસે મહમ રહુંગે.

બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાઝ પરહતી સુન્નતે મવેદ-૧ હૈ. ખલ્લકે બાકે ઉલમાને વાજેબ રહ્યા હૈ. મુસતમાન પર લાઝીમ હૈ. કે જમાઅતકા તકૈયુદ મહોત રખે. અગર જમાઅતસે એક નમાઝ પરહેગા. સત્તા-ઈસ નમાઝોંકા સવાબ પાવેગા, ઓર ફરજ નમાઝ મસજીદમેં પરહે. અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો જુમઆકી મસજીદમેં પહેગા. પાનસો નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અકસામેં પરહેગા; હવર નમાઝકા સવાબ

મીલેગા, ઝોર ને “ રસુલ અલય-હીસ સલામ. ” કી મસજીદમેં
પરહેગા, પચાસ હજાર નમાઝકા સવાબ મીલેગા, ઝોર ને કાચમે
શરીફકી મસજીદમેં પરહેગા, તો લાખ નમાઝકા સવાબ મીલેગા.

ખયાન ઈમામતકા.

ઈમામત અવસા આદમી કરે કે સારી જમાઅતકે લોગોમેં
મદમ દીનકા ઝીયાદા રખતા હો, ઝોર ફરઆને શરીફ ખુબ સહી
પરહતા હો, અગર જાહીલ ઈમામ હોગા, તો અપની ઝોર તમામ
મુક્તદીયોંકી નમાઝ ખો-દેગા. ઝોર જસ શખ્સકે મજહબમેં ખલલ
હો; નમાઝ ઉસકે પીછે મકરહ હે. ઝોર નમાઝ દ્રાસીક કે પીછેબી
સહી પર મકરહ હે, દ્રાસીક વોહ હે, કે ગુનાહે કપીરા જસને કીયા
યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો, લડકે ના-ખાલીગ
કે પીછે નમાઝ સહીદ નહીં પર તરાવીહમે ખાજે ઉલમાને જયેઝ
રખ્યા હે, ઝોર ખાજોને નહીં રખ્યા. અગર ઈમામ ખીમારીસે
ખયેઝક નમાઝ પરહતા હો, ઝોર મુક્તદી ખડે યા ઈમામ ફજરસે
તયમ-મુમ કરે. ઝોર મુક્તદી વુજૂ કરકે પરહે જયેઝ હે, ઝોર નમાઝ
સખકી સહીદ હે, સારી સફ કે પીછે ગુદા હોકે, એક આદમીકા
ખડા હોના મક હ હે, ઝોર ખરાન ખુરા હે. સુન્નત યું હે, કે
જખતક સફે અબ્વલ સારી ખર ન લે, પીછે કોઈ ખડા નહો, ઝોર
ને સફમેં જગા ન રહે તો ચાહીયે. કે એક આદમી સફસ નીકલકે
મીછલેકે પાસ આકે હો હો-જયે ઉસે અકલા ન છોડે. મુક્તદી
સખ કંધેસે કંધા મીલાકર ખરાખર ખડે હો, ખીચમેં જગા ન છોડે,
ઝોર પાઈ આગે પીછે કરકે સફમા ખીંગા ન કરે, કે ખહોત ખુરા હે.

*મયાન અબનકા.

અબન કેહની ફરજોંકે વાસ્તે સુત્રત હે. વકત પર પરહે, યા કઝા, ઝોર મુસાફીર જંગલ-મેંબી અબન કેહકે નમાઝ પરહે, ઝોર ખાહ નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજજન કહે, “અલાહો અકબર, અલાહો અકબર, અલાહો અકબર અલાહો અકબર.” સુનને-વાલાબી, ઉસી તરેહ ચાર ખાર કહે. જખ વોહ કહે. અશ-હદો અન લા-ઇલાહા ઇલ લલાહ, અશ-હદો અન લા-ઇલાહા ઇલ-લલાહ; સુનને-વાલાબી યેહી કહે. જખ વોહ કહે, અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલુલાહ અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલુલાહ” યેહબી કહે, જખ વોહ કહે, હૈયા અલસ સલાહ. હૈયા અલસ સલાહ.” સુનને વાલા યેહ કહે, “લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલા ખીલાહ.” જખ વોહ કહે, હૈયા અલલ ફલાહ, હૈયા અલલ ફલાહ” સુનને વાલાબી વોહી કહે, જખ વોહ કહે, અલાહો અકબર. અલાહો અકબર. લા ઇલાહા ઇલ લલાહ, યેહબી વોહી કહે, જો કોઇ ખાદ અબનકે કલમયે શહાદત પરહ-કે યેહ દુઆ ખરહે. વોહ દુઆ યેહ હે, ‘અલા હુમા રખ્યા, હાજે હીદ દાઅ-વતીત તામ-મતે, વસ સલાતીલ કાએ-મતે, આતે મોહમ-મદા

* ઉપર જો અબન લીખ્યા હુકમ હે, ઉસી તરેહ પાંચોં વકતોંકી નમાઝકે વાસ્તે અબન કહે, લેકીન મુખ્દોકી અબનમે “હૈયા અલલ ફલાહ” કેહકે ઉસકે પીછે “અસ્સલાતો ખયરમ મીનન નોમ.” દો-ખાર કેહકે, ખાકી અબન તમામ કરે. ઝોર ‘અકામતમે’ હૈયા અલલ ફલાહ, કે ખાદ દો-ખાર, “કદ કા-મતીઅ સલાત” કેહકે ખાકી તમામ કરે. અકામતબી અબનકી પરહે પરહે, લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્યા હે, ઇતનાકી ફરક હે.

નીલ વગી-લતા, વલ ફદી-લતા, વદ દર જતર રશીઆ, વખ અસદો
મકામન મહમુદા, નીલ લજી વ અત તહુ, પર જોકના શફા-અ-ત-હુ
યોમલ કીયામા, ઇન-નકા લા તુખલે-કુલ મીચાદ"— હક તઆલા
હસકે ગુનાહ બખશે; ઓર હજરત હસકી શફાઅત કરે. જીસ તોર
જવાબ અબ્બનકા હે, હસી તોર જવાબ અકામતકા હે, પર જબ
મોઅબ્બજન કહે, 'કદ કા-મતીસ સલાત.' યે કહે, અકા મ-હલાહો
વ અદા-મહા." અબ્બનકે પીછે દુઆ કરે જો આહે, ઉમ્મીદ કુખુલકી હે.

અબાન તરતીબમેં નમાઝ પરહનેકે,

અબાન મુનકે નમાઝકે વાસ્તે આહિસ્તા આહિસ્તા ચલકે
આવે, દોડકે ન ચલે, કે ખુરા હે. ઓર જમઆતકે વાસ્તેબી દોડકે
ન ચલે, અગર ઇનસાન આહે, કે જલ્દ નમાઝ પરહે. અયસે તોરસે, કે
જીસમેં ફરજ વાજેબ મુસ્તહબ અદા હોં, ઓર મકરહ-હાતસે ખાલી
હોં, વોહ નમાઝ યું હે, કે અબ્બન કહે, ઓર હસકે પીછે અકા-
મત યાને તકબીર કહે, ઓર "હેયા અલસ સલાત" કે વક્ત
ઇમામ ઉઠે, ઓર દીલકો ખુલકી તરફ મુતવજ્જ કરકે, નિયત
કરકે ઓર "કદકા-મતીસ સલાત" કે વક્ત દોનો હાથ કાનો તક ઉઠાકે,
"અલાહો અકબર" કહે. ઓર મુકતદી ઇમામ કે પીછે, "અલાહો
અકબર" કહે. ઓર ઓરત મુઠોં તલક હાથ ઉઠાવે, ઓર હાથ
હાથ બમિકે ઉપર મરદ નાફસે નીચે, ઓર અવરત છાતી પર બાધે.
ઇમામ આઝમ સાહેબ કે મજહબમેં, ઓર ઉલમાકે મજહબમેં

મદલી છાતી પર બાંધે, ઝોર “સુખલા નકલા હુમ્મા, વ બે-હમદોકા વ તખા-ર દસમોકા, વ તખાલા જદદો-કા, વ લા ઈલાહા ગયરોકા.” સમ નમાઝી આહીસ્તા પરહે. ઇમામ હો યા મુક્તદી, યા અકેલા શીર ઇમામ અકેલા, “આહિજો ખીલાહો મીનશ શયતા નીર રજીમ. ગિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ,” આહીસ્તા પરહે, મુક્તદી શીર ન પરહે. ઇમામ ઝોર મુનફરદ અકેલા ‘અલહમ્દ’ પરહે. શીર સારે ‘આમીન’ આહીસ્તા કહે, ઇમામ આઝમકે મજહબમે, ઇમામ યા મુક્તદી, અગર ઇમામકી અલ-હમ્દ સુને, શીર ઇમામ ઝોર અકેલા સુરત પરહે. ઝોર મુક્તદી સુપકે સુના કરે, જખ કીરાઅત પરહ સુકે તો ‘અકબર’ અકબર” કેહતા હુવા રકુઅમે જાવે, ઝોર મુક્તદી ઇમામસે પીછે રકુઅ કરે, ઝોર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદા કરકે ધુરતે મજાબુન પકડે, ઝોર દોનોં હાથ સીધે રખાવે. જખસે કમાનકા ચીલા, ઝોર સર કમર મુશી હમવાર બરાબર રહે, સર ઉંચા નીચા નહો, ઝોર ‘સુખલાના રખ્ખી-યલ અઝીમ” તીન બાર, યા પાંચબાર યા સાતબાર કહે. શીર ઇમામ શીછે ઉસકે મુક્તદી સર ઉઠાકે ખડે હોં, ઇમામ સર ઉઠાતે વકત ‘સમેઅ અલ્લા હો લેમન હમેદા’ કહે. ઝોર મુક્તદી “રખ-ખના લકલ હમદો” કહે. ઝોર અકેલા નમાઝી દોનોં કહે. ઝોર સાહેબેનકે નજદીક ઇમામ ચેલી દોનોં કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે. જખ કવમા પુરા કરે. અબ્બલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુક્તદી, “અલ્લાહો અકબર” કેહતે હુવે સીજદેમે જાવે, પેહલે ઝમીન પર ધુરતે શીર દોનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીબલેકી તરફ કરકે બરાબર મનોંકે રખાવે. ઝોર બાહુકો બમલસે ઝોર પેટકો ઝાનુસે, ઝોર પીચ્લીકો ઝોર બાહોંકો ઝમીનસે મરફ દૂર રખાવે. ઝોર ઝોરતે

ઈન સમયે મીલાડે રખ્યે. ઓર લીન-બાર યા પાંચ બાર, યા સાત બાર; “સુખહાના રખ્યી-ચલ આલા” કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી ‘અલ્લાહો અકબર’ કહેતે હુયે, સીજદેસે સર ઉઠાકે ચયેન તસલીસે બયેઠકે પરહે અજા હુમ-મગ ફર લી, વર હમની વહ-દેની વર જોકની, વર ફાઅની વજ બોરની.” ઓર જો સારે કલમે ન પરહ સકે, તો એક યા દો કલમે પરંડ. ગની મત હે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી, “ અલ્લાહો અકબર ” કહેતે હુયે દુસરે સીજદેમે જયે, તીન બાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર, “સુખહાના રખ્યી-ચલ આલા” કહે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “ અલ્લાહો અકબર ” કહેતે હુયે. દુસરી રકઆત કે વાસ્તે ઉઠે, પેહલે માથા, નાક, શીર દોનોં ધુટને ઉઠાકે ખડે હોકે. જસતોર પેહલો રકઆત પરહી થી, ઉસી તરેહ દુસરી રકઆત પરહે, શીર “ સુખહા નક્ષા હુમ્મા. ” ઓર “ આઉજો ” ન પરહે, જખ દુસરી રકઆત પરહ લે, દાહના પાઉ ખડા કરકે ઉંગ લીયાં ઉસકી કીબલેકી તરફ કરે, ઓર બાયાં પાડે બીજાકે ઉસકે ઉપર બયડે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કીબલેકી તરફ કરકે દોનોં જાતુપર રખકે અત-તહીયાત પરહે, અગર નમાઝ દુગાના હે, તો દુરદ અત-તહીયાતકે પીછે ઓર દુઆયે માસુરા (જો અત-તહીયાત કે સાથ શામીલ હે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને “અસ સલામો અલય-કુમ વ રહ-મવુલા” કહે.

અકેલા નમાઝી સલામકે વક્ત જોમે યું નિયત કરે, કે સલામ દોનોં તરફકે ફરીસ્તોંકા કરતા હું. ઓર ઇમામ યું નિયત કરે, કે સલામ મુકતદીયોંકા ઓર ફરીસ્તોંકા કરતા હું, ઓર મુકતદી યું સમજે. કે સલામ ઇમામકો ઓર ઇધર ઇધર મુકતદીયોંકા, ઓર

ફરીસ્તોંકો કરતા હું, ઓર જો નમાઝ તીન યા ચાર રકઆત હે, તો
 હો રકઆતકે પીછે અત્ત-તહીયાત પરહકે, ખડા હોકે તીસરી યા ચૌથી
 રકઆત નિરી અલ્લ-હમ્દસે પરહકે, આખીરકો અત્ત-તહીયાતકે પીછે
 દુરૂદ પરહકે સલામ દે, નમાઝી નમાઝમેં સીધા ખડા રહે. ઓર
 બોઝા દોનોં પાઉં પર બરાબર રખ્ખે, ઓર દોનોં પાઉંકે બીચ
 ચાર ઉંગલ ખુલા રખ્ખે, બહોત ચવડા ઓર બહોત તંગ ન કરે,
 ઓર નઝર સીજદેકી જગા પર રખ્ખે, ઇધર ઉધર ન દેખે, ઓર
 ઇમામકી મુતાબેઅત હર વ્યાતમેં કરે, યાને રુકુઅ, યા કવમા, યા
 સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કયુંકે બહોત ગુનાહ
 હે, જો કોઇ ઇમામસે જલદી કરેગા, સર ઉસકા ગયેકા-સા હોગા.
 ઓર કમવા, ઓર જલસેકો ખુબ અદા કરે. ઓર નહીં તો ખડા ગુનાહ-
 ગાર હોગા; બલકે ખુદકે ચોરોમેં લીખ્યા જાયેગા. ઓર નમાઝીકો
 લાયેક હે, કે નમાઝમેં દીલ ખુદાની તરફ મુતવજ્જ રખ્ખે, ઇધર
 ઉધર ન લે-જાયે, કે બહોત ધુરા હે. ઓર જો ખુદા તવરીક દે, તો
 ખાદ સલામ કે, “આ-ય-તુલ કુરસી, એકબાર, ઓર ‘સુબહા-નલાહ’
 તેંતીસ બાર ‘અલ્લ-હમ્દો ત્રિવાહ’ તેંતીસ બાર, ઓર “અલાહો
 અકબર” ચોંતીસ બાર, ઓર “લા ઇલાહા ઇલ લલાહો
 વહ-દહુ લા શરીફા લહુ, લહુલ મુલકો, વ-લ-હુલ હમદો, ચોહ-ઇ
 વ ચોમીતો, બે-યદે-હીલ ખ-ય-ર, વ-હોવા અલા કુલ્લે શયઈન
 કદીર,” એક બાર પરકે, ઓર દુઆ જનાબે ઇલાહીમેં માંગે, ઓર
 વઝીફી દુઆયેં હદીસ શરીફમેં બહોત હે, જો ચાહે સો પરકે.

જો કે ઇમામકો રુકુઅમેં પાવે, તો નિયત કરકે ખડા હોકે
 ‘અલાહો અકબર’ કેહકે, દુસરે બાર ‘અલાહો અકબર’

કેહતા હુવા રૂકુઅમે' શરીક હો-જયે, ઓર જો ખડું હોકે, એકબાર
 'અલાહો અકબર' કહા, ઓર રૂકુઅ કીયા. તો નમાઝ
 મેં દાખીલ હુવા, ઓર નમાઝ સહીદ હુઈ. પર બાહે ઉલમાને
 જળ્ય તક હો-બાર ન કહે. સહી નહીં રખ્યા હે. ઓર જો નિયત
 કરકે 'અલાહો અકબર' બુદકે રૂકુઅક નગરદીક હોકે કહા, તો
 નમાઝ સહી ન હુઈ, સળ ઉલમાકે મજાહજમેં. અગર ફરઝ
 નમાઝ કઝા હો. ઓર દુસરી નમાઝકા વકત આવે; યા વીતર કઝા
 હો, ઓર ફજરકી નમાઝકા વકત આવે, તો વાજેબ હે કે, પેહલે કઝા
 પરહકે પીછે ઉસકે અદા પરહે, ઓર જો હો-બાર નમાઝે
 કઝા હોં, તો વાજેબ હે, કે તરતીબસે પરહ, યાને પેહલે સુખ્ડોકી, શીર
 જોહરકી, ધરીતોર આખીર તક પરહે. અગર એક નમાઝ કઝા હો.
 ઓર ઉસકી યાદ પર દુસરે વકતકી પરહે, તો અદા નમાઝ સહી ન હુઈ.
 અગર કઝા નમાઝ હે. ઓર વકત અદાકા તંગ હે, કે દોનાં
 નમાઝેં નહીં પરહ સકતા, તો ચાહીયે કે અન્વલ નમાઝ અદા પરહે,
 પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર જો કઝા નમાઝ જુલ ગયા,
 ઓર અદા પરહલી તોબી જયેઝ હે. બાદ ઉસકે કઝા પરહ લે,
 ઓર જો કીસી શખ્સને છે નમાઝેં કઝા કીં, અળ સાતવીં નમાઝ
 ઉસકી યાદ પર પરહની જયેઝ હે, જળ્ય ઉન છેયોંકો પરહ ચુકમા,
 શીર સાહેબે તરતીબ હો-જયેગા, અગર બાદ ઉસકે એક યા દો. યા
 ત્રીન યા ચાર યા પાંચ નમાઝેં કઝા હોં. પેહલે ઉનકો પરહલે, તળ્ય
 વકતકી નમાઝ પરહે, ઓર જા છે કઝા હુઈ. શીર તરતીબ સાકેલ
 હુઈ, શીર જળ્ય ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીબ હો-ગયા.
 અગર નમાઝી નમાઝકે અંદર કુછ ખાત ખોલ ઉકે. જાનક યા જુલકે
 યા કીસીકો સલમ કરે, યા જવાબ સલામકા હે, યા જમાનસે આવે

મા પીવે. યા આવાજ કરકે રાયે દર્દે મુ સીખતસે, મા આહ આહ કરે,
 યા અખ અખ ખાંસે, મા છીંકને વાલેકો 'યર હમો કુમુદા' કહે, યા
 કીસીને અપની ખબર નેક યા ખુશીકી ખાત કહી, આર ઉસને જવા-
 ખમે' કહા, 'સુઝા નહા' યા 'અલ-હમ્દો લીલાહ." યા નમાઝમે'
 કુરઆન અયસા ગલત પરહા, કે જીસ્સે માઅને ઓર હો-ગયે. યા
 અપને ઇમામકે સિવાયે કીસી ઓરકો ગલતી ખતાયા, યા નમાઝમે'
 કુરઆન ભુલ ગયા, ઓર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઓરકે ખત-
 લાનેસે લુકમા લે-લીયા, યા નજતસત-પર સીજદા કીયા. યા કીઅલેકી
 તરફસે છાતી ઉસકી ફેરે, યા નમાઝમે' કોઈ ફરજ બે-ઉજર તરફ
 કીયા. યા કુરઆન દેખકે પરહા, યા નમાઝમે' ઇમામકે આગે ખડા
 હો-ગયા, તો નમાઝ ઉસકી ઇનિ સમ સુરતોંમે' ખાતીલ હુઇ, યાને દુટ
 ગઇ. ઓર જાતી રહી. શીરસે નમાઝ પરહે. ઓર જો નમાઝકે અંદર
 અમલે કસીર કીયા, તો નમાઝ દુટી, અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ
 દોનોં હાથોંસે હુવા કરતા હે. ઓર નમાઝીને ઉસી કામકો દોનોં હાથોંસે
 કીયા, યા એક હાથસે કીયા. તો નમાઝ દુટી, અગર નમાઝમે' મુસ-
 કુરાયા, બગેર આવાજ કે, તો ન વુજુ જાયે, ન નમાઝ, ઓર જો
 આવાજસે હંસા, પર ઉસને સુના ગયરને ન સુના, તો અયસી હંસીસે
 નમાઝ જાતી હે, પર વુજુમે' ખલ્લ નહીં હોતા. ઓર જો ખીલ
 ખીલાકર હંસા, ઓર ગયરોંને સુના, તો વુજુખી ગયા, ઓર નમાઝખી ગઇ,
 અગર કન્દ કરકે વુજુ તોડે, તો નમાઝ ફાસીદ હુઇ, અગર તીન ખાર
 એક રકુનકે અંદર નમાઝમે' બદલ ખુજલાયા, તો નમાઝ ફાસીદ હુઇ.

સિંધા-રયે અમ.

સુર-તુલ ફાતેહા.

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ હન્દો લિલાહે રખ્ખીલ આ-લ-મીન. અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવમીદ દીન, ઇમાકા નાઅ-ખુદો વ-ઇમાકા નરત દીન. એહદે નસ સિરાતલ મુસ-ત-કીમ, સિરા-તલ લજના અન અમતા અલય-હીમ, ગય-રીલ મગદુમે અલય-હીમ, વલદ દાસ્લીન. (આમીન)

સુર-તુન નાસ,

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આહ-જો બે રખ-ખીન નાસ, મલેકીન નાસે, ઇલાહીન નાસ, સીન શર રીલ વસવા-મીલ ખત્રાસ, અલ લજ યો-વસવેસો શી સુદુરીન નાસે, મીનલ જન-નતે વન નાસ.

સુ-ર તુલ ફ-લ-કે,

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આહજો બે રખ્ખીલ ફ-લ-કે, મીન શરે-મા ખ-લ-કે

વમીન શરરે આસેદીન ધળ વ-ક-અ, વમીન શરરીન નરદા-સાતે, શીલ
ઓ-ક-દે, વમીન શરરે હાસેદીન ધળ હસદ,

સુ-ર તુલ ઈખલાસ.
ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ હો-રહા હો અહઃ, અઘા-હુસ સમદ, લમ ચલીલ, વલમ
યુ-સદ, વલમ યકુલ લહુ કોફા-વન અહદ.

સુ-ર યે તખ્ખત.
ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

તખ-ખત યદા અખી લ-હ-ખીવ. વ તખ્ખા મા અગના
અનહો મા-સોહુ વમા કસમ, સ-યસત્રા નારન જાતા લ-હ-ખીવ.
વમરા અતોહ, હમમા લતલ હ-ત-ખે, શી-જ-દેહા હખલુમ મીમ
મસદ.

સુ-ર તુન નસર.
ખિસમિદ્દા હિર રહમા નીર રહીમ.

ધળ જાઆ નસ-રહાદે વદ્દ ફતહો. વ-ર અય-તન નાસા
યદ ખુલુના, શી દી-નીલાહે અફવાજ, ફસમ-ખેહ, ખે-હમદે રખ્ખેહા
વસ-તમ ફેરહો, ધન-નહુ કાના તવવા-આ.

સુ-૨૦૬ કાફેરન.

ખિસમિદલા હિર રહમા નીર રહીમ.

કલ યા અધ્યો-હલ કફેરના, લા આમુદો માતા ખુદુના, વલા
અન-તુમ આમેદુના માઆમુદ, વલા અના આમેદુમ મા અખદ-તુમ,
વલા અન-તુમ આમેદુના માઆમુદ, લકુમ દી-નોકુમ વલે યદીન.

સુ-૨૦૭ કવસર.

ખિસમિદલા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઈમા આ-તયના કલ કવસર, ફ-સસ્લે લે રખ્ખેકા વન-હર,
ઈના શાને-અકા હોવલ અખ-તર.

સુ-૨૦૮ માઉન.

ખિસમિદલા હિર રહમા નીર રહીમ.

અ-૨-અમ તલ લજ, યો-કજ્જેખો ખીદ-દીન, ફ-ગલે-કલ
લજ યદો-હલ યતીમો, વલા યહુદો અલા તઆમીલ મીસકીન, ફ
વય-કુલ લીલ ખુસલી તલ લજ નહુમ, અન સલા-લીલીમ સાહુન,
અલ લજ ન-હુમ યૌરા-કીદ, વ યમના ઉનલ માઉન.

સુ-ર તુલ કુરેશ.

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

લે ઇશાફે કુરય-શીન, ઇલાફે-હીમ રેહ-લતશ શીતાયે વસ-સેફ
ફલ યાપુદુ રખ્યા હાગલ બય-તીલ લશ, અત-આ મહુમ-મીન જુ
ઈવ, વઆ મ-ન-હુમ મીન ખૌફ.

સુ-ર તુલ ફીલ.

ખિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખ્યોફા બે અસહા-ખીલ ફીલ,
અલમ યજ અલ કય-દહુમ, શી તફલી લીવ, વ અર સલા અલય
હીમ તય-રન અખાખીલ, તરમી-હીમ બે હીજન-રતીમ મીન સીજજલીન
ફ-જઆ લહુમ ફાઅસ-શીમ માફુલ.

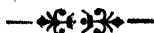
સુ-ર તુલ હો-મ-ઝા.

ખિસમિલ્લા હીર રહમર રની હીમ

વય-ફુલ્લે ફુલ્લે હો-મ-ઝતીલ હો-મ-ઝા, નીલ-લશ જ-મ-આ
મા-લંવ, વ-અદ દ-દ-હુ. યહ-સમો અનના મા-લહુ અખ-લદા,
ફલા લયુન બજનના ફીલ હા-ન-મતે, વમા અદરાફા મલ હો
ત-મા, નાફા હીલ મુ ક-દ-ગુલ લતી, તત તલે-ઓ અલલ અફ-યેદા
ફનિ-નફા અલમ-હીમ મુ સ-દ-ગુન. શી અ-મ-દીમ મોમદ-દદા.

સુ-ર તુલ અસર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ અસરે. ધન-નલ ધનસાના લરી ખુસરીન, ઇલ લલ
લજના આ-મનુ, વઆ-મેલુસ સાલેહાતે, વ-ત-વા સવખીલ હકકે, વ-
ત-વા સવખીસ સખરે.

સુ-ર તુલ તકાસોર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ-હાદો મુત તકાસેરો. હતતા ગુરતો મુલ મકા-ખેર,
હલા સવકા તાઅ-લ-મુના, મુનના કકા સવકા તાઅ-લ-મુન, કલા
લવ તાઅ-લ-મુના ઇલ-મલ યકીન, લ-ત-રા પુન-નલ જહીમા
મુમ્મા લ-ત-રા પુન નહા અપ-નલ યકીન, મુમ્મા લતુસ અલુનના
યવમા ઇદિન અનીન નદમ.

સુ-ર તુલ કારેઆ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ કારે-અતો મલ કારેઆ. વમા અદરાકા મલ કારેઆ,
યવમા મહુન નાસો હલ ફરાશીલ મખસુસે, વ-ત-ફુલ અખાલો

કલ મેહ-નીલ મનપ્રુષ, ફઅમ્મા મન સકો-લત મવાજી-નોહુ, ફહોવા
 શી ઇ શતીર શદીયા, વ અમમા મન ખફ-ફત મવાજી-નોહુ, ફહમ
 મોહુ હાનીયા, વમા અદરાકા માહીયા, નારન હામીયા.

સુ-ર તુલ આદીયા.

ખિસમિદલા હીર રહમા નીર રહીમ.

વત્ર આદે-યાતે દય-હન, ફલ મુરીયાતે કદ-હન, ફલ મુગી
 રાતે મુમહા, ફઆ સરના ખીહી નક-અન, ફ-વ-સતના ખીહી
 જમઆ, ઇન-નલ ઇનિસાના લે રખખીફી લ-ક-નુદ, વ ઇન-નકુ
 અવા જમ્મેકા લ-ચીઃ, વા-િ-હુ પે ફવ-ખીય ખવરે લ-ધરીદ,
 અ-ફ-લા ચાઅ-લમો ઇમિ ચાઅ-યેગ માશીત ફખુરે વ-હુમ-સેલા
 માશીસ મુદુર, ઇનના રમ-અહુમ ખીતીમ યવમા ઇજીલ લ-ખીર.

સુ-ર તુલ ઝીલઝાલ.

ખિસમિદલા હીર રહમા નીર રહીમ.

ઇમિ મુલઝે લતીલ અઘો ઝીલ ઝ-લહા, વ અખ-ર જતીલ,
 અરહો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇનસાનો મા-લહા, યવમા ઇજીન
 તોહદ-દેસો અખઆ-રહા. ખેઅન્ના રમ-અકા અવહા-લહા, યવમા
 ઇજીં મસ-દુરન નાસો અસતા-તલ લે ચો-રવ આમા-લહુમ, ફમંય
 ચાઅ-મલ ખિસકાલા જર રતીન ખવ-રંય યત, વ-મંય ચાઅ-મલ
 ખિસકાલા જર રતીન શર રંય યરા

સુ-૨ તુલ ઐયેના.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લમ-ચકો નીલ લજના ક-૬-૩, મીન અહલીલ કિતામે વલ
મુશરે-કીના મુન ફકરીના હતતા તાલીયા હુમુલ ઐયેના, રમુમુમ મી-
નકાહે યતલુ સોહોદમ મુતહ હ-૨ તન, શીહા કોતોયુન કૈયેમા. વમા
તફર રકલ લજના કુતલ કિતાયા ઈલા મિન આઅદે માજી અત
હુમુલ ઐયેના, વમા ઉમેર ઈલા લે-યા ખુદલાહા મુખલે-સીના લહુદ
દીના, હો-ન-દાઆ, વ થોકી-મુલ મલાતા, વ-હુ-તુમ ઝકાતા વ
જલેકા દીનુલ કૈયેમા, ઈન-નલ લજના ક-૬-૩, મીન અહલીલ
કિતામે વલ મુશરેકીના શી-નારે જહન-નમા ખાલેદીના શીહા, ઓલા
એકા હુમ શરફલ યરીયા, ઈન-નલ લજના આ-મનુ વઆ-મેલુસ
સાલેહાતે, ઓલા-એકા હુમ ખચકલ યરીયા, જઝા ઓહુમ ઇનદા
રખ ખાહિમ જનનાતો અદનીન તજરી, મીન તહલે હલ અન-હારે
ખાલેદીના શીહા અ-ખ-દા, રદી યહાહો અન-હુમ વ રદુ અનહો,
જલેકા લેમન ખશીયા રખમ.

સુ-૨ તુલ કદર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઈનના અન ઝલના-હો શી લય-લતીલ કદરે, વમા અદરાકા મા
લય-લતુલ કદરે, લય-લતુલ કદરે, ખમ-શમ તીન અલદે સહરે, ત-

નહ ઝડુલ મલા-યે-ક-તો વર રહેા રીકા, જે-ઇજને રખ-ગીઠીમ
મીન કુલે અમરીન, સલામુન, હીયા હતતા મત લઇલ ફજરે,

બયાન ફરકમેં મદ્દ ઔર અવરતકી નમાઝમેં.

ઔરત તકબીરે તહરીમામેં મુંદોં તક હાથ ઉઠાવે, ઔર મદ્દ
કાનોં તક, ઔરતેં સીનપર હાથ બાંધે, ઔર મદ્દ નીચે નાફકે બાંધે,
ઔરતેં સીજદેમેં હાથ ઝમીનસે ઔર રાત પેઠસે મીલી રખેં.
ઔર મરદ અલાહેદા, ઔરતેં અત-તહીયાત પરહનેકે લીયે દોનોં
પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બયડેં. ઔર મરદ બાયેં પાઉં પર ઇસ
તરેહ બયડેં, કે ઉંગલીયોંકા મોંહ દાહની જાતીબ રહે, ઔરતેં બ
આવાઝે ખુલંદ એક હરફબી ન પરહેં. ઔર તકબીરે તશરીક-બી
ઔરતેં આહીસ્તા કહેં ઔર મદ્દ જહીમેં જહ- કરેં, નમાઝ
જુમઆકી ઔરતોં-પર ફરઝ નહીં પરદોં પર ફરઝ હે. નમાઝે ઇદત
ઔરતોં-પર વાજેબ નહીં, મરદોં પર વાજેબ હે, જમાઅતસે નમાઝ
પરહતી ઔરતોં-પર સુન્નતે મવકદા નહીં, મરદોં પર સુન્નતે મવક-
દા હે. ઔરતેં સીરફ ઔરતોંકી ઇમામત કર સક્તી હેં. ઔર
મરદ દોનોંકી, અવરત ઇમામ હો. તો-સફકે દરમીયાનમેં બડી રહે.
અવરતકો સફ આખીરમેં ઝીયાદા સવાબ હે, ઔર મરદોંકો સફ
અવ્વલમેં ઝીયાદા સવાબ મીલતા હે.

બયાન, મકર-હાતે નમાઝકા.

મકરહાત નમાઝકે બહોન હેં, બાજે ઝુરરી બયાન હોતે હેં. અગર વાજેબ નમાઝકા તરક કીયા, તો મકરહે તહરીમી હુકમ, યાને બહોત મકરહ હુકમ, વાજેબ હે, કે અયસી નમાઝ ફરકે પરહે. આર જો સુન્નતે મવકકેદા તરક કી, તોબી ફરકર પરહે. ઓર જો મુસ્તહબ તરક કીયા, તો નમાઝ સડીહ હે, પર થોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાઝમેં હરકતે અયસ યાને બે-ફાયેદા કરતી મકરહ હે, અગર થોડી હે, ઓર જો બહોત હે, તો નમાઝ ફાસીદ હોતી હે, નમાઝમેં માથેકી મીટી પુછતી મકરહ હે. ઓર કપડેકા મીટીસે બયાને કે પ્રાસ્તે ઉઠાના મકરહ હે, ઓર કપડેકા કાધે પર ડાલકે દોનોં તરફસે લટકાના, યા કુરતા, યા જમા ફરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મકરહ હે, સર નંજે નમાઝ પરહના મકરહ હે. સર પર બાલોંકા જુડા બાંધકે નમાઝ મકરહ હે, બલકા સવાબ યું હે. કે બાલોંકા નમાઝકે વક્ત ખોલદે, તો વોહબી સીજદા કરે, માથે કે આંગ્રેસે કંકર મીટી દુર કરવી મકરહ હે. જો સીજદા દા-સકે, અગર જો ન હો-સકે, તો જોકે બાર થા દો-બાર દુર કરે, તીન બાર ન કરે. ઉંગલીમાં નમાઝમેં ચટકાત્રી મકરહ હેં, નમાઝમેં ઉધર ઇધર દેખના, યા આસમાનકી તરફ દેખના, યા હીલના દાહને તરફ બાજે તરફ, ઓર જમાઈ લેના, અંગડાઇ તોડની, જમીન પર સીજદા કરતેમેં બાંહે ડાલની, યા પેઠમે ચાન મીલાની. મકરહ હે ઓર મરહોં બાલ, ઝંઙ કપડોંસે, યા રેશમી કપડોંસે, યા ઘેરા પથડી સર પર બાંધકે નમાઝ મકરહ હે. ઓર જન કપડોંમે આફમી યા જનવરોંકી મુરત હો.

નમાઝ પરહની મકરૂહ છે. ઝોર નમાઝીકે આગે ચલા જના
જહોત ખડા ગુનાહ છે. મસ વાસ્તે નમાઝીકો લાયક છે. કે હસ
જને રસ્તા ચલતા હો નમાઝ ન પરહે. જલકે એક લકડી અપને
આગે ખરી કરકે પરહે. નમાઝમે ખાંસના ખુખ નહીં. જખ
તલક જેર ન કરે. લાગારીકો મોઆફ છે. હસ વક્ત બુક
ગાલીખ હો, ઝોર ખાનાબી તૈયાર હો. ઝોર વક્ત ખડા હો, યા
હનસાનકો મકાને એલનીયાન્ગે બ્દ-દ્વાર યા પેશામકી હો. નમાઝ
મકરૂહ છે. અન્વય ખાતીર જગા કરકે નમાઝ પરહે. જે નમાઝ
મકરૂહ છે, ફરંક પરહના ખુખ હો, તો કયામત કે અજબસે છુટે.
ઝોર જે નમાઝ ન પરહા, ફરજ સરસે ઉતરા. પર તકરીરવાર હુવા.

ખયાન ખીમારકી નમાઝમે.

અગર હનસાન ખીમાર હો, અયસા કે ખડા ન હો—સકે, અયેહ-
કર નમાઝ પરહે. ઝોર રકુઅ સીજદા કરે ઝોર જે રકુઅ સીજદાખી
ન હો—સકે, તો દોનો કે વાસ્તે હશારા કરે. પર રકુઅ—કે વાસ્તે
થોડા ઝુકાવ. સીજદે—કે વાસ્તે ખહોત ઝુકાવે, ઝોર જે અયેનેકી
તાકત ન હો. તો લેટકે નમાઝ હશારેમે પરહે. ચીત લેટે, ઝોર પાઉ
કીખલેકે તરફ કરકે, યા જયસા ઝોરમે મુરદેકા લીટાતે રે, ઉસી તોરસે
લેટકર કીખલેકી તરફ મોંહ કરકે, ઝોર જે અયસા ખીમાર હો. કે
હશારતકે વાસ્તેખી સર ઉઠા નહીં સકતા, તો નમાઝ મવકુફ રખ્ખે,
જમતક ઉક-તઆવા સર ઉઠાનેકી તાકત દે. જખ તાકત સર ઉઠા-
નેકી આવે, નમાઝ શરૂ કરે ઝોર બાઝે ઉલમાને કહા હો. હસે
તાકત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમે નિયત કરકે દીલસે નમાઝ પરહે.
ઝોર ખલકોસે હશારા રકુઅ સીજદોકા કરે, ગરજ નમાઝ ન છોડે,

કે છોડના નમાઝકા બહોત બદ ઝીઝ હે, ક્યામતકે દીન બે-નમાઝી
કોસખત અજબ હોગા,

બયાન મુસાફીરકી નમાઝમેં.

અમર ઇનસાન તીન મનઝીલ યા ઝીમાદા સફરકા ઇરાદા કરકે
અપને ઘરસે બાહર નીકલે. ઝોર ઇમારત શહેર-કીસે બાહર હો,
અમ યે શખ્સ મુસાફીર હુવા, ચાહીયેકે ચાર રકઆત ફરઝ કો
દો રકઆત પરહે, યાને જોહર, અસર, ઝોર ઇશાકી નમાઝ દો રક-
આત પરહે, ઝોર ફજર ઝોર મગરેબકી નમાઝ પુરી પરહે, કમ ન
કરે, ઝોર જો મુસાફીર ઇમામ હો ઝોર મુકીમ મુકતદી હો. મુ-
સાફીર અપની દો રકઆત પરહકે સલામ ફેરે, ઝોર મુકીમ મુકતદી
ખડા હોકે, દો રકઆત અપની બાકી પરહકે સલામ ફેરે, અમર
મુસાફીર અપને ઘર આચા, અમ સફર તમામ હુવા, ચારો રકઆત
આકે ઘરમેં પરહે, ઝોર જો શહમેં મુસાફીરને કીસી શહેર
મેં, યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન, યા પંધરા દીનસે ઝીમાદા,
રેહનેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકઆત પરહા કરે, જમ ઉસ
મકાનસે સફર કરેગા, શીર દુગાના પરહેગા. મુસાફીર મુન્તઝી
કમ ન કરે, પર જો શહમેં ચલા જવના હો. ઝોર મુન્તઝ પરહનેકી
ફરસત ન પાવે, તો મુન્તઝ મબકુફ કરે, ઝોર ફરઝ પરહ-લે.

બચાન નમાઝે જુમઆકા.

— ❦ ❦ ❦ —

૨. રકઆત તહ-યતલ પુઝુ, ૪ રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નત.

૨. રકઆત ફર્જ, ૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત બાદલ જુમઆ નશીલ-ઈસ તોર ૧૬, રકઆત જુમઆકી હે.

૨ રકઆત તહ-યતલ પુઝુકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસઘ્રીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને સલાતલ તહ-યતલ પુઝુએ, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ, કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર.

૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસઘ્રીઆ લીલાહે તઆલા, અરબા રકઆ તીન કબલલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર,

૨. હો રકઆત ફરજકી નિયત.

નવય-તો અન ઉમકેતા ફરજ ઝોહરે, અન જુન-મતી બે અલાએ રકઆ-તયને સલાતલ જુમોઅતે, ઇક ત-હયનો બે હાજલ કાઅ, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર,

૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસઘ્રીઆ લીલાહે તઆલા અરબા રકઆતીન બાદલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઈલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરીફતે અલાહે અકબર.

૨. રકબ્યાત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-ત્રીન સલા-તલ બાદલ જુમો-અતે, સુન્નત રસુલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૨. રકબ્યાત નશીલ બાદલ જુમઆકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા, રકબ્યા-તયને નશ-લીલ બાદલ જુમોઅતે, મુ-ત-વજ જેહન ધલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

નમાઝ જુમઆકી ફરજ હે, દો રકબ્યાતસે શૈહરમે, અકેલે સહીહ નહીં, ગાઉમેંબી સહીહ નહીં. જુમઆકે ફરજ પરહનેસે ઝોહરકી નમાઝ સરસે ઉતર જતી હે. જુમઆકે દીન દો પહેરકે બાદ વકત અજનકે, ખરીદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયારી નમાઝકી કરે, ઝોર દુનિયાકે કારોબાર મવકુફ કરે, જખ ઈમામ ખુતબા પરહે, ઉમકી તરફ સખ મુ-ત-વજ્જ હો, કે ખુતબા સુને. અવ્વલસે આખીર તક, ખુતબેકે વકત બાતેં ન કરે, ઝોર નમાઝ સુન્નત, નશીલ ન પરહે, સુપ ખયડે રહે. જખ નમાઝ હો-લે, ખરીદો ફરોખ્ત મુબાહ હુયે જુમઆકે દીન શૈહરમેં ઝોહરકી નમાઝ જમાઅતસે મકરહ હે, તરતીબ જુમઆકી નમાઝ પરહ-નેકી, પેહલે પુઝુ કરકે દો રકબ્યાત તહ-યતલ પુઝુ પરહે, બાદ મોઅજ્જન જખ સલાત કહે, ઉસ વકત ચાર રકબ્યાત કપલલ જુમઆ સુન્નત પરહે. ઉસકે બાદ મોઅજ્જન અજન કહે, ઝોર ખતીબ ખુતબા પરહે. જખ ખતીબ ખુતબા પરહ ચુકે, તખ બાદ જમાઅતસે દો રકબ્યાત ફરજ પરહે. બાદ ચાર રકબ્યાત સુન્નત બાદલ જુમઆ, ફીર દો રકબ્યાત સુન્નત, ઝોર દો રકબ્યાત નશીલ પરહે, નમાઝ તમામ ફૂઇ.

ખયાન નમાઝે ઈદેનકા.

ઇદુલ ફિતરકી નમાઝકી નિયત-નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ શીતરે, ઇક ત-દ્યતો બે-હાજલ ઇમામ મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નિયત નમાઝે ઇદુલ ફાહાકી.

નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ અહદા. ઇક ત-દ્યતો બે-હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહતીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

ઇદુલ શીતરકે દીન સુન્નત યું હે, કે પેહલે કુછ ખાવે, ઓર મીસવાક કરે, ઓર ગુસલ કરકે અછછે-કપડે પેહને, ઓર 'મુશ'મુ અગર મોયસ્સર હો લગાવે, ઓર સહકા શીતરકા ફકીરોંકા દેકે ઇદગાહકો નમાઝકે વારતે જાવે, ઓર રાહમેં આહિસ્તા આહિસ્તા તકબીર કેહતા હુવા ચલા જાવે, ઓર જખ ઇદગાહમેં પહોંચે, તો તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યું હે, / "અલાહો અકબર, અલાહો અકબર, લા ઇલાહા ઇલ લાહાહો વહાહો અકબર. અલાહો અકબર વલીલા હીલ હુમ્દ." વકત નમાઝે ઈદેનકા ઇશરાકકે વકતસે દો પહેરતક હું, 'ઇદેનકી નમાઝ યું પરહે-પેહલે નિયત કરકે તકબીરે તહ-રીમા કે બાંદ હાથ બાંધકે, 'સુઅહા નક્લા હુમ્મા' પુરી પરહે. જખ પરહ મુખે, દોનોં હાથ કાનોં તલક ઉઠાકે 'અલાહો અકબર' કહે. ઓર હાથ છોડે. શીર હાથ ઉઠાકે 'અલાહો અકબર' કેહકે હાથ બાંધલે, ઓર

કીરાઅત પરહે. ઓર રકુઅ સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઓર દુસરી રકઆતમેં જમ કીરાઅત પરહ ચુકે, ઉસી તઓર તીન બાર ‘અલાહો અકબર’ કેહકે શીર હાથ તીસની બાર ન બાંધે, બલકે ચૌથી બાર ‘અલાહો અકબર’ કેહકે રકુઅ કરે. ઓર દુસરી રકઆત—બી પુરી કરકે, અત—તહીયાત પરહકે નમાઝ તમામ કરે. ઇદુદ—દોહાકે દીનબી ચુંહી કરે, જમસે ઇદુલ શીતરમેં હે. પર નમાઝસે પેહલે ન ખાગે, બલકે બાદ નમાઝે છકે અપની કુરબાની—મેંસે ખાવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઓર દોનોં છદોંમેં બેહતર ચું હે. કે એક રાહસે જાવે, ઓર દુસરી રાહસે આવે, નવવીં તારીખ જલહજ—કીસે તેરહવીં તારીખ અસરકી નમાઝ તલક, એક બાર પીછે હર નમાઝ ફરજકે તકબીર પુકારકે કહે, વોહ ચે હે. “અલાહો, અકબર અલાહો અકબર, હા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીલ હમ્દ.”

બચાન નમાઝે *તરાવીહકા.

નિયત તરાવીહકી નમાઝકી—નવય—તો અન ઓસદ્દીઆ

* તરાવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે, તો ઉપર જે નિયત લીખ્ખી હુઈ હે વોહી પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાઝ પરહે, તો ચેહ **નીચાનીકે બીચકો ઇબારત છોડ દે, ઓર ઇમામકે સાથ પરહતા હો, તો છરકો ન છોડે,

લીલાહે તઆલા રહ્યા-તપને સુન્નત તરાવીહ, *ધક-તદયતો
બે-હાજલ ઇમામ x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કઃઅ-ખતીશ
શરી-ફને અસ્લાહો અકબર.

જસ રોજ રમઝાનકા ચાંદ દેખે. ઉસ રાતકો તરાવીહ શુર કરે.
ઝોર સબ્વાલ મહીનેકા ચાંદ દેખકર મૌકુફ કરે, તરાવીહકી ખીસ
રહ્યાતો હે, ઝોર ઉસકે પરહનેકી તરતીખ ઇસ તઝોર હે-યાને પેહલે
ઇશાકી ચાર રહ્યાત સુન્નત, ઝોર દો રહ્યાત નરીઝ પરહે, બાદ
દો રહ્યાત સુન્નત, ઝોર દો નરીઝ પરહે. ઇસ તઝોર ઇશાકી બારા
રહ્યાત પરહ કે, તરાવીહકે વાસ્તે સખ મીઝકે સન્નાત કહે, વોહ ચેહ હે.

"અસ સન્નાતો સુન્નત તરાવીહ; ૧ રહ-મતુઝાહે લા ઇઝાહા
ઇઝ લઘ્ઝાહો વઘ્ઝ હો અકબર. અઝાહો અકબર વઘીઝા હીઝ હમ્દ "યે
સન્નાત કહે. બાદ નિયા નમાઝકી કરકે દો રહ્યાત પરહે, જમ્દ દો
રહ્યાત પરહ ચુકે, તમ ચેક પરકે "ફઠ્ઠુમ મીઝઝાહે ૧ નેઅ
મતુઝ, ૧ મગરે-રુન ૧ રહમા, લા ઇઝાહા ઇલિ લઘ્ઝાહો વઝાહો
અકબર, અઝાહો અકબર વઘીઝા હીઝ હમ્દ, " શીર દુસરી દો
રહ્યાત પરહે બાદ ચેહ દુઆ પરહે. "સુમહાના જલ મુલકે વઝ
મલેકુત, સુમહાના જલ ઇજ્જતે, વઝ અઝ-મને, વલ હય-ખને
વલ કુદરતે વલ બહાએ, વઝ કીઅીયાએ વઝ જમરત, સુમહા નઝ
મલકીલ કુદુસ, સુમહા-નલ મલેકીલ હેઇલ લજ, લા યનામો વલા
યમુતો, વલા યકુતો સુમખુ-કુન કુદુ-સુન, રખ્ખોના ૧ રખ્ખુલ
મલ્કાયે-ક-તે મર ફહ." ઇસકે બાદ કોઇ દુઆ, જે આગે ઇસ
રાસાબેમે લીખી હુઇ હે, ઉનમેસે યા દુસરી કોઇ દુઆ પરહે, ઝોર
દુઆકે બાદ, "નખીઓના મોહમ્દ, નીલ બકરો સલ્લુ અલય-હે

સલ લલાહો અ-લયહે વ સલમ. લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો
અકબર. અલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ." પરહે.

ઉપર જે ખ્યાન લીખ્યા છે, તે સંતોએ તમામ તરતીબે, અમલ
કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ "ફદ્દુમ મીનગાહે," તકબીર
પુરી પરહે, ઓર જમ આર રકઆત હોવે તમ "સુમહાના અલ મુદક"
પુરી પરહે, ઓર દુઆ પરહે; ઓર જમ આર રકઆત હોવે, ઓર
દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ, "નખીઓના મોહમ્દ" લીખ્યા છે, વોહ
પુરી પરહે, ઓર જમ આઠ રકઆત હોવે, ઓર "સુમહાના અલ
મુદક" પરદક દુઆ પરહે, બાદ: "ખલી-ફતે રસુલીલાહે ખીસ સીદકે
વન તહકીક, કાતે-વત્ર કુદ-રતે વત્ર જીનવીક; અમીરીલ મોમીનીના,
વ ઇમામીલ મુત-તકીના, સૈયદેના. અમી-ગકરે નીસ સીદકીક, રહી
અલાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર,
વલીલા હીલ હમ્દ" પરહે, ઓર જમ આર રકઆત હોવે. તમ
"રહિ-સુલ અસલામે મુનવ વેરલ મરહુદે વત્ર મીમયરે વત્ર મેહરામ.
અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામુલ આદેલીના, સૈયદેના ઉ-મ-રમ નીલ
ખન-નાય રહી અલાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો
વલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ," પરહે, ઓર જમ સોલા રકઆત
હોવે, તમ "અમેદલ કુરખાને ક-મસમીન તરતીબે, શી લવકીર રહ
માન. ઇમામુલ મુ-ત વરરે ઇના, અમીરીલ મોમીનીના સૈયદેના
ઉસમા-નખતે અફશાન, રહી અલાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા
ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ," પરહે, ઓર જમ
ખીસ રકઆત હો-સુકે, તમ "અ-સ-દુલા હીલ ગાથેય, મઝ-હરલ
અખએમે, વત્ર મરાએમ, ઇમામુલ અલ જમ-ના અમીરીલ મોમીનીના
સૈયદેના અલીયો, ઇતને અમી તાલેય, રહી અલાહો તઆલા અનહો,

લા ધ્વાજા ધલ લલાટો વજાટો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ, ”
પરહે.—ઇસકે બાદ વિતરણી ત્રીન રકઆત ઇમામકે સાથ પરહે,
ઓર દો રકઆત નરીન ધ્વાજા પરહે, બાદ કોઇ દુઆ પરહે.

બયાન આશુરેકી નમાઝકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમે બાદ સુરયે
ફાતેહાકે વશ શમ્સ ઓઝાર. ઓર કદર ઓઝાર. ઓર સુરયે ઇન્ન
જુલહે લતીલ અરદો, ઓઝાર, ઓર ત્રીન કુલ ઓઝ ઓઝાર પરહે,
બાદ સલામકે સીજદેમે, કુલબા ઓરોલત કાફેન, સાતબર પરહે,
તમામ યુનાહ બખશે અયે.

બયાન તહજ્જુદકી નમાઝકા.

બારા રકઆત નમાઝ તહજ્જુદકી હે, ઓર ઇસકે પરહેનેકી
બહાત તરતીમે હે. લેકીન સહેલતર તરતીબ ચેહ હે, કે હર રકઆતમે
બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલરો વલમહ, કે પેહલી રકઆતમે
બાગ મરતમે. દુસરીમે બારા મરતમે. ઓર ત્રીસરીમે દસબાર,
ઇસ તરેહ હર રકઆતમે ઓઝ ઓઝ બાર કમી પરહે, તો આખીર
કી રકઆતમે ઓઝબાર કુલરો વજાહ જરહની હમી. યે નમાઝ
બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે, ઓર ઇસકા પરહની મંજુર હો, તો
ઇશામે વીતર ન પરહે જમ તહજ્જુદકી નમાઝ પરહલે વખ
બાદ વીતર પરહે.

બચાન કુશુક વ ખુશુક ઓર ઇસતીસ કાકી નમાઝકા.

જ્ય મુરજમેં ગહન લગે, તો ઉસ વક્ત ઇમામે જુમઆ, કે
ચાહીયે, કે દો રકઆત નમાઝ લાગોંકે સાથ પરહે, ઓર ઇસ
નમાઝકે લીયે અન્નન, ઓર અકામત નહોં હે. બલકે ફક્ત “અસ
સલાતો જમેઆ” કે લફઝસે નીદા કરહે, તાકે લોગ જમા
હો-જાયે, ઓર બાદ નમાઝકે બધકા દુઆ કરતા રહે, ઓર
લોગ આમીન કેહતે રહેં. ઇસ હદ તક, કે આફતામ સાદ વ-
રૌશન હો-જાયે.

આં: ગહનકે વક્ત ઓર આંધી ચલનેકે વક્ત, રાતકો હો યા
દીનના, ઓગ બ વધને સખા તાગીકી-કે દીનકો ઓર તેજ
રૌશની હો-જાયેકે રાતકો, ઓર બીમારીયોંકી કસરતકે વક્ત ઓર
દુશ્મનોંસે ધખરાહર ઓર ખીડકે વક્ત, દો રકઆત નમાઝ અપને
ધરમેં તનહા પઠહે. ઓર દુઆ કરતા રહે.

જ્ય યુનાહોંકી શામતસે ખુશ સાલી હો, ઓર પાની ન બરસે,
તો દમામકો ચાહી, કે ફક્ત મુમલમાનોંકા લેકે જંગલમેં જાયે,
ઓર બતોર ઇદકે નમાઝ પરહે. બાદ ઉસકે સખ લોગ દુઆ, વ
ઇસતીમાફાર કરત રહેં, યે અમલ તીન રોજ કરના ચાહીયે.

બચાન શહીદકા.

જે રખસ મુલદમાન તાહર ઓર બાલેમ હોવે, ઓર માશ

જાવે બુદ્ધમકી રાહસે; ઓર ઉસ મારોર ખાસેમે' માલ વાજેખ
 ન-હોવે, ઓર ન કુછ જીંદગીના હાથેના લેવે, યા લગાઇકે મય-
 દાનમે' જખમી મુરદા પાયા જાવે, તો વેહ શહીદ હે પસ જો કપડા
 મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉમક મીચાવે જો કુછ હોવે, ઉતાર લેવે,
 ઓર અગર કદન-મે'સે માર્ગ ચીઝ કમ હો, તો ઝીયાદા
 કરે', ઓર અગર ઝીયાદા હો તો, કમ કરે', ઓર ઉસકો
 ગુસલ ન દેવે', ઓર નનાઝે જનાઝા પરહેં. ઓર ખુન ભરા
 હુવા દદન કીયા જાવે ઓર જો શખ્સ કે શેહરમે' મારા હુવા
 પાયા જાવે, ઓર હસકા કાતીબ ન માખદુમ દોવે. ઓર જો શખ્સ
 જખમી હુવા, ઓર ઉસને જીંદગીના કુછ હાથેના લીયા. જપસા કે
 સોયા, યા ખાયા યા પીયા. યા ઇલાજ કીયા, યા ઉસકો ખેમેમે'
 જગા દીયા, લગાઇકે મળદાનસે જીંદગી આહેર નીકળા. યા એક નમા-
 ઝકે વક્ત તક દોશ રહા, યા કુછ વસીયાત કી ઇન સમ સુરતોમે'
 જો શખ્સ મરા હો. ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે. ઓર ઉસપર
 નમાઝ બી પરદના ચાહીયે, ઓર અગર ખગી હોનેકે સમયસે, યા
 રાહ-ઝનીકે સમયસે કત્ત કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવે'.
 લેકીન ઉસપર નમાઝ ન પરહેં.

ખયાન જનાઝેકી નમાઝકા.

મુરદમે મુસલમાનકો ગુસલ દેના, ઓર કદન ગોર કરના.
 ઓર નમાઝ જનાઝેકી પરદની ફરઝે કીધાયા હે. જો ખાઝે મુસલ-
 માનબી વેહ કામ કર લેજે, ફરઝ સખકે સરસે ઉતાર જાયેગા, ઓર જો

કીસીને ન-કીયા, તો જીસ જીસકો મુરદેકો એહવાલ માઅલુમ હોગા, સખ ગુનાહગાર હોંગે. ઓર સપ મુસલમાનોં પર લાઝીમ હે. કે અપની મૌત યાદ રખ્ખે, હદીસે શરીફમે લીખ્ખા હે, કે જો કોઈ અપની મૌતકો દીનમેં ખીસ મરતમે યાદ કરેગા. દરજ શહાદત કા પાયેગા. ઓર લાઝીમ હે. કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસ પર આતા હો, યા નમાઝ, રોઝા, યા કહારા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જીમમે હો, તો ઈન સખ ચીઝોંકાં લીખકર, અપને પાસ રખ્ખે. અગર અચાનક મૌત આવે, તો ઉસકે પીછે વાદીસ ઉસકે અદા કરે. જખ ઈનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહેં, ઓર સુરયે યાસીન, જખ મરજાવે તો જલદીસે ગુસલ કદન કરકે નમાઝ જનાઝેકી પરહકે દફન કરે. ઓર સખર કરે, રૈના ચીલાના, ઓર હાયે હાયે કરના. ઓર બાલ નોચના, ઓર છાતી પીટના હરામ હે બલકે હઝરતને અયસે લાગોંપર લાઅનત કી હે, લેકીન ફક્ત દીલસે ગમ કરના, ઓર આંસુસે આહિસ્તા રૈના મુજાઓકા નહીં. અગર બગેર નમાઝ પરહે મુરદેકો દફન કીયા, તો તીન દીનકે અંદર નમાઝ ઉસકી ગોર પર પરહે નમાઝ જનાઝેકી યું હે-પેહલે નિયત કરે. વોહ નિયત યેહ હે, “નવય-તો અન ઓવદ-દીઆ લીલાહે તઆલા, અરબ્બા તકબ્બી રાતીન સલાતીલ જના-ઝતે, ફરદુલ કીફા-યતે. વસ સનાઓ લીલાહે તઆલા, વસ સલાતો અલન નખીએ. વદ દ્રોઆઓ લીલ મૈયતે, ઈકે ત-દ્યતો બે હાજલ ઈમામ. મુ-ત-તજ્જ જેહન ઇલા જેહ-તીત કાઅ-મતીશ શરી-ફતે અહલાહ, અકબર,” યે નિયત કરે બાદ દોનોં હાય કાનોં તલક ઉઠાવે, ઓર બાંધલે, શીર હાય ન લેાયે, ઓર યેહ દુઆ મરહે. “સુઅદા નકહા હુઆ વ બે હમદેકા વ ત-આ ર કસમકા, વ તઆ-

લા જદ-દોષા, વ જલ્લા સનાઓકા, વ-લા ઇલાહા ગય-શોકા. " શીર
અલાહો અકબર, કેહકે યેહ પરહે ' અલા હુમ્મા સલ્લે અલા મો-
હમ મદીન, વ અલા આલે મોહમ-મદીન કમા સલ-લયતા અલા
ઈબ્રાહીમા, વ અલા આલે ઈબ્રાહીમા, પન-નકા હમીદુમ મજ્દ. '
પરહે, ઝોર તીસરી બાર, ' અલાહો અકબર, ' કેહકે અગર મરદ
યા અંબરત હો, તો યેહ પરહે. " અલા-હમ મગ-ફેર લે-હૈયેના, વ
મૈયેતેના, વ શાહેદેના. વ ગાએમેના વ સગીરેના વ કમીરેના, વ જક
રેના, વ ઉનસાના વ હુરરેના, વ અબ્દેના અલા હુમ્મા મન અહ-યય
તહુ મીન્ના, કે અહ-યેહી અલલ ઈસિલામ, વમન તવફ-ફય તહુ મી
નના, કે તવફ-ફહુ અલલ ઈમાન. અલા હુમ મગ ફેરહો, વર હમહો
વ-આફેહી ફાફે અનહો. " ઝોર અગર મૈયન લડકા હો, તો ઇસકે
બદલે યેહ દુઆ પરહે. ' અલા હુમ મજ અલહો લના ફરતંવ.
વજ અલહો લના અજ-રંવ, વ જુખ-રંવ. વજ અલહો લના શાફે
અંવ, વ મુશફ-ફેઆ. " અગર લડકી હો. તો ઇસકે બદલે "અલા
હુમ મજ અલહો લના ફર તંવ, વજ અલહો લના અજરંવ. વ જુખ
રંવ, વજ અલહો લના શાફે-અવ. વ મુશ-ફેઆ." પરહે શીર ચાથી
બાર, અલાહો અકબર, કેહકે, " રખ્ખના આતેના શીદ દુનીઆ હસ
નતંવ, વશીલ આખે-રતે હસ-નતંવ. વકેના અઝમન નાર. " પરહે
દોનો તરફ સલામ ફેરે. નમાઝ તમામ હુઈ.

તરીકા હકન ઝોર કફનકા યે હે, કે જખ આદમી ફરી-ખુલ
માન હો, તો ઉસકે મોંઢકા કીયલા રખ કરે, ઝોર દાહની (સીધી) કરવઝ
લીટાયે, ઝોર કલમયે થહાદત ઇસ તરફ પર તલકીન કરે, કે ખુદ
હાઝીરન ઉસકે પાસ બ-આવાઝ પરહે, તોકે ઉસકે કાનમેં આવાઝ
પહોંચે, શીર જખ રહ ઉસકી કબ્જ હો-ગયે, તો આંખે ઝોર

ਮੋਹ ਉਸਕਾ ਅੰਦਰ ਕਰੇ, ਐਸੇ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰਕੇ ਤਾਪਤੇ-ਪਰ ਨੀਛ-ਢਾਥੇ,
 ਐਸੇ ਨਾਕਸੇ ਜਾਨੂੰ ਤਕ ਢਾਂਕੇ, ਖੁੰ ਕੇ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਧਨ ਆਜਾਮੇ ਦੇਖਨਾ
 ਮਮਨੁ ਹੈ, ਸੀਰ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਰਾਧ, ਅੰਗਰ ਕੁਲੀ ਐਸੇ ਨਾਕਸੇ ਪਾਨੀ ਭਲ
 ਨੇ ਕੇ, ਐਸੇ ਅੰਗਰ ਮੇਧਾ ਜਨਾਮਾ ਧਾ ਢਯਾਧਾ ਨੀਕਾਸਕੀ ਢਾਲਤਮੇਂ
 ਮਰਾ ਢਾਂ. ਤੋ ਮਝਮਝ ਐਸੇ ਚਿਤਨਾਸਕ ਆਲ ਚਿਤਕਾ ਕਰਾਧੇ, ਐਸੇ
 ਅੰਗਰ ਅਧਸੀ ਢਾਲਤ ਮਧਤਕੀ ਨ ਹੋ. ਤੋ ਕਪੜੇਸੇ ਉਸਕਾ ਮੋਹ
 ਐਸੇ ਨਾਕਸੇ ਨਥਨੇ ਸਾਧ ਢਯੇ ਭਯੇ. ਉਸਕੇ ਗੁਸਲਕੇ ਪਾਨੀਮੇਂ
 ਘੇਰੀਕੇ ਪਾਤੇ ਐਸੇ ਢਾਧ ਮਧੇਧ ਢਾਟਨੇ ਵਾਧੀ ਘੀਝ ਭਲਕੇ ਭੇਸ਼ ਢੇ,
 ਐਸੇ ਉਸਕੇ ਸਰ ਐਸੇ ਢਾਢੀਕੇ ਆਲ. ਗੁਲੇ ਭੇਝ ਵ-ਮਧਰਾਸੇ ਢਾਥੇ,
 ਐਸੇ ਪੇਢਲੇ ਉਸਕੇ ਆਧੀ ਕਰਵਾ ਲੀਟਯੇ ਐਸੇ ਢਾਢਨੀ (ਸੀਧੀ) ਤਰਝਸੇ
 ਪਾਨੀ ਆਢਾਧੇ, ਆਢ ਉਸਕੇ ਢਾਢਨੇ ਆਝੁਪਰ ਲੀਟਯੇ, ਐਸੇ ਆਧੀ
 ਜਨੀਧ ਢਾਥੇ, ਆਢ ਉਸਕੇ ਮੇਧਾਕੇ ਆਧੀਕੇ ਪਾਢੀ ਆਢੀਸਤਾ ਮਥੇ.
 ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਧਧਾਨੇਕੀ ਰਾਢਸੇ ਨੀਕਧੇ ਸਾਧ ਕਰੇ, ਐਸੇ ਆਢੀਮੇਂ ਕੰਧੀ
 ਨ ਕਰੇ, ਐਸੇ ਨਾਧੁਨ ਐਸੇ ਆਲ ਨ ਤਰਾਧ, ਕੇ ਧੇ ਸਧ ਮਝਝ
 ਤਢਰੀਮੀ ਹੈ; ਤੀਨਧਾਰ ਆਢਨਧਾ ਢਾਥੇ ਮਧਰ ਤੀਸਰੀ ਧਾਰ ਪਾਨੀਮੇਂ
 ਢਾਧੁਰ ਮੀਢਾਕੇ ਢਾਥੇ, ਜਧ ਗੁਸਲਸੇ ਢਰਾਧਤ । ਤੋ ਆਢਨਕੇ ਢਮਾਲ ਧਾ
 ਕਪੜੇਸੇ ਪੁਸ਼ਕ ਕਰੇ. ਆਢ ਉਸਕੇ ਕਰਵ ਪੇਢਾਧੇ, ਮ ਢਾਂਕੇ ਲੀਧੇ ਕਢਨ
 ਮੇਂ ਸੁਧਤ ਤੀਨ ਕਪੜੇ ਢੇ, ਪੇਢਲਾ ਤੇਢਧਢ, ਕ ਵੋਢ ਆਢਰ ਹੈ, ਸਰਸੇ
 ਕਢਮ ਤਕ, ਢੁਸਰਾ ਕਮੀਸ ਧਾਨੇ ਕਢਨੀ ਗਰਢਨਸੇ ਕਢਮ ਤਕ, ਉਸਕਾ
 ਆਧਿਧਾਨ ਰਾਨੇਕੀ ਤਰਝ ਢਾ ਤੀਸਰਾ ਲੀਧਾਧਾ ਕੇ ਵੋਢਲੀ ਆਢਰ ਹੈ
 ਤੇਢਧਾਢਸੇ ਭੀਧਾਢ ਲਧੀ ਐਸੇ ਆਧੀਕੇ ਲੀਧੇ ਸੁਧਤ ਕਢਨਮੇਂ
 ਪਾਧ ਕਪੜੇ ਢੇ, ਕਢਨੀ, ਤੇਢਧਾਢ, ਆਮਰ ਧਾਨ ਢਾਧਨੀ, ਕੇ ਉਸਕਾ
 ਅਰਝ ਐਥ ਆਢੀਸਤ ਢਾ, ਐਸੇ ਗੁਲ (ਢਾਧਧ) ਤੀਨ ਢਧ, ਕੇ ਸਰਕੇ ਆਲ
 ਉਸਮੇਂ ਢਧੇਢਕੇ ਸੀਨਪਰ ਰਧਧੇ, ਐਸੇ ਲੀਧਾਧਾ, ਪਾਧਧਾ ਐਥ ਪਾਰਧਾ

જીસસે ઉનકા સીનાબંદ બનાયે. અરજ (ચોડાઈ) ઉસકા મૈયતકી બગલસે
 ઝાનુંતક હો, ઓર તુલ તીન હાથ હો. સીનેબંદકા દોનોં આદરોંક
 બીયમેં રખના અવલા હે. ઓર કફતીકે ઉપર ઓઢની જીસમેં બાલ
 લપેટકે રખ્યે, ઉસકે ઉપર વોહ ચાદર જીસે નેડબંદ કેહતે હે,
 ઉસકે ઉપર લીલાફા ચાને બડી ચાદર, ઓર કફતકા તીન ધજળોંસે
 બાધે, એકસે સરકી તરફકા સીરા, દુસરીસે કદમ, ઓર જીસ તરેહ
 નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ રખતે
 હે, ઇસી તરેહ કફતકા કપડા ડાલે, જનાઝા ઉઠાનેમે સુખત યું હે.
 કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉડ્યે ઓર જલદી જલદી ચલે,
 પર દોડે નહીં. ઓર જનાઝેકે પીછે યત્નના મુસ્તકબ હે, ઓર
 જનાઝા રખનેકે અબ્બલ બયેડના મકરહ હે. બાદ નમાઝકે મૈયતકે
 કબરમેં રખ્યે, ઓર રખનેવાલે કહે, 'મીસમીશ્વ: વ અલ્લા મીશ્વતે
 રસુલીશ્વ' ઓર મોંહ, કીમલેકી નરક કર દેવે, ઓર કફતકી ગીરેહ
 ખોલ દેવે, કબર બમલી ખોલી બને, ઓર દફનકે વક્ત ઓરતકી
 કબરપર પરદા કરે, ઓર કબરકે માહી પુશ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રેવે, ચા લરકન કરે કે જીના ઉસકા
 માઅધુમ હો, ઉસપર નમાઝ પરહે. ઓર જો બચ્ચા મુરદા પયદા હો,
 મુલસ દે કે, કપડેમેં લપેટકે દફન કરદે, નમાઝ ન પરહે જીસ
 ઓરતકા ખાવીંક મરે. ઉસ ઓરત પર વાજેબ હે. કે ચાર મહીને
 ઓર દસ રોજ તક સોગ કરે, ચાને બનાવ ઓર સીનમાર મવકુફ કરે,
 મેહરી, તુડી, સુર્ખ ઝાફરાની કપડા મસ્તિમાલ ન કરે. ઓર સરમેં
 તેલ, સુરમા, કાજલ ન લખાવે, ઓર ખાવીંકે ઘરસે બાહેર ન
 બયે, ઓર જો કોઈ કાશ્માર સવદા સવદકે નહો, તો લાચારીકે

દીનમેં બાહેર જાયા કરે, ઓર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે. પર જો ઝોરોંકા રાતકો ખતર હો, યા ઘર ગીરજાયે, યા કોઈ ગમર દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકલે, તો લાચારીયા કીમી ઓર ઘરમેં જાકે રોગ કરે, પર સખરમેં બચકી રહે, પીટના ગીજાના હરામ હે. જમ ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે. યાને મેહલી યા ખુશખુ લગાવે. ઓર જો ખાવીંદકે સીવા કોઈ ઓર મરજાયે, ખાપ યા ભાઈ યા બેટા, યા ઓર કોઈ, તો દીન દીન તક સોગ કરના જાયેઝ હે, વાન્જેય તહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે. ઓર તીન દીનસે જીયાદા રોગ કરના હરામ હે, કચ્ચસ્તાન-મેં જીયારતકે વાસ્તે જતા સવાખ હે, પર કચ્ચરોંકો દેખકર અપના મોત યાદ કરે, ઓર ખુદાસે અપને વાસ્તે ઓર મુરદોંકી વાસ્તે દુઆ શહમતકી ઓર બખશીશકી માંગે, ઓર અલ્લ-હમ્દ, ઓર કુત્બ-કો વજાહ, ઓર અલ્લાહો સુત તુફાસીરો, યા ઓર કુછ કલમેં પરહક સવાખ કિન્દો બખશે, અજબલ કચ્ચસ્તાનમેં જાકર થેહ દુઆ પરહે, “અરસલામો અલય કુમ, યા અહ-લક કુમુરે મીનલ મુમ્લે-મીના, વલ મોએમે-તીન, અનતુમ લના સલ-કુત, વ નહને લકુમ તમ-કિન, ઇનિશા અક્લાહો બે-કુમ લાહેકુન, યર હમુકા હલ મુસતક-દેમીના મીનના વલ મુસતા બેરીન નસ-અ-હુલાહ લના, વ લ-કો-મુલ આરી-યતા, ક યગ ફેશ્લાહો લના વ-લ-કુમ, વ યર હમો નક્લાહા વ ઇયા-કુમ.

જો ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે કરે, નમાઝે નરીલ, યા રેજા, હજ, યા ફકીરોકો ખીલાના, યા પાની પીલાના, ઓર ઉસ ઇબ્રાહીમકો સવાખ મુરદોંકી રહકો બખશે, તો ઉસે મવાખ પરોચના હે, પર જો નીચત ઉસ ઇબ્રાહીમમેં ખુદાકે વાસ્તે નહી જયસા બાજે જાહીલ કરતે હેં, યાને પીરોંકે નામપર બકરા યા મુરગા પાલકે નીયાઝ કરતે હેં,

અયસી નિયાઝ કામકી નહોં, અયસી ખાતોમેં પીર નાખુશ હોતે હેં,
 ઝોર થેહ લોગ યુનાહગાર હોતે હેં, બલકે ખાઝે ઉલખાને અયસે
 બકરે ઝોર મુરગેકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્યા હે. ખુદા મુસલ્માનોંકા
 અયસી બલાઓંસે બચાવે. કબરોંકા સીજદા કરના હરામ
 હે. ઝોર ઉનકે નામપર બેડીઆં પેહનની, ઝોર ડોરે ડાલનામી ખુરા
 હે, ઝોર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીબી નીહાયત ખુરા
 હે. યે રસમેં જહીદોંકી હેં હક તઆલા નખત દે, જસે
 દુઆ અવલીયાકે વસીતેસે મંજુર હો. તો યું કહે, યા અલ્લાહ, મેરી
 મુરાદ પુલાને વધીકે તુફલસે બરલા, ઝોર યું ન કહે, કે યા પીર મેરી
 મુરાદ બરલાવ, ઝોર નીયાઝ યું કરે. યા અલ્લાહ. મુઝે બેટા દોગા
 તો, તેરે નામકા ફકીરોંકા ખાના ખીત્રાઉંગા, ઝોર સવામ ઉસકા
 વધીકી રહકા બખથુંગા, યું ન-કહે. કે યા પીર, તુ મુઝકો બેટા
 દેગા, તો તેરી નીયાઝ કહંગા, અયસી ખાતેં બહોત ખુરીહેં, ખુદા નેક
 અમલકી તવરીક દે, શય બરાતકો મુરદોંકી ગોરપર(કબરોં-પર) ચીરાગ
 જલાને, બલકે હર વક્ત જલાનેબી હરામ હેં, અવલીયાકી ગોર હો,
 યા શહીદકી, યા કીસી ઝોરકી, ઝોર લાલ તાગે બાસન પર બાંધકે
 મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા ખાત હે, જસે ફાતેહા દેની મંજુર હો,
 ખાના પાની ખુદાકે બાસ્તે મોહતાબોંકા દેકે, સવામ મુરદોંકા બખથ
 દે ઝીયાદા બખેડા બેવકુફી હે, ઝોર શય બરાત કો, ધરોંકે અંદર
 બહેતસે ચીરાગ જલાના, ઝોર આતશ-ખાત્રી છોડના હરામ હે, કયું
 કે થેહ રાત ખુશુર્ગ હે, ઈસ રાતમેં ઇખાદત કરે, બીદઅતોસે દુર રહે.

ઈસલામકા તીસરા રૂકુન અકાત.

ખયાન અકાતકા.

તીસરા રૂકુન ઈસલામકા અકાત છે. ઓર વોહ ફરજ છે; ઓર જો કોઈ ફર્જ નબળે-વો કાશીર છે, ઓર જીસપર અકાત ફર્જ છે, ઓર અદા ન કરે તો કયામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ, ખીજી, હોકે ઉસકે ગલેમેં તૌક હોગા, ઓર સોના, ચાંદી, દોજખમેં ગરમ કરકે ઉસકે બદન પર દાગ દેંગે. અકાત ફર્જ છે, મુસલમાન આકીલ બાલીગ પર, જખ માલેક નીસાખકા હો, ઓર નીસાખ કારેખારે ઝુરીસે ખચ રહે, ઓર નીસાખ પર એક ખરસ પુરા ઝુજરે. યાને મુલામ પર અકાત નહીં, ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર અકાત નહીં, “ઇમામ આઝમ, સાહેબકે મજહબમેં” ઓર ઉલમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલ-મેંબી અકાત ફરજ છે. ઉનકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઓર જીસકે પાસ માલે નીસાખસે કમ હો, ઓર વોહ ઉતના યા ઉસસે ઝીયાદા કરઝદાર છે, ઉસપર અકાત નહીં રહનેકે ઘરેમેં, લડાઇ કે હથીયારેમેં, કસબકે અવજા-રોમેં સવારીકે જાનવરેમેં, પડહનેકી કિતાબોમેં, ઓર જોનસી ચીઝેં, ઘરકે કારે ખારમેં કામ આતી હેં. જખસા તવા, તમારી. પ્રકાનેકે ખરતન, ખન મેંબી અકાત નહીં જીસ માલમેં, અકાત ફરજ છે, વોહ માલ ત્રીન કીસમ છે. એક કીસમ—તકલી, યાને સોના, ચાંદી, બાહ રખી મા, અસરકી હો, યા એવર, યા ખતરે સોને ચાંદી-કે હેં, નીસાખ

ચાંદીકા (૧૦૦)સો ફીરમ હેં. જનકે બાવન તોલે છે ઓર મારો ચાંદી
 હોતી હે, જસે હક તઆલા દે, ઓર ખા પીકે ધતની ચાંદી ઉસકે
 પાસ બચે, ઓર બરસ દીન ઉસપર ગુજરે, તો ચાલીસવાં હીરસા
 ફરજ જનકે ખુદાકી રાહમેં દેવે. ઓર નીસાબ સોનેકી ખીસ
 મીસકાલ હે. જસકા સાત તોલે, છે મારો સોના હોતા હે, જસકે
 પાસ ધતના સોના કારોબારે ઝુરરીસે બચ રહે. ઓર બરસ રોજ
 ઉસપર ગુજર જાયે, તો ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે. જસકે પાસ
 નીસાબસે કમ ચાંદી હે, ઓર નીસાબસે કમ સોના હો, મોલ કરકે
 પુરા કર લે; ઓર ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે. નીચત ઝકાતમેં ઝુરર
 હે, બગેર નીચતકે અદા નહીં હોતી, જસપર ફર્જ હો, વોહ ચાલીસવાં
 હીરસા જુદા કરે. ઉસે ઝકાત જનકર જુદા કર રખ્યે. ઓર
 ફકીરોંકા દે ઓર જો જુદા ન-કરે, તો જબ કીસી ફકીરકો કુછ દે,
 ઉસ વકત જમેં સમજ લે. કે ઝકાત ફરજ અદા કરતા હું, અગર
 નીચત જકાતકી નકી, ઓર સારા માલ બાંટ દીયા, તો ઝકાત સરસે
 ઉતર ગઇ, ઓર જો કુછ માલ રખ્યા, કુછ ફકીરોંકા દીયા ઓર
 નીચત નકી, તો બાજે ઉલમાને કહા હે, કે સારે માલકી ઝકાત ઉસપર
 લાઝીમ હે, ઓર બાજોંને કહા, જતના માલ બાંટા હો, ઉસકી ઝકાત
 સરસે ઉતર ગઇ, જતના રહા ઉસકી ઝકાત દે.

દુસરી કીસમ ઝકાતકી ચે હે. કે સવદાગરીકે વાસ્તે ખરીદા
 કપડા યા ગલ્લા. યા કુછ ઓર, જબ અચસે માલ પર બરસ ગુજરે
 ઉસકી કીમત કરે. અમર બાવન તોલે, છે મારો ચાંદી, યા ઉસસે
 ઝીયાદા કીમત ઉસકી ડેહરે, તો ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે.

ત્રીસરી કીસમ, માલ ઝકાતકી જનવર હેં, યાને હાંટ, ગાયે,
 બકરીયાં નર માદા, અગર સારે બરસ, યા આપે બરસસે ઝીયાદા

જાંગલમેં ચુગા કરેં, તો ઝકાત બનમેં વાળેજી હે. ઉંટકી ઝકાત
 કે મસાયેલ ખયાન નહીં. કીયે ગયે. (૩૦) તીસ ગાયે, બેલોસે કમમેં
 ઝકાત નહીં. જખ તીસ પુરે હોં. ઓર ખરસ ઉસપર ગુજરે, તો એક
 તખીયા યાને પડયા યા પડવા, ખરસ દીનસે ઝીયાદા. ઓર દો ખરસસે
 કમકી દેવે, જખ ચાલીસ હોં, એક મસના ઓર એક તખીયા,
 ત્રીન ખરસસે કમકા પડયા, યા પડવા દેવે, જખ સાંઠ હોં, તો દો
 તખીએ દે. જખ સત્તર હોં. એક મસના ઓર એક તખીયા, જખ
 અસ્સી હોં, દો મસને, જખ નવ્વે હોં. તો ત્રીન તખીએ, ઓર જખ
 સો હોં, તો દો તખીએ ઓર એક મસના દે, ઇસી તઓરસે હરેક
 તીસમેં, તખીયા. ઓર ચાલીસમેં મસના દીયા કરે. ગાયે બેંસકી
 ઝકાત એક તઓર હે, ચાલીસ બકરેસે કમમેં ઝકાત નહીં, જખ
 ચાલીસ પુરે હોં, ઓર ખરસ ઉનપર ગુજરે, તો એક બકરી ઝકાત
 એક સો ખીસ તક, જખ એક સો ઇકીસ બકરે હોં, તો દો બકરે
 ઝકાત દે, દો-સો તલક; જખ દો-સોસે ઝીયાદા હો, તો ત્રીન બકરે
 દે. એક કમ ચારસો તલક. જખ ચારસો પુરે હોં. તો ચાર બકરે દે,
 શીર હર સેંકડેમેં એક બકરી દીયા કરે, બેંસ ઓર બકરીકી ઝકાત એક
 તઓર હે. ચાહે બકરી દે, ચાહે બકરા દે. છોટે બડે સખ જનનવર
 બીનકે ઝકાત દે, મુસલમાનોકા દે, કાશીરોંકા ન-દે. ફકીરોંકા દે,
 દવલત-મંદોંકે ન-દે, દવલત-મંદ વોહ હે, કે જે માલીક નીસાબકા
 હો, ઓર જે નીસાબસે કમ માલ ઉસકે પાસ હો, તો ઝકાત ઉસે
 દેની જાયેઝ હે. ઝકાત અપને માં-બાપકો ઓર દાદા, દાદી, ઓર
 નાની નાના. ઓર અવલાદકો ન-દે, ઓર અવરત અપને શૌહરકો,
 ઓર શૌહર અપની અવરતકો. ઓર અપને ગુલામ, યા લોંડીઓંકા,
 ઓર ઉન લોગોંકા ન-દીયા જાયે, જનપર ખુદ ઝકાત વાળેજી હે.

ઔર ઝકાતકા પમસા સૈયદોંકો ન-દે. સીવાયે ઝકાતકે ઔર કુછ અદબસે ગુજરાને, અગર ચયે બાધ કરાખત-વાસે મોહતાજ હોં, તો ઝકાત ઉનકો દેની ખુબ હે.

ખયાન સદકયે ફીતરકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાખકા હો, ઇદકે દીન સદકા શીતરકા દેના ઉસપર વાજેખ હે, જીતને આદમી ધરકે હોં, હરએકકી તરફસે દોસેર ગંદુમ (ધીહુ)યા ચાર સેવ જવ, ફકીરોંકો દેકે ઇદકી નમાઝકોળયે, પર અપની જોરકે તરફસે ઔર બેટા બેટી બાલીગોંડી તરફસે દેના જુશર નહીં, વોહ અપને પાસસે આપ દેવે, અગર માલીક નીસાખ કે હોં, પર ગુલામ બાંદીકી તરફસે દે, જીસને સદકા શીતરકા ઇદકે દીન નદીયા હો, તો જખ ચાહે દે, જો કોઈ ફીસીકે ધર ઉતરે, તો ત્રીન દીન તકે જીયાદત ઉસકી ખુશીસે કરની સુખત હે, સવાલ કરના બગેર મોહતાજકે હરામ હે.

ખયાન કુરખાનીકા.

જો શખ્સ માલીકે નીસાખ હો. તો ઇદુદ-દોહાકે દીન કુરખાની ઉસપર વાજેખ હે. બકરી બરસ દીનકી ચા જીયાદા ફી, ગાયે દો બરસ માઃ જીયાદા ફી, ચા ઉંટ પાંચ બરસ ચા જીયાદાકા જીખાહ કરે. ઔર જો સાત આદમી એક ગાયે, ચા ઉંટ શરીકે હોકે કુરખાની કરે. જાયેજ હે. અગર સખદી મારજ કુરખાની હો, જનવર ફરમા બે-અબગ

જુઆહ કરે, કુરબાની ઇદકી નમાઝસે પેહલે કરના જાયેઝ નહીં. ઇદકી નમાઝસે પીછે જુઆહ કરે, (કુરબાની) ત્રીન દીન તક જુઆહ સહીહ હે, દસવીં, ગ્યારવીં, બારવીં, અગર ત્રીન દીનકે અંદર કુરબાની નકી, તો જીતી કુરબાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોકાં દે, સદકા શીતરકા ઓર ઇદુદ-દોહાકા હર સાહેબે નીસાબ પર વાજેબ હે, નીસાબસે બરહનેવાલે હો યા ન હો, જયસા કપડા પેહનનેસે યા ઘર રેહનેસે ઝીઆદા હો, ઓર કીમત ઉસકી નીસાબ હો, ઓર નીયત તીગરતકી ન હો, પર ઝકાત ફર્જ હોગી, જબ નીયત તીગરતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસબી ઉસપર ગુજરેગા.

ઈસલામકા ચવથા રૂકુન રોઝે રમઝાનકે.

ચવથા રૂકુન ઇસલામકા રોઝે રમઝાનકે હે. જે કોઈ ફર્જ ન જાને, કારીર હે, ઓર જીસપર ફરજ હો; ઓર ન રખે. તો બડા ગુનાહગાર હે, નીયત રોઝેકી ફરજ હે, બગેર નીયતકે રોઝા સહીહ નહીં, નીયત રોઝેકી હર રાત કીયા કરે, વક્ત નીયતકા સારી રાત હે. સુપ્હોની નમાઝસે પેહલે સબ ઉલખાકે મજહબમેં હે લેકીન ઈમામે આઝમકે નઝદીક જીસને નીયત રોઝેકી રાતમેં ન-કી હો, તો દીનમેં દો પહેરસે પેહલે કરલે. અગર કુછ ખાયા પીયા નહો, ઓર દો પહેર સે પીછે નીયત કરના કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને આંદ રમઝાનકા અપતી અખીસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી ખાત

पर ऐतैपार न कीया, और शहर वालोंको राजेका हुकम न-कीया, तो इस आंदे देखने-वाले पर राजा रणना वाज्येय हुवा, और जे छेका आंदे अपनी आंघोसे देभा, और काजीने उसके कहनेसे छे न-की, तो उस शम्सको राजा छेत्तार करना जय्येज नहीं, जलके सय्य मुसलमानोंके साथ छे करे. और जे दोनां सुरतमें उसने राजा न रण्भा, या जेकमें न रण्भा, तो कजा उस राजेकी उसपर वाज्येय छे, पर कझरा वाज्येय नहीं, और उसने रमजानके राजेमें कस्दन, करके जाया, या पीया, गीज या दवा, या ज्माज्म कीया कस्दन, तो उसका राजा दुटा, और उसपर कजा उस राजेकी वाज्येय छे, और कझरा याने गुनाह-गारी बी वाज्येय छे, जेक जरदा आजाद करे, और जे जरदा भयस्सर न-होवे, तो हो महीनेके बीला कसल याने जेक लम्पत राजे रण्भे; अगर कोछ राजा हो महीनेके आंदर उजरसे या गयेर उजरसे दुट गया, तो इरके नये सीरसे हो महीनेके राजे रण्भे, पर जे अवरतने छेज, और नीकासके उजर से हो महीनेके आंदर कोछ राजा जाया, तो मुजयेका नहीं. और जे राजा रण्भेकी ताकत नहो, (६०) साठ इकीरांको जाना देवे, जेक जेक हो छतना दे, के छतना सहकये शीतरमें देता छे. और जे रमजान के सीवा और कोछ राजा रण्भे और तोउदे, तो कझरत नहीं होती, जलके कजा वाज्येय छे, और रमजानका राजा जतासे तोडा, जयसे कुली करते छे जे-कस्द हल्कमें पानी उतर गया, या कीसीने जसे पछाउके जेरसे हल्कमें पानी, या और कुछ जल दीया, या दानमें या नाकमें दाइ जल दी, या जे बीज दवा, या गीज नहीं, जयसे कंकर भीट्टी, लकड़ी जाया, कस्द करके, या मोह जरके कम की. या रान प्यास करके जाना सहरीक जाया, पीछे माज्जुम हुवा के, रान नयी.

अलके झुण्डा सादीक हो-गछ थी, या उसने प्याल डीया, के दीन
 आभीर हो-गया. और रोजेका वक्त हो-गया, येह आत प्याल
 करके रोजा भोला. पीछे दीन निकल-आया. या सोते आत्मीके हल्कमें
 पानी न-पडा, धन सय सुरतेमें रोजा दुटा, और कडा उसकी
 वाज्येण दुध, पर कदारा वाज्येण नहीं, और जे रोजेका लुल
 गया. और लुलकर आया, या पानी पीया, या जमाय डीया, या
 गुसलकी हाजत दुध, या अदन पर तेल मला, या आंभोमें सुरमा
 डाला, तोभी रोजा नहीं दुटा, रोजेमें गीमत करना, याने गीला
 डीसीका करना. और डीसीका गासी देना, और पुरा केहना नीहा-
 यत अद है, सवाय रोजेका जता रहता है, अलके रोजदार को
 लायेक है के, रोजेको पाक साइ रण्णे, और हलाल चीजोंसे धइ
 तार करे. और ध्यादतमें मशगुल रहे. जुट. दगाप्याण भवदुइ करे,
 एस महीने मुयारकको गनीमत समझे. अेक ध्यादत एस महीनेकी
 सत्तर महीनेके अरायर है, इकी गरीबकी पीदमन गनीमत जने.
 और सद्धा शीतरका धइके दीन नीहायत पुशीसे अद करे. तो
 रोजे उसके मक्युल हों. मरीज और मुसाशीरको रोजे रमजानके
 जाना जयेज है. और जे रोजा रण्णे तोभी जयेज है, पर जे
 रोजा रण्णेसे भरनेका अंदेशा हो, तो रोजा रण्णा गुनाह है, उस
 मरीज मुसाशीरने रोजे रमजानके आये थे. और वोह उसी मर्जमें
 मर गया. तो गुनाहगार नहीं, और भीमार बंगा होके मरा, या
 मुसाशीर मुकीम होके जता रहा, इतने दीनोंकी कडा वाज्येण दुध.
 जयसे एस रोजे भीमारी या सहरमें आये, शीर अछा होके या
 मुकीम होके पांच दीन जया, अथ उसपर पांच रोजोंकी कडा वा-
 ज्येण है, अगर कडा नकी, तो वारीस पर वाज्येण है, के हर रोजेके

બહાર દો સેર ગંદુમ, (ધીંહું) યા ચાર સેર જવ ફફારોંકો દે, પર દેના વારીસ પર જળ લાગીમ હે, કે મુરદા કેહ મરા હો. ચોર બગેર કહે વાળેળ નહીં. પર બગેર કહે વારીસને દીયા તોભા સહીહ હે. કઝા રમઝાનકી ચાહે એક લખત રખે, ચાહે ફરકસે રખે, લેકીન કફા રત એક લખત વાળેળ હે, જે સખસ નીહાયત ખુડહા હો, ચોર તાકત રોઝોંકી ન રહે, તો રોઝા ન રખે. ચોર ધવિઝ હર રોઝેકે બરાબર સદ-કયે શીતરકે ફફારોંકો દે. શીર અગર તાકત આ જાયે. તો ઉન રોઝોંકો કઝા કરે, જે અવરત હમલસે હો. યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોઝા રખનેસે ઉસકે બચ્ચેકો ધજા હો, તો રોઝા ખાવે. ચોર કઝા રોઝેકી ઉસપર વાળેળ હે, અવરત હયઝો નફાસવાલી રોઝા ખાવે, જળ પાક હો, ઉસકી કઝા કરે, જે કોઈ ધદુદ દોહાકે અરફેકે દીન રોઝા રખે. તો એક બરસ અગલે ચોર એક બરસ પીછલે-કે ગુનાહાં બખશે જાવે. ચોર જે રોઝા આશુ રેકા રખે, તો એક બરસકે ગુનાહાં બખશે જાવે, જયસે નમાઝ સીવા ખુદાકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાયેઝ નહીં. રોઝાબી કીસી ચોરકા રખના જાયેઝ નહીં. બરસમેં પાંચ રોઝે રખના હરામ હે. ધદુલ શીતર. ચોર ધદુદ દોહા; ચોર જીલ હજકી ચારવી, બારવી ચોર તેરવી, તારીખકો રોઝા નહીં રખે.

*ઈસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.

પાંચવાં રકુન ઇસલામકા હજ હે. જસે ખુદાયે તઆલા બરચેં

* હજકે બયાનમે એક રીસાલા “ તોહ-ફતુલ બરકાત શી સફરેલ હજ્જે વઝ-ઝીયારત,” શીદવીને છપવામા હે, જસકો ખાહીશ હો, મંગાકે દેખે કીમત ચાર આને હે.

રાહ ઔર સવારી છે, ઔર રાહમાં અમન હો, હજ ઉસપર ફર્જ છે, જો કોઇ હજકો ફર્જ ન-મને, વોહ કારીર છે, ઔર જીસપર ફર્જ હો, ઔર અદા ન કરે, વોહ ફાસીફ, ચાને બડા ગુનાહગાર છે. હજ સારી ઉમરમાં એકબાર ફર્જ છે, જબ ખુદા અસખાબ મોય-ફસર કરે, ઉસબકત મસાયેલ માઅલુમ કર લે, ઇસ વાસ્તે બાકી મસાયેલ બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા.

હદીસે શરીફમાં આયા છે, કે અકીકેકા પેહ હક છે, કે જબ લડકા પયદા હોવે, તબ દો બકરે જીખાહ કરે, ઔર લડકી પયદા હોવે, તો એક બકરા જીખાહ કરે, ઔર હઝરત સલ લખાહો અલય-હે વસલ્લમ ને, અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ, બદ તુબુ બ્વતકે કીયા છે, ઔર જો શરાયેત ઔર અહકામ કુરબાનીકે હેં, વોહ શરાયેત ઔર અહકામ અકીકે-ફેલી હેં, ઔર પયદા હોને કે બાદ લડકે-કે સીધે કાનમાં અજન કહે. ઔર બાથેં કાનમાં અકામત કહે. ઔર થોડીસી ખજુર, યા ઔર મીઠી ચીઝ ચાખકે લડકે કે તાલુપર લગાવે. ઔર મુસ્તહબ છે, કે જબ બચ્ચા બોલને લગે તબ ઉસકો કલમથે તૈયબ તાલીમ કરે કે, પેહલે ઉસકી બાત કલમથે શરીફ હોને, જીખાહ કરનેવાલા વકત જીખહાકે પેહ પરહે—“અલ્લા હુમ્મા હાજે-હીલ અકી-કતો લે ઇબ્ની ફુલાને; દમોહા બે દમીહી વ લહ-મોહા બે લહ-મીહી, વ અઝ-મોહા બે અઝ-મીહી, વ જીહ-દોહા બે જીહદીહી, વ શાઅરોહા બે શાઅરીહી, મુખખોહા બે મુખખેહી,

અહીં હુમ-મળ અલહા શીદા-અન, લે ઇબ્ની મીનન નાર, ખીસ
મીલાહે અલ્લાહો અકબર." ઝોર પુલાનેકો જયે પર લડકેકા નામ
લેવે, ઝોર મળખુહકે હાડકો ન તોડે, ઝોર સંધ સંધ જુદા કરે,
યા પકાકે પુરે પુરે અજુ નીકાલે, ઝોર એક રાત દાઘકો દેવે, ઝોર
ગોસ્ત તસદુક કરે. ઝોર માં-ખાપ ઉસકો ખાવે, અગર ન ખાવે
તો મુઝાયેકા નહીં, અઘીકા સાતવે રોજ કરે, અગર સાતવે રોજ
ન કીયા, તો ચૌધવે રોજ, યા એકઠીસવે રોજ કરે, હસતરેહ હફતે
મેંકા ખ્યાલ કર લેવે, ઝોર લડકેકા સર મુંડાવે, ઝોર ખાલ
ચાંદીસે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઝોર ખાલકો કીસી મઠાનમેં
ધ્વન કરે

ખયાન મુતફરેકાત નિયતોંકા, ઝોર ફાતેહા, ઝોર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોઝેકી નિયત.

નવય-તો અન અસુમો ગદન, મીન અદાએ શહરે રમઝાન,
ફરદુહાહે તઆલા.

રોઝા ખોલનેકી નિયત.

અહીં હુમ્મા લકા સુમતો, વ-ખેકા આ-મનતો, વ અલય-કા
તવક-કલતો, વ અલા રીજકેકા અફ-તરતો, નવય-તો સવ-મલ્લ ગરે
મીન શહરે રમઝાન.

ઔરતસે સોહબત કરતે વક્ત યે પરહે.

નવય-તો અન અજ-મઆ, માઆલ મરા-તીલ મનકુ-હતે,
લે-ત-લ-ખીલ મવલુદે, ધણા જે-હ-તીલ ધખા-દતે, બે અમરીલા
હીલ અઝીમ, ખીસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ.

આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્ત યે દુઆ પરહે.

રખ્ખના અતમીમ લના, તુ-રના વગ-ફેર લના, ધન-નકા અલા
કુલ્લે શેધન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્ત યે પરહે.

ફ-તખા-ર કલ્લાહો, અહ-સતુલ ખાલે-કીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

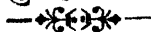
નવય-તો અન અગ તસેલા હાજલ મૈય-તલ હાદેરા, વાજે-ખલ
ગુસલે, ધમતે સાલલ લે અમરીલાહે તઆલા, લે ધસ તેખા-હતીસ
સલાતે, વ રફ-ધલ હદસ.

કુરખાની-કી નિયત.

નવય-તો અન ઉફહી-મતા લીલાહે તઆલા, અલા હુમ્મા
હાજ મીનકા, વ ધ-લયકા. ફ-ત-ક-ખલ મીનની, ખીસમીલાહે
અલાહો અકબર,

અગર કોઈ દુસરા શોખ જુખાહ કરે. તો ખાદ લકઝ, “ક
ત-ક-ખલ મિત્રી” કે મિન મોઅક-કલી, (કુલાન ખીન કુલાન)
ખિસમિલાહે અલા-હો અકબર.” કહે. કુલાનેકી જગે ઉસકા નામ લેવે.

જનવરકે જુખાહ કરનેકી નિયત.

નવય-તો અન અન અન-મહી, હાજલ—હતતા યખ-રોજો
મીનહો દમુમ, મસકુ-હુન, હલા-લન તૈયે-બેન, ખિસ-મીલાહે
અલાહો અકબર.

ફાતેહા હઝરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ઇલા જનામે હદ-રતે સૈયદના, વ સ-ન-દેના.
વ નખી-એના, લ હખીએના, વ શશીએના મોહમ મદીર રસુલીલાહ,
સલ લલાહો અલય-હે, વ અલા આલીહી, વ અસહા-ખીહી વ સલમ
વ અરવાહે અવલાહે રસુલીલાહે. વ અઝવાજે રસુલીલાહે વ અસ
હાએ રસુલીલાહે, વ અન-સારે રસુલીલાહે, વ અસ-હારે રસુ-લીલાહે
વ મન આ-મના ખીહી, વ અહીખ્યા-ઈહી, વ ખુલફા-ઈહી, સલ

જનવર જુખાહ કરનેકી નિયતમે જહાં હાજલ લીખકર
જગા છોડી હે, વહાં અગર ગાયે, હોતો, ‘ખ-ક-રે,’ ઓર અગર ઉંટ
હોતો, જ-મ-લે, ઓર ભેંસ હોતો, ‘ખમુસા’ અગર ખકરી હો,
તો ‘ગ-ન-મા,’ ઓર મુરગી હોતો. દુખખ, ઓર હીરન હો તો,
ક-ખ-ય-તા, ઓર પરીદા હોવે, તો ‘તયરા’ પરહે, ઓર વહાંસે
ખાકીકી નિયત તમામ પરહે. ઓર જુખાહ કરે.

લક્ષાહો. અલય-હે વ સક્ષમ, વલ મોહા-જેરીના, વ ખમ-સતીત તૈયે
ખીના વત તાહેરીન, વલ ખુલકા-ધરે રાશેદી-નલ મહદી-ધન, વ ધલા
અરવા-હીત તામેઈના, વ ત-અ-ધત તામેઈન, વલ ઉલમા-ધલિ મુજ
તહે-દીખ, વસ સુલ-હાએ, વશ શોહદાએ વઝ ઝોહદા-એ, વલ
કુકરાએ, વલ ગુરખાએ, મીનલ અરખે વલ અજમ, મીન ઉમ્મતે
મોહમ મદીન, સલ લક્ષાહો અલય-હે, વ સક્ષમ. ફાતેહા.

ફાતેહા હઝરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ધલા રહે હદ-રતે ગવસીસ સમદાની, કુતખે રખ્યાની
મહયુખે સુખહાની, સુલતા-નીલ અરેશીન, સૈયદેના વ મવલાના, અશ
શયખ મોહ-ધદદીન, સૈયદ અખદુલ કાદેર જલાની, કદ-દ સલાહો
સીર રહુલ અઝીઝ, શયઉન લીલાહ, અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા ધલા અરવાહે કીદ-વલીલ વાસે-લીન, વ જુખ-હતીલ
આરે શીન, જખીએ અવલીયા અલાહ, રહમા હુમુલાહો તખ્યાલા,
શયઉન લીલાહ, ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા, ધલા અરવાહે વાલેદીના, વ વાલેદી-કુમ, વમે કસ

તાજીના વણે ઉસતાજી-કુમ, વણે આખાએના વણે આખાએ-કુમ, વણે અજઘાદેના વણે, અજઘાદે-કુમ, વણે ઉમ મહાતેના, વણે ઉમ મહાતેકુમ વણે અમવાતે-ના વ અમવાતે-કુમ. વ અમવાતે જમીઝિ મુસ્તેમીના વણ મુસ્તેમાત, વણ મોઅમેનીના વણ મોઅમેનાત, અલ અહયાયે મીન-કુમ વણ અમવાત. શીઝ ખરે વણ ખર, જમીએ ઉમ્મતે મોહમ્મદીન સલ લલાહો અલય-હે વ સલમ, કુલ્લે કાફ-ફતે અલ-લીલ ઇસલામ. મીમ મશારેકીઝ અરદે વ મગારે-મેહા, ગ-ફ-રલા હો લહો-મુલ જનનાહ. અલ ફાતેહા.

(ઉપર જો ફાતેહા લીખ્યે હેં, ઉનમેસે કોતમી ફાતેહા પરહે, બાદ સુરયે અલ-હમ્દ, એકબાર. ઓર કુલ્લહો વલાહ તીનબાર, પરહકે યેહ દુઆ પરહે) અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા મોહમ-મદીવ, વ અલ્લા આલે મોહમ-મદીવ, વ-બારેક વમલ્લીમ, સુપહાના રખમેકા રખમીઝ ઇત-ઝતે અમ્મા યસેફન, વ સલામુન અલ્લ સુરસલીન વણ હમ્દો લીલાહે રખમીઝ આ-લ-મીન, ખે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ,

યેહ દુઆ હર ફરઝ નમાઝકે બાદ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અન-તસ સલામ, વ મીન-કસ સલામ, વ ઇ લયકા યરમે-ઉસ સલામ. હેયેના રખમતા બિસ્સલામ, વ અહ ખેલના ફારસ સલામ. તબા-રકતા રખમતા વ તબા-લયતા, યા જલ જલાલે વણ ઇફ-રામ. ખે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ,

અલ્લા હુમા રખના આતેના શીદ દુઆ હસ-નતંવ,
વ શીલ આપે-રતે, હસ-નતંવ, વકેના અળ-ખન નાર. વકેના અળ
ખલ કપરે, વકેના અળ-ખલ હશરે. વકેના અળ-ખલ ફકરે વકેના.
અળ-ખલ દયેન, બેહુર મતે જદ-દીલ હ-સ-ને, વલ હુસેન, વકેના.
અળ-ખલ આપે-રતે, વહ-શારના માઅલ અખરાર, બે રહ-મતેકા
યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમા ઇતિ નસ-અલોકા જુઆ-દતન. શીલ ઇલિમે,
વ ખર કતન હીર રીજકે, વ તવ-અતન કબલલ મૈત, વ શહા
દતન ઇનિ-દલ મૈત, વ મગફે-રતન ખાદલ મૈત, વ નમ-તન શીલ
કપરે, વ ખલા-સન ઇન-દલ હીસાબ, વ મગફે-રતમ મિનન નાર, આ
અજીઝો યા મફકાર, ઇલા-હન સર મહન હી ચવ-મીલ ક્રિયામા. બે
રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ,

યા ઇલાહી કયા કહું મેં હામે જાર;
હું યુનાહોસે નીહાયત સર્મ-સાર.

કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;	
ગર્કં ઇસીયાંમેં રહા સખ્હો મસા.	૨
તેરે દર પર સીજદેમેં રખ્યા હે સર;	
છોડ ઇસ દરકો બક્ષા જાઈ કીધર.	૩
કયું ન બખ્શીશકા રહું ઉમ્મીદવાર;	
મેં ગુનાહગાર ઓર તુ આમુર્જગાર	૪
તુને અપને ફઝલસે અય કીરદેગાર	
મુજકો દુન્યામેં કીયા હે બા-વીકાર.	૫
ઇસલીયે ચેહ હે દુઆ શામે પગાહ;	
રખ હમેશા ફઝલકી મુજપર નીગાહ.	૬
જખકે રોજે વાપસોંકા હો ઝુલ્હર;	
સાથ ઇર્મા-કે મેં જાઈ અય મકુર.	૭
હથમેં જખ ખદક હો અંદેહગીં;	
મુજકો બખ્શાવેં શરીફલ મુજ-નખીં.	૮

દુઆ.

મેમીનો અજમે ઇસતીજકે સાથ;	
અખ દુઆકે લીમે ઉઠાઓ હાથ,	૧
અય ખુદા સદકા કીખીયાઇકા,	
સદકા ઉસ તુરે મુસતફાઇકા.	૨
સીધે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;	
પેચો ખમસે બચાઇયો હમકો.	૩

મરતે દમ ગયેયસે મદદ કીજો;	
સાથ ધમાનકે હઠા લીજો.	૪
જ્ય દમે વાપસી હો યા અઘાહ;	
લખયે હો લા ઇલાહા ઇલ લલાહ.	૫
કીના ઘો મોમીનોં સીનેસે;	
સીના હો-જયે પાક કીનેસે,	૬
સખટો એક રાહે હક દીખા યા રખ;	
દુર હોં ચે ઇખતીલાફે બેજ સખ.	૭
દીન હો દીને અહમદી કુલકા;	
હો તરીકા મોહમદી કુલકા,	૮
અય ખુદા તુ સમીયો મુજબ;	
બે-મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીખ.	૯
ન રહે કોઈ ખરતા દીલ ગમગીન;	
સખકી પુરી હો મુરાદ આમીન.	૧૦

દુઆ.

અ-હ-દા સામેઉલ મુંના-જાતી,	
સ-ર-દા કાશીઉલ મોહીમ-માતી.	૧
જેરો ખાલા નમી તવાનમ ગુફત;	
ખલેકુલ અરદે વસ સમાવાતી.	૨
હાજતે ખીશ અજ તુ મી ખાહમ;	
હાં-ફે કાઝીએ જુમલે હાજતી.	૩

હેય પોશીદા અજ તો પીનદા નીરત;
 આત્રે-મુસ સીરરે વલ ખુશીયાતી.
 શુકરે દઝલે તો કય તવાતમ શુદ્ધન;
 હાફેઝા શી જમીએ હાલાતી.

૪

૫

દુઆ.

મલાહી તલખ હમ કરે' સખ ગરીબ;
 કે રોઝોંકી બરકતસે જન્મ નસીખ-
 તુ દીખલાદે જન્મતમે' દીદારકો;
 હોવે તાઝગી સખ દીલો જાનકો.
 ઝ બરકત તરાવીહ બખશ સખ શુનાહ;
 રખ ઉમ્મત મોહમદકો તેરી પનાહ.
 કરમ કર હમોંપર અય સાહેબ કરમ;
 કે રોઝોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ.
 દે તવશીક તુ હર મુસલમાનકો;
 કે ઇઝ-ઝત દેવે માહે રમઝાનકો.
 દુખો કયા હવ બેહતર મહીના તમામ;
 કીયા શુરમે' નાઝીલ ખુદાને કલામ.

૧

૨

૩

૪

૫

૬

(વિપર જો નઝમમે' દુઆએ' લીખખી હુઈ હે; વોહ નમાઝકે
 બાદ જો યાદ હો, વોહ પરહે. ગોર ઉસકે બાદ ચેહ પરહે.) વ સલ
 લખાહો તઆલા અન્ના ખયરે ખલફોહી, વ તુરે અરશોહી મોહક

મટીય, વ આલીલી વ અસહા-ખીલી અજ-મખન, બે-રહ-મતેકા
યા અર હમર રાહે-મીન.

ફઝાયેલે સુ-ર-યે યાસીન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે હર ચીઝકે લીયે દીક્ક હે. ઓર કુર-
આનકા દીલ યાસીન હે. જો કોઈ ઇસકો પરહતા હે. દસ બાર કુર-
આન પરહનેકા સવાબ પાતા હે, નીઝ આયા હે, કે જો શુર દીનમેં
યાસીન પરહતા હે, ઉસકી તમામ હાજતેં પુરી કી-જતી હેં, ઓર
જો શખ્સ રઝાયે ઇલાહીકી તલબમેં યાસીન પરહતા હે, ઉસકે
અગલે પીછલે ગુનાહ બખ્શે જતે હેં.

સુ-ર-યે યાસીન.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહિમ.

યાસીન. વલ કુરઆ-નીલ હકીમ, ઇન-નકા, લ-મિનલ મુર સલીન
અલા સિરાતીમ મુસ્તકીમ, તનઝી-લલ અઝીઝીર રહીમ, લે વુન-જેરા
કવમમ મા હન-જેરા આબા ઓહુમ ફહુમ ગાફે-લુન, લકદ હકકલ
કવલો અલા અક-સરે હીમ ફહુમ લા વુ-મેનુન, ઇન્ના જઅલ-ના
શી આના-કેહીમ અગલા-લન ફહીયા ઇલલ અજ-કાને ફહુમ
મુક મહુન. વ જઅલ-ના મિન બયને અયદી-દીમ, સદ-દંવ
વમિન ખલ-શીહીમ, સદ-દન ફ-અબ-શમના હુમ ફહુમ લા વુબ

સેરન, વ સવા-કેન અલય-હીમ અ અન-જર તહુમ અમ લમ
 તુન-જેર હુમ લા યુ-મેતુન, ઇન-નમા તુન-જેરો મનીત ત-અ-અજ
 છકરા વ ખશી-પય રહમાના બિલ ગયખે ફ-અસરેરહો ખે મગફ-રત્તિવ,
 વ અજ-રીન કરીમ, ઇના નહોનો નોહ-ઇલ મવતા, વ નક-તોખો મ
 કદ-દમુ વ આસા-રહુમ, વ કુલા શય-ઇન અહ-સયના-હો શી ઇમામીમ
 મુખીન, વદ-રેખ લહુમ મ-સ-લન અસહા-બલ કર યતે, ઇજ
 જાઆ હલ મુર સહુન. ઇજ અર સલના ઇલય-હેમુસ નયને ફકજ
 જાહુ હોમા ફ-અઝ-ઝઝના ખે સાલે-સીન ફ-કાલુ ઇના ઇલય-કુમ
 મુર સહુન. કાલુ મા અન-તુમ ઇલા ખશ-રમ મિસલોના વમા અન
 ઝઝર રહમાનો મીન શય-ઇન ઇન અન-તુમ ઇલા તક-જેમુન, કાલુ
 રખખોના યાઅ-લમો ઇના ઇલય-કુમ લ-મુર સહુન, વમા અ-ઝયના
 ઇલ-લલ બલા-ગુલ મુખીન. કાલુ ઇના તતઇ-યરના ખેકુમ લઇલ
 લમ તન-નહુ લ-નરજો મન-નકુમ વ-લ યમસ સન-નકુમ મિના
 અજાહુન અહીમ. કાલુ તાએરો-કુમ માઆ-કુમ અઇન જોક-કેર તુમ
 બલ અન-તુમ કવમુમ મુશરે કુન, વ જાઆ મિન અક-સલ મદી
 નતે રજો-હુંય યસઆ કાલા યા કવ-મીત તખેડલ મુર સલીન, અત
 તખેડ મલ-લા યસ અલો-કુમ અજ-રંવ વહુમ મોહ-તહુન, વમા
 હીઆ લા આ-પુદલ લજ ફ-ત-રની વ ઇલય-હે તુર બઉન.
 અ-અત તખેજો મીન ફ-નીહી આલે-હતન ઇ-યોરીદ નીર
 રહ-માનો ખે દુરરીલ લા તુગને અનની શફ-અનો-હુમ, શય
 અંવ વલા યુન-કેજુન, ઇની ઇબલ લરી દલાલીમ મુખીન.
 ઇની આ-મનતો ખે રખખે-કુમ ફસ-મઉન, કીલદ ખોલીલ
 જજતા, કાલા યા લયતા કવમી યાઅ-લ-મુન. ખેમા ગ-ફ-રલો
 રખખી વ જાઅલ-ની મીનલ મુક-ર મીન. વમા અન-ઝઝના અના

કવ-મીઠી મીન આઅ-દીઠી મિન જીન-દીમ મિનસ સમાયે વમા
 કુના મુન-ઝેલીન, ઇન કાનત ઇલા સય-હતંવ, વાહે-દતન ફ
 ઇજા-હુમ ખામે-હુન, યા હસ-રતન અલત ઇજાદે, મા યાતી-દીમ
 મીર રસુ-લીન ઇલા કાનુ ખીદી યસ-તલ ઝેકેન. અલમ યરવ
 ઇમ અહ-લકના કા-લહુમ મિનલ કુરને અન-નહુમ ઇલય-દીમ
 લા યરજે-કેન, વઇન કુલ-લુલ લમ્મા જમી-કલ લ-દયના મોહ
 દરેન, વ આ-ય-તુલ લહો-મુલ અરદુલ મય-તનો, અહ-યયના-હો વ
 અખ-રજના મીનહા હખમન ફ-મીનહો યા-કોલુન, વ જાઅલ-ના
 શીદા જખાતીમ મિન નખી-લીવ, વ આના-ખીવ, વ ફજ-જરના
 શીદા મિનલ ઓયુન, લે-યાકોલુ મીન સ-મ-રીદી, વમા અમે-લતહો
 અયદી-દીમ, અ-ફ-લા યશુ-કેરેન. સુખહા-નલ લજી ખ-લ-કલ અઝ
 વાજા કુલ-લહા મીમ્મા તુન-મેતુલ અરદો વમિન અત-ફેસે-દીમ વ
 મિમ્મા લા યાઅ-લમુન. વ આ-ય-તુલ લ-હોમલ લયલો નસ-લખો
 મીન-હુન નહારા ફ-ઇજા-હુમ મુઝલે-મુન, વશ-શમસો તજરી લે
 મુસ-તકર રીલ લહા, જલેકા તકદી-ફલ અઝીઝીલ અલીમ, વલ
 ક-મ-રા કદ-દરના-હો મના-ઝેલા હતતા આદા કલ ઉરજી નીલ કદીમ.
 લશ જમસો યન-અગી લહા અન તુદરે કલ ક-મ-રા વલલ
 લયલો સામેકુન નહાર વ કુલ્લુન શી ફ-લ-કી યસ-અહુન. વ આ
 ય-તુલ લહુમ અખા હમલ-ના જીરરી-ય-ત હુમ શીલ કુલ-કીલ
 મશ-હુન, વ ખ-લ-ક-ના લહુમ મિમ-મિસ-લીદી મા યર કયુન, વઇન
 નશા તુગરેક-હુમ ફ-લા સરીખા લહુમ વ-લા-હુમ યુન-કેજીન.
 ઇલા રહ-મતમ મીના વ મતા-અન ઇલા-હીન, વ ઇજા કીલા
 લહો-મુત-તકુ મા ખયના અમદી-કુમ વમા ખલ-ફકુમ લાઅલ લકુમ
 તુર હમુન. વ-મા તાતી-દીમ મીન આ-ય-તીમ મિન આમાતે

રખમે-હીમ ઇલા ઠાનુ અનહા મોઅરે દીન. વ ઇમ કીલા લહુમ
 અન-ફેકુ મિમ્મા ૨-જ-કા કુમુલાહો કાલલ લજના ક-ફ-ર લિલ
 લજના આ-મનુ અનુત-એમો મલ લવ યશા-ઉલાહો અત અ-મ
 હુ. ઇન અન-તુમ ઇલા શી દલાલીમ મુખીન, વ યકુ-લુના મના
 હાજલ વાઅદો ઇન કુન-તુમ સાદે-કીન. મા યન-ઝોરના ઇલા
 સય-હતંવ વાહે-દલન તાખુજો-હુમ વ-હુમ ય-ખસેમુન, ફલા યસ
 તનીઉના તવસે-યતંવ વલા ઇલા અહ-લીહીમ યરજો-ઉન. વ નેફેખા
 શીસ્સુરે ફ-ઇમ હુમ મિનલ અજ-દાસે ઇલા રખમે-હીમ યન-સેલુન.
 કાલુ યા વય-લના મન વાઅસ-ના મિમ મર કદેના, હાજ મા
 વાઅ-દર રહમાનો વ સ-દ-કલ મુર સેલુન. ઇન કાનત ઇલા
 સય-હતંવ વાહે-દનન ફ ઇમ-હુમ જમીકલ લ-દયના મોહ-દરન.
 ફલ યવમા લા તુઝ-લમો નફ-સુન શય-અંવ વજા તુજ ઝવના ઇલા
 મા કુન-તુમ તાઅ-મલુન, ઇના અસહા-અલ જતનીલ યવમા શી
 શુગોલીન ફાકે-હુન. હુમ વ અઝરા-જોહુમ શી ઝીલા-લીન અલલ
 અરા-યેકે મુત તકે-ઉન. લહુમ શીલા ફાકે-હતંવ વ-લ-હુમ મા
 યદ-દઉન. સલામુન કવ-લમ મિર રખ્ખીર રહીમ. વમ તાઝુલ
 યવમા ઐયોહલ મુજરે મુન, અલમ આહદ ઇલય-કુમ યા અની
 આ-દ-મા અલ લા તાઅ-પુદુશ શયતાન, ઇન-નહુ લહુમ અહુમ
 મુખીન. વ અની પુદુની, હાજ સિરા-તુમ મુસ્તકીમ. વ-લ-કદ
 અદલા મીન-કુમ જીલીલ-લન કરીરા, અ-ફ-લમ તકુતુ તાઅ-કેહુન
 હાજેહી જહન-નમુલ લતી કુન-તુમ તુ-અહુન. ઇસ-લવ હલ
 યવમા ખેમા કુન-તુમ તક-ફેરન, અલ યવમા નખતે-મો અજા
 અફવા-હેહીમ વ-તો-કલ્લે-મોના અયદી-હીમ વ તશ-કદો અર
 જોલો હુમ ખેમા ઠાનુ યક-સેલુન. વ-લવ નશાગો લ-ત-મસના

અલા આયો-નીહીમ ફસ ત-ખ-કુસ સિરાતા ફ-અત્રા યુખ-સેરન,
 વ-લવ નશાઓ લ મસખ-ના હુમ અલા મકા-નતે ડીમ ફમસ
 તનાકિ મુદી-યંવ વ-લા યરજે-ઉન. વ-મન નોઅમ-મેરહો નોનક
 ફેસહો શીલ ખલકે, અ-ફ-લા યાઅ-કેલુન, વમા અલ-લમના હુશ
 શેઅરા વમા યન-અગી લહુ, ઇન હોવા ઇલા જીક-રંવ, વ કુરઆ
 નુમ મુખીન. લે યુન-જેરા મન કાતા હૈયંવ વ-ય હિક-કલ કવલો
 અલલ કાફેરીન, અ-વ-લમ યરવ અત્રા ખલક-ના લહુમ મિમ્મા
 અમે-લત અયદી-ના અનઆ-મમ ફહુમ લહા માલેકુન. વજલ લલનાહા
 લહુમ ફ-મીનહા રકુ-મોહુમ વ-મીનહા યા-કોલુન. વ-લ-હુમ શીહા
 મના ફેઓ વ મશારેઓ, અ-ફ-લા યશ-કોરન. વત ત-ખ-જી મિનહુ
 નિલા-હે આલે હતલ લાઅલ લહુમ યુન-સરન. લા યસ તતી-ઉના

નસ-રહુમ વહુમ લહુમ જીન-હુમ મોહ-દરન, ફલા યહ-ઝુનકા
 કવ-લોહુમ ઇત્રા નાઅ-લમો મા યોસીર રના વમા યોઅલે-નુન.
 અ-વ-લમ યરલ ઇતસાનો અન્ના ખલક-ના-હો મિન નુત-ફતીન ફ
 ઇ-જી હોવા ખસીમુમ મુખીન, વ-દ-ર-ખા લના મ-સ-લંવ, વ
 નસીયા ખલ-કહુ, કાલા મંય યોહ-ઇલ ઇઝામા વહીયા રમીમ; કુલ
 યોહઇ હલ લજી અનશા-હા અવ્વલા મર રતીન. વહોવા બે-કુલ્લે
 ખલ-કીન અલીમ, નિલ લજી જાઆલા લહુમ મિનશ શ-જ-રીલ
 અખ-દરે ના-રન ફ-ઇ-જી અન-તુમ મિન-હો તુ-કેહુન, અ-વ લંય
 સલ લજી ખ-લ-કસે સમાવાતે વલ અરદા બે-કાફેરીન, અલા અંય
 યખ-શોકા મિસ લહુમ, ખલા વ-હોવલ ખલા-કુલ અલીમ; ઇન-નમા
 અમ-રોહુ ઇજી અરાદા શય-અન અંય યકુલા લહુ કુન ફ-ય-કુન.
 ફ સુમહા-નલ લજી બે યદેહી મ-લ-કુતો કુલ્લે શય-ઇંવ વ ઇ-
 લય-હે તુર જહીન.

ફાંચેલે સુ-ર-તુલ મુલક.

ઇસ સુરયે મુખારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફમેં મરવી હે, રિવાયત હે, અબુ હુરેરા રઃદી, સે. કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે, કુરઆનમેં એક સુરા હે. કે ઉસમેં તીસ આયતેં હેં, કે શફાઅત કરતી હેં મર્દકી. યાને જો ઉસકો પરહતા હે, યહાં તકકે બખશા જાતા હે. “વેહ સુરયે તબા-રકલ લજી બે યદે-હીલ મુલક” હે, રિવાયત કીયા ઇસકો મિશકાતમેં અબુ દાઉદ ઓર અહમદ નસાઇ, ઓર ઇબને માજને, ઓર ફરમાયા નખી સલ, ને કે જુસને પરહા સુરયે મુલક, પસ ગોયા ઝીંદા કીયા શામકો, યાને ઇબાદત કા તમામ શબ્દે કદરમેં, ઓર ઇબને અબ્બાસસે મરવી હે, કે હર મોઅમીનકે હીલમેં હો યે સુરા, યાને ઇસ સુરતકો આહીયે, કે હર મુસલમાન યાદ કરે, ઓર પરહે, ઓર રિવાયત હે, ઇબને મસઉદસે કે સુરહેકો જબ્બ કબ્બમેં રખતે હેં, તો ફરીશતે અન્જલકે ખડી હોતી હે, અગર કદમકે તરફ આતે હેં, તો કેહતી હે, કે ઇસ તરફસે તુમકો રાહ ન હુંગી, ઇસલીયે કે યે શખ્સ મુજકો નમાઝમેં ખડે હોકર પરહા કરતા થા, ઓર અગર સરકે તરફસે આતે હેં, તો કેહતી હે, ઇસ તરફસેબી તુમકો રાહ ન હુંગી, કે ઇસને મુજકો જબ્બાનસે પરહા હે, અગર સીધે યા-આંચેસે આતે હેં, તો કેહતી હે, ઇન દોનોં જાનીબ-સેબી રાહ ન હુંગી, ઇસલીયે કે ઇસને અપને સીનેમેં મુજકે રખ્યા હે.

સુ-૨-તુલ મુદક.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ.

તમા-રકલ લજ એ-યદે હિલ મુલકો, વ-હોવા અલા
 કુલ્લે શય-ઇન કદીર, નીલ-લજ ખ-સ-કલ મવતા વલ
 હયાતા લે યગલો વકુમ ઐયે-કુમ અહ-સનો અ-મ-લા,
 વ-હોવલ અઝીઝલ ગપુ-રલ લજ ખ-લ-કા સખયા સમા-વાતીન
 તીયાકા. મા-તરા શી ખલ્લાર રહમાને મિન તફા-વોતીન, ફરજે-ઇલ
 ખ-સ-રા, હલ તરા મિન કુતુર. સુખર જેઇલ ખ-સ-રા કર ર-તયને
 યન કસેમ ઇત્તય-કલ ખ-સ-રા ખાસે-અંવ વહોવા હસીર. વ
 લ-કદ ઐયન-તસ સમા-અદ ફુ-યા ખે મસા-ખીહા વ જા-અલ-નાહા
 રજુમલ લીશ શયા-તીને વ-આતદ-ના લહુમ અખખસ સધર. વલીલ
 લજના ક-ફ-ર ખે રખેહીમ અખમો જહન-તમા વ-ખેચ-સલ મસીર.
 ઇજા ઉલ્લકુ શીહા સમેઉ લદા શહી-કંવ વહીયા તકુર. તકાદો તમૈયઝો
 મીનલ ગયઝ, કુલ્લમા ઉલ્લકીયા શીહા ફવ-જુન સખા લહુમ ખ-ઝ
 નતોહા અલમ યાતી-કુમ નજર, કાલુ ળલા કદ જાખાના નજર,
 ફકજ જખના વ-કુસના મા નઝ ઝ-ઝલાહો મિન શય-ઇન ઇન
 અન-તુમ ઇલા ફી દલાલીન-કખીર, વ-કાલુ લવ કુના નસ-મઓ
 અવ નાઅ-કેલો માકુના શી અસહા-ખીસ સધર. ઇત્તલ લજના
 યખ-શવના રખ-અહુમ ખીલ ગયખે લહુમ મગફે-રતુવ વ
 અજ-રન કખીર. વાખા-સીરર કવ-ઝકુમ અ-વીજ-હર ખીહી, ઇન

નહુ અલીમુન જે-મનીસ સુદર. અલા યાઅ-લમો મન ખ-લ-કા
 વ-હોવલ લનીપુલ ખખીર. હોવલ લજી જાઆલા લકો-મુલ અરદા
 જલુલન ફમથુ શી મનાકે-મેહા વ-કુલુ મિર રીઝ-ખીહી, વ ધલય
 હીન તુથુર અ અમીન-તુમ મન ફાસ સમાએ અંય અખ-સેહા
 જે-કોમુલ અરદા ફ-ઈમ હીયા તમુર. અમ અમીન-તુમ મન
 હીસ સમાએ અંય યુર સેલા અલય-કુમ હામેના. ફ-સ-તાઅ-લ
 મુના કયદા નજર. વ-લ-કદ. કજ-જાલ લજીના મિન કખ
 હીમ ફ-કયદા કાના નકીર. અ-વ-લમ યજન ધલત તયરે ફવ
 કહુમ સાફફ-તીવ વ-યક-મેદના, મા યુમ-સેકો હુના ધલ લર
 રહમાનો, ધન-નહુ જે-કુલે શય-ધન ખસીર. અમ્મન હાજલ
 લજી હોવા જુન-કુલ લકુમ યન સોરો-કુમ મિનહુ નિર રહમાને
 ધનીલ કાફે-રના ધલા શી ગુરર, અમ્મન હાજલ લજી યરજેકો
 કુમ ધન અમ-સકા રીઝ-કહુ. ખલ લજીજુ ફી ઉતુ-વીવ વ
 નોજુર. અ-ફ-મંય યમશી મુકીખ-ખન અલા વજ-હેહી અહદા
 અમ્મય યમશી સવી-યન અલા સિરાતીમ ગુરનકીમ, કુલ હોવલ
 લજી અનશા અકુમ વ જાઆલા લ-કો-મુલ સગઆ વલ અપસારા
 વલ અફયે-દતા. કલી-લમ ગા તશ-કોરન. કુલ હો-વલ
 લજી જ-ર આ કુમ ફીલ અરદે વ ધલય-હે તોહ-શરન.
 વ યકુલુના મતા હાજલ વાઅદો ધન કુન-તુમ સાદે-કીન, કુલ
 ધન ન-મલ ધલમો ધન દલ્લાહે વ ધન-નમા અના અના નજરમ
 મુખીન, ફલમ્મા ર અવહો જુલ-ફનન સીઅત વુજુહુલ લજીના
 ફ-ફ-ર વ ફીલા હાજલ લજી કુન-તુમ ખીહી તદ-હકીન. કુલ અ
 ર અય-તુમ ધન અહ લ-ક-ની યલાહો વ મમ મધ-આ અવ રહે
 મના ફમંય યોજીલ કાફેરીના મિન અમ્મખીન અલીમ, કુલ હોવર

રહમાનો આમન્ના ખીલી વ અ-લયહે તવક કલના ફ-સ-તાઅ-લ
 મુના મન હોવા ફી દલાલીમ મુખીન. કુલ અ-ર અય-તુમ ઇન
 અસ-મહા માઉ-કુમ ગવ-રન ફમંય યાતી-કુમ ખેમા-ઇમ મઇન.

ફઝાયેલે સુ-ર યે રહમાન.

હદીસે શરીફમે હ, કે હર ચીઝકી એક જીનત હે. ઓર
 કુરઆન મજીદકી જીનત સુરયે રહમાન હે, ઇસ સુરતકો તસખીરે
 આમકે વાસ્તે ઇસ તરફ પરહતે હે, કે જબ આફતાબ વુલુ હો,
 ઓર નમાઝ પરહની દુરસ્ત હો-જવે, ઇસ વકત ઇસકી તરફ મોહ
 કરકે યે સુરત પરહે, ઓર હર આયત “ફમે અઇયે આલાયે”
 પર ઇસકી તરફ ઉંગલીસે ઇશારા કરે, ઓર ચાલીસ રોજ બનિયતે
 ઝકાત પરહલે, શીર હર રોજ એકબાર પરહે. ઓર અમર ન-હોસકે
 તો સીઈ તીનબાર “ફમે અઇયે આલાયે રખ્મે-કામા તોકજ જ્ઞમાન”
 પરહલે, ઓર મરઝે ચેચક (સીતલા) કે લીયે એક મંડા
 ઇસ તરફ બનાતે હે, કે જબ ચેચક ઝાહીર હો, તો એક નીલા દોર
 લેકર સુરત પરહે. ઓર હર “ફમે અઇયે આલાયે રખ્મે-કામા
 તોકજ જ્ઞમાન” આયત પર એક ગીરફ દેવે, ઓર ઇસપર કુંકે.
 ઓર દોરા અચ્ચેક ગલેમે બાધ દેવે.

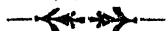
સુ-ર-યે રહમાન.

ખિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અર રહમાન; અલ્લ-મલ કુરઆન. ખ-લ-કલ ધનસાન. અલ
લ મહુલ યયાન, અશ શમસો વલ ક-મ-રો ખે-હુસ-યાન, વન નજમે
વશ શ-જ-રો યસ-જોદાન, વસ સમાઆ ર-કે-અહા, વ વ-દ-અલ
મીઝાન. અહા તત-ગવ ફીલ મીઝાન. વ-આકી-મુલ વઝના ખિલ
કિસતે વલા તુખ-સેરલ મીઝાન. વલ અરદા વ-દ-અહા લીલ અનામ
ફીહા હાકે-હતુંવ વન નખલો જાતુલ અક-મામ, વલ હખ્ખો જુલ
અફસે વર રય-હાન. ફખે અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેયાન
ખ-લ-કલ ધનસાના મિન સલ સાલીન કલ ફખ્ખાર. વ ખ-લ-કલ
જાનના મીમ મારેજમ મિન નાર. ફખે અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા
તોકજ-જેયાન. રખ્ખુલ મશરે-કયતે વ રખ્ખુલ મગરે-અયન, ફખે
અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેયાન, મ-ર જલ બહ-રયતે
યલ તકે-આન, યયના-હોમા બર જખુલ લા યખ-જેઆન, ફખે અખ
યે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ જેયાન. યખ-રોજો મીન હોમલ
લુલુઓ વલ મરજન, ફખે અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જે
યાન. વ-લ-હુલ જવારીલ મુન-શઆતો ફીલ બહરે કલ આલામ
ફખે અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેયાન. કુલ્લો મન અલય
હા ફાન, વ યખકા વજ-હો રખ્ખેકા જુલ જલાલે વલ ઇક-
રામ, ફખે અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેયાન, યસ અલોહ
મન ફીસ સમા-વાતે વલ અરદે, કુલ્લો યવ-મીન હોવા ફી શાન.
ફખે અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ-જેયાન. સનફ-રોજો લકુમ
અખયો-ફસ સ-ક-હાન, ફખે અખયે આલાયે રખ્ખે-કોમા તોકજ

જેવાન. યા માથા-શરલ છતને વજ્ર ઇતરે ઇનીસ તતા-તુમ અન તન
 પુણુ મીન અકતા-રીસ સમાવાતે વલ અરદે ફન પુણુ, લા તન-પુણુના
 ઇલા બે-મુલતાન, ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન
 યુર સલો અ-લમ-કોમા શોવા-ગુમ મિન નારીવઃ વ નોહા-સુન ફલા
 તન તસે-રાન. ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. ફ
 ઇ-જન શક-કતીસ સમાઓ ફ-કાનત વર દતન કદ-દેહાન. ફમે
 અછયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન, ફ યવમા ઇજલ લા
 યુસ-અલો અન જન-ખીહી ઇન-સુવ વલા જન, ફમે અછયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન, યો-અ-ર-પુલ મુજરે-મુના બે સીમાહુમ
 ફ-યુ-ખજે ખીન નવાસી વલ અક-દામ, ફમે અછયે આલાયે રખમે
 કોમા તોકજ જેવાન. હાજેહી જહન-નમુલ લતી ચોકજ-જેમે
 બેહલ મુજરે-મુન, યતુ-પૂના બય-નહા વ બયના હમીમીન આન
 ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ જેવાન. વલે-મન ખાફા
 મકામા રખખીહી જન-નતાન. ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેવાન. જયા-તા અફનાન, ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેવાન. ફી-હીમા અયનાને તજફી-યાન. ફમે અછયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. ફી-હીમા મીન કુદસે ફાફે-હતીન ઝવ
 જન, ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. મુન તકે-ઇના
 અલા ફારોશીન બતાયે-નોહા મીન ઇલ તબ-રકીન, વ જનલ જન
 નતય-ને દાન. ફમે અછયે આલાયે રખમે કોમા તોકજ-જેવાન. ફી
 હીનના કાસેરા-તુન તરદે લમ યત-મીસ હુનના ઇન-સુન કબ-હહુમ
 વલા જન. ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેવાન. કા-અબા
 હુન-નલ યાકુનો વલ મરજન. ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેવાન, હલ જયા-હલ એહસાને ઇલ-લલ એહસાન. ફમે,

અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા તોકજ-જેખાન, વ મિનદુ-નેહેમા જન
 નતાન, ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા તોકજ-જેખાન, મુદ હામ
 મતાન, ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા તોકજ-જેખાન, શી-હીમા
 અય-નાને નદ દા-ખ-તાન, ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા
 તોકજ-જેખાન. ફી હીમા ફાકે-હતુંવ વ નખ-લુંવ વ રમ્માન,
 ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા તોકજ-જેખાન, શી હીમા ખયરા
 તુન હીસાન. ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા તોકજ-જેખાન, હુરન
 મકસુ-રાતુન. ફીલ ખિયામ, ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા
 તોકજ-જેખાન, લમ યત-મીસ હુનના ધન-સુન કખ-લહુમ
 વલા જન, ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા તોકજ-જેખાન,
 મુત તકે-ધના અલા રફ રફીન ખુદ-રીવ, વ અખ-કરી-ધન હીસાન,
 ફમે અમ્મયે આલાયે રગ્ગમે-કોમા તોકજ-જેખાન, તખા-ર કસમે
 રગ્ગમેકા જીલ જલાલે વલ ધકરામ.

ફવાયેદે સુ-ર-યે મુઝૂમ્મીલ.

તમનાયે દીક્ષી ઝાહીરી ઓર ખાતીનીકે લીયે, ઇસ સુરતકો
 હર રોજ ડા બાર પરહે, ઓર નહો-સકે, તો ગ્યારા બાર પરહ
 લીયા કરે, ઓર તરતીખ ઇસ સુરતકે પરહનેકી રક્ષા હાજતકે લીયે
 યે હે, કે (૧૦૦) સો દક્ષાદુરદ શરીફ, ઓર એક બાર સુ-ર-યે અલ-હમ્દ
 પરહ-કર એક બાર યે સુરત પરહે. ઇસ તરેહ ગ્યારા બાર પ્રે
 કરે, ઓર તીન રોજ પરહ-કર. ઝકાત દે, બાદ એક ચીક્ષા વારતે
 હર મકસદકે પરહે. ઓર એક અમલ મુબર-રીખ સુરતકા યે હે, કે

જુસ ઔરતકે બચ્ચેકો મસાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર ૪૧ તારકા ધાગા ના-કત ખુદાઇ (કંવારી) લડકીકે હાથકા કાંતા હુવા નીલા રંગવા-કર, અબ્બલ ઔર આખીર દુરદ શરીફ પરહ-કર, એક દફા યે સુરત પરહ-કર, એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમેં દેવે, ઇસી તરેહસે ૪૧ ગીરેહેં દેકર ઉસ ઔરતકે ઔયામે હમલમેં વોહ ગંડા ગલેમેં ઔરતકે ડાલે, ઔર બચ્ચા પચદા હોનેકે બાદ બચ્ચેકે ગલેમેં ડાલે. તો ખુદાકી ઇનાયતસે મહપ્રુજ રહેગા. ઔર ઝાયે નહોગા.

અગર કીસી શખ્સકો કોઇ મુશ્કીલ પેશ આવે, કે ઉસસે બર આના દુસ્વાર હો. તો રોજે પંજશબા (જુમેરાત) કો ગુસલ કરે. ઔર કીસી શખ્સસે બાદ ગુસલકે હમ-કલામ નહો, ઔર મુસલ્લે પર બયેઠ કર, ૩૦ મરતબે સુ-રયે મુઝ્ઝમીલ પરહે, ફીર પાંચ મરતબા વાસ્તે દફા કરને ગલ-બયે નફસકે પરહે. તમામ ઉમર ઉસકો કબી ગલ-બયે નફસ નહોગા.

સુ-રયે મુઝ્ઝમીલ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ.

યા ઐયો-હલ મુઝ્ઝમીલો, કુમીલ લયલા ઇલા કલોલન, નીસ-ફહુ અવીન-કુસ મીનહો કલીલા, અવઝીફ અલય-હે વ-રત તેલીલ ફુરઆના તરતીલા. ઇના સ-નુલકી અલય-કા કવલન સકીલા, ઇના નાશે-અતલ લયલે હીયા અશફ-દો વત-અવ, વ અક-વમે કીલા.

ધનના લોકા શીન નહારે સખ-હન તવીલા, વજ કોરીસ-મા રખ્યેકા
 વ-ત ખત-તલ ધલય-હે તખ-લીલા, રખ્યુલ મજ-રેકે વલ મગ-રેખે
 લા ધલાહા ધલાહુ ફત તખેજ-હો વકીલા, વસ-ખેર અલા મા-યકુ-લુના
 વહ-ખેર હુમ હજ-રન જમીલા. વ-જરની વલ મોકજ-જેખીના ઉલીન
 નાખ-મને વ મહ-હેલ હુમ કલીલા. ધના લલય-ના અનકા-લંવ વ
 જહી-મંવ, વ તઆ-મન જ ગુરસ-તીવ વ અખ-ખન અલીમા; યવમા
 તર જોપુલ અરદો વલ જીઆલો વ કા-નતીલ જીઆલો કસી-ખમે
 મહીલા. ધના અર સલના ધલય-કુમ રસુલા, જાહે-હન અલય-કુમ
 કમા અર સલના ધલા શીર અવના રસુલા, ફ-અસા શીર અવ-તુર
 રસુલા, ફઆ ખજના-હો અખ-જંવ વખીલા. ફ-કયફ તત-તકુના
 ધન કફર તુમ યવ-મંય યજ અલુલ વીલ-દાના શીખા. નીરસમાઓ
 મુન-ફતેરન ખીહી, કાના વાઅ-દોહુ-મફ-ઉલા. ધના હાજેહી તજકે
 રતુન ફ-મન શા-અત ત-ખ-ખ ધલા રખખીહી સખીલા. ધના રખ-ખકા
 યાઅ-જમો અન-નકા તકુમો અદના મીન સોલો-સી-યલ લયલે વ
 નીસ-ફહુ વ સોલો-સ-હુ વ તાએ-ફતુમ મીનલ-લજના માઅક,
 વલાહો યોકફ-દેરલ લયલા વન નહાર, અલેમા અલ લન
 તોહસુ-હો ફતાખા અલય-કુમ ફક-રકિ મા તયરસરા મીનલ ફરઆન,
 અલેમા અન સ-ય-કુનો મીન-કુમ મરદા, વઆ-ખરના યદરે ખુના
 શીલ અરદે યખ-તગુના મિન ફહ-લીલાહે, વઆ-ખરના યોકા-તેલુના
 શી સખીલીલાહે, ફક-રકિ મા તયરસરા મીનહો, વ આકી-મુસ સલાતા
 વઆ-તુઝ ઝકાતા વ અકરે ફલાહા કરદન હ-સ-ના, વમા તોકફ-
 દેમુ લે અન ફાસેકુમ મીન ખય-રીન તજેદુ-હો ધન દલાહે હોવા ખય-
 રંવ, વ આ-ઝમા અજરા. વસ-તગ શીરફહ, ધન-નલાહા ગકુ-રર રહીમ.

ક્રાએલે કસી-દયે ગૌસીયા.

યે કસીદા હઝરત પીર શાહ અબદુલ કાદર જીવાની રહ, કા હે, જો આપને હાલને જન્મજાતમેં જમાને ગૌહર ફીશાંસે ફરમાયા થા, ઇસકા બહોતસી ખાસીયતેં હેં. મુખ-સર યહાં લીખ્ખી ગઇ હેં.

૧. જો કોઈ હરરોજ ઇસે ૧૧ મરતમે પરહે, વોહ મકબુલે ખારગાહે ઇલાહી હો.

૨. જો ઇસકા વીર્દ કરે, હાફિઝા કવી હો, ઝોર જો સુને યા પરહે વોહ યાદ રહે.

૩. ઇસ્તેદાદે ઇલમીકી તરકકી હો.

૪. જીસ મકસદકે વારતે ચાલીસ રોજ પરહે, ચીલા ન ગુજરે કે ઇસકા મકસદ હાસીલ હો,

૫. ઇસકો અપને પાસ રખમે, યા હરરોજ તીન દે પરહે. અગર પરહના ન જનતા હો, તો મુતે. ઝોર એતેકાદ દુરસ્ત રખમે, ખુદા ગાહે, તો મહબુમે સુખદાનીકો ખાતમેં દેમે, ઝોર ઉમરા ઝોર ખાદશાહકા મકબુલ હો.

૬. જીસ નિયત ઝોર કરદસે પરહે, કામયામ હો, લેધીન એતેકાદ સર્ત હે. શુર કરનેસે પેહલે કુછ શીરીની પર ફાતેહા હઝરતકી દેવે, ઝોર પરહનેસે પેહલે ચે દુરદ શરીફ પરહે. ઇસકે બાદ કસીદેકી તીલાવત કરે. વોહ.

દુરદ શરીફ ચે હે.

મિસમિલા ફિર રહમા નિર રહીમ. અલા-હુમ્મા . સલે અલા

મોહન-મદીવ, વ અલા આલે મોહન-મદીન, માઅદે-નીલ જુદે વલ
ક-ર-મ. મનખે ધલ ધલમે વલ હીલમે વલ હી-ક-મે વ-ખારેક વસલીમ.

કસીદા ગૌસીયા.

સકાનીલ હુખો કાસા-તીલ વિસાલી,
ક કુલતો લે ખમ-રતી નહવી તઆલી.
સઅત વ મશત લે નહવી શી કુહસીન,
ક-હિમતો ખે સુક-રતી ખય-નલ મવાલી.
ક કુલતો લે સાયે-રીલ અઃ-તાખે લુમ્મુ,
ખે-હાલી વદ-ખુલુ અન-તુમ રિગ્ગલી,
વ હમ્મુ વશ-રખુ અન-તુમ જુતુદી,
ક-સાકીલ કવમે ખિલ-વાશી મલાલી.
શરખ-તુમ કુદ-લતા મિન ખાઅદે સુકરી,
વલા નિલ-તુમ ઉલુવી વત તિસાલી.
મકા-મોકો-મુલ ઉલા જમ-અવ વ-લાકીન,
મકામી ફવ-કકુમ મા ઝાલા આલી.
અના શી હદ-રતીન તકરીખે વહદી,
યોસર રેફાની વ હસખી જુલ જલાલી.
અનલ બાઝીયો અશ-હખો કુલ્લે કાય-ખીન,
વમન જ શીર રીજ-લેઅતી મિસાલી.
કસાની ખિલ-અતન ખે-તિરાઝે અઝ-મીન,
વ તવજ-જની ખે-તીજ નીલ કમાલી.
લ અત લા-અ-ની અલા સીર રીન કદીમીન,
વ કલ લ-દ-ની વ આતાની સુવાલી.

વ વલ્લાની વ અલલ અકતાએ જમ-અન,
 ફ હુકમી નાફે-ગુન શી કુલ્લે હાલી.
 વલવ અલ-કયતો સિરરી શી બિહારીન.
 લ સારલ કુલ્લો ગવ-રન ફી ઝવાલી.
 વલવ અલ-કયતો સીરરી શી જીઆબીન,
 લ હુક-કત વખ-તફત બય-નર રિમાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા નારીન,
 લ ખ-મ-દત વન તફત મિન સીરરે હાલી.
 વ લવ અલ-કયતો સીરરી ફવકા મય-તીન,
 લ કામા એ કુદ-રતીલ મવલા તઆલી.
 વમા મિનહા શુહુરન અવ દુહુરન,
 તમુરરો વ તન-કદી ઇલ્લા અતાલી.
 વ તુખ-ખેરોની ખેમા યાતી વ યજરી,
 વ તોઅ-લીમની ફ અક-સેર અન જુદાલી.
 મુરીદી હીમ વ તીખ વશ-તહ વ ગબી,
 વ ઇફ-અલો મા-નશાઓ ફલ ઇસમે આલી.
 મુરીદી લા તખફ અલાહો રખખી,
 અતાની રીફ--અતન નીલ-તુલ મનાલી.
 તુખીલી ફીસ સમાયે વલ અરદે દુકત,
 વ સાફિ--થુસ સઆ--દતે કદ બદાલી.
 ખીલા--દુલા--હે મુલકી તહતા હુકમી,
 વ વકતી કબલા કલખી કદ સકાલી
 નઝર-તો ઇલા બિલા-દીલાહે જમ-અન,
 ફ-ખર દ-લ-તીન અલા હુકમીત તેસાલી.

વ કુશ્વો વગી-ધલ લહુ કદ-મુવ વ ઇત્રી,
 અલા ક-દ-મીન નખી બદરીલ કમાલી.
 મુરીદી લા તખદ વાસીન ક ઇત્રી,
 અઝમુન કાતે-લુન ઇન-દલ કિતાલી.
 દરસ-તુલ ઇલમો હતા સીરતો કુત-બન,
 વ નિલ-તુલ સાઅદ મીન મવલલ મવાલી.
 કમન શી અવલીયા ઇલાહે મિસલી.
 વ મન શીલ ઇલમે વત તસરીફે હાલી,
 અનલ હસનીયો વલ મખ-દાઅ મકામી,
 વ અકદમી અલા ઉતુ-કીર રીગલી.
 વ અબદુલ કાદરીલ મશહુરો ઇરામી,
 વ જદદી સાહેબુલ અય-નીલ કમાલી.
 અનલ જલી મોહૈ-ઇદ દીને ઇસમી.
 વ આલામી અલા રાસીલ અખાલી.

અસનાદે અહદ નામા.

પયગંબર સલ, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો
 સારી ઉમરમેં એક મરતએ પઠહે, અલખતા ખુદા યાહે સાથ
 હમાનકે જાવે, ઓર હરકે બેહશતી હેનેકા મેં જામીન હું, ઓર
 જામર રહી. કેહતે હેં, કે હજરતસે સુના હે, કે આદમીકે બદનમેં
 ત્રીન હજર ખીમારીયાં ખુદાએ તઆલાને પયદા કી હેં, એક હજર
 ખીમારીયોકો હકીમ જનતે હેં, ઓર દવા કરતે હેં, ઓરુદો હજર
 ખીમારીયોકો કોઇ નહીં જનતા, જો કોઇ શખ્સ ઇસ અહદ નામેકો
 અપને પાસ રખે, ખુદાએ તઆલા ઉસકો ઉત ત્રીન હજર ખીમારી

યૌસે નીગાહ રખ્યે, ઓર અબુ-ખકર રહી, કેહને હેં, કે મેને
 હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્યે.
 તો સાંપોસે, ઓર બીજીઓસે અમનમેં રહે, ઓર જાદુ ઉસપર
 કારગર નહોવે, ઓર ઝમાન બદ ગોચોંકી બંદ હો-ગયે, ઓર
 અગર ઇસકો લીખકર. ઓર પાનીસે ઘેકર. કીસી દર્દમેંકો પીલાવે
 તો શિક્ષા પાવે, ઓર હઝરત ખાતુને જનત ફરમાતી હે, કે
 મેને હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઈ ઇસ અહદ નામેકો શરી લાવે,
 હાજત ઉસકી બર આવે, ઓર ઇરકો મુશ્ક ઓર ઝાફરાનસે
 લીખ્યે. ઓર મેંદકે પાનીમેં ઘેકર તીન દીન સુખોહકો કીસીકો
 પીલાવે, ઉસ્સે ફહમ ઓર અકલ ઝીયાદા હો, જો કુછ સુને યાદ
 રખ્યે, ઓર જો કે યાદ હો, વોહ ફરામોશ નહો, ઓર અમીરલ
 મોમેનીન ફરમાતે હેં, કે મેને હઝરતસે સુના હે, કે જો કોઈ ઇસકો
 પરહે. ઓર મુરદોંકો બખશે, તો કબર ઉસકી મશરૂકસે મગરેખ તક
 ફરરાખ ઓર પુર નુર હોવે, ઓર અગર ઇસકો મુરદેકી કબરમેં
 સીરહાનેકી તરફ તાકમેં રખ્યે. તો ઉસ મુરદેકો સાત પયગંબરોંકા
 સવાબ મીલે, ઓર સવાલ મુનકીર નકીરકા ઉસપર આસાન હોવે.
 ઓર હક તઆલા ઉસકે લાખ ગજ દાહનેસે, ઓર ચાલીસ હજર
 બાંચેસે, ઓર ચાલીસ હજર સરસે, ઓર ચાલીસ હજર પાઉંસે
 અન્નબ દુર કરે. ઓર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર ન-સકે. ઓર ઇસ અહદ નામેકી હક તઆલાને એક સુરત
 બનાઇ હે, કે કબરમેં પાસ રહે. ઓર જખ-મુરદા કયામતકો કબ્રસે
 ઉઠે. તો ચે ફરિશ્તા બનકર સામને આવે, ઓર હુલા બેહિસ્તકા
 લાકર પેહના-દે, ઓર પુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે,
 અય મોમીન, નેરે સાથ અહદ નામા હે, તો ખુશ હો. કે તુને

દુનિયામેં હરરોજ ઇસકો પરદા હે, આજ ઇસ અહદકો મેં
વક્ષા કતા હું. તાજ સરપર રખ, ઓર જામા બેહિસ્તકા પહેન,
ઓર ખુરાક પર સવાર હો, ઓર બે-હિસાબ ઓર બે-અજબ
બેહિસ્તમેં જા. ઓર જીસકી તુ શકાયત કરે ઉસે બખશું. જબ
ઉસ શખ્સકો ઇસ તરેહસે ખલકત કયામતકી દેગે, કે મોહ ઉસકા
ચાંધવી રાતકે ચાંદકા-સા હે, ઓર અયસા સામાન હે, ગુલ મચાવે
કે કોનસા પવગંબર હે, યા કોઇ સોદ્દીક ખુઝુર્મવાર હે, કે અયસી
ખુઝુર્મીસે આતા હે, ફરિશ્તા નિગેડખાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે જે
પવગંબર નહીં હે. બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહંગદ સલ. હા હે.
દુનિયામેં અહદ નામા અપને સાથ રખતા થા. ઓર ઉસકા જે
તુર ઓર બરકત હે, જબ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી. ઓર
કહેગી. કે છતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસ કે અહદ
નામેસે ગાશીલ રહે, ઓર અબ પશેમાન હોતે હું, વોહ અહદ
નામયે મોઅજ-ઝમ જે હે.

અહદ નામા.

ખિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમા-વાતે વલ અરદે, આલેમુલ ગયમે
વક્ષા શહા-દતે હોવર રહમા તુર રહીમ, અલ્લા-હુમ્મા છત્રી આ-હદો
ઇ-લયકા શી હાજે--હીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અત્રી અશહદો અન લા
ઇ-લાહા હલ્લા અનતા વહ-દહુ. લા શરીકા લકા, વ અશહદો અત્રા
મોહમ મદન અબ-દોકા વ રસુલોકા, ફલા ત-કેલની છત્રા નફસી,
વ છત્રકા છન ત-કેલની છલા નફસી, તોકર-રખની દલશ શરરે,

વ તોખા-ઐદની મીનલ ખયર, વ ઇત્રી લા અત-તકેલો, ઇલા યે
રહ-મતેકા ફજ-અલ લી, ઇન-દકા અહ-દન તવફ-ફય તહુ, ઇલા
યવમીલ કીયામા; ઇન-નકા લા તુખલે-ટુલ મીઆદ. વ સલ લલાહો
તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી મોહમ મહીવ, વ આલીહી વ અસહા-
બીહી અજ-મઇન. બેહ રહ-મતેકા અર હમર રાહે-મીન.

અસનાદે દુઆએ સુરયાની.

પુઝુર્ગાને દીન, ઇરશાદ ફરમાતે હેં, કે યે દુઆ નજદીક
પાક રખ્સુલ ઇજ્જતકે બહોત મકબુલ હે, એર ઇસકો પરહનેકી
બહોત તરકીમેં હેં, લેકીન કેઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે ચાલીસ
રોજ તક બા-વુઝ બાદ અજ નમાઝે સુબોહકે યા બાદ અજ
નમાઝે ઇશાકે તીન બાર, યા પાંચ બાર પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહો
તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી, એર ઇસ દુઆકા વીર્દ રખનેસે
કીસીકા મોહતાજ ન-હોગા, એર ઉસકે રોજગારમેં બરકત હોગી.
એર અલ્લાહ તઆલાકી પુશતુદી હાસીલ કરનેકા જરીબા હોગા,
યેહ દુઆ પરહનેકે અબ્વલ એર આખીર દુરદ શરીફ તીન, યા
પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહે. પુદાવંદ કરીમ તમામ દીનદાર
બાઇઓંકા નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીખ કરે. આમીન, સુમ્મા
આમીન, વેહ દુઆયે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

દુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.

અનલ મવજુદો ફત-લુખની તજેદ-ની,
ફદન તત-લુખ સીવાઈ લમ તજેદ-ની.

મેં હું મવજુદ સખ મુઝ પાસ આઝો,
મુઝે શાહ રગ સેબી નઝદીક પાઝો.
જો મેરે ગયેરકી રખ્ખો તલખ તુમ,
તો નહીં પાઝો મુઝે જીસ જાપે જાઝો.

અનલ મવજુદો લા તકસુદ સીવાઈ,
કસીરલ ખલકે ફત-લુખની તજેદ-ની.

તુઝહારા યા ઇબાદી મેં હું મકસુદ,
ન જુઝો મુઝ ખીન કોઈ ઝોર મવજુદ.
મેં સરજન-હાર હું યે સખ ખલકકા,
જીસે ચાહું કરું એક પલમેં નાખુદ.

અનર રખ્ખુલ લજી યખશા અજાબી,
જમી-હલ ખલકે ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં અય બંદે ઇસમ રખતા હું કહહાર,
કરે મેરે ગઝબસે કુલ યે સંસાર,

અલો દીન રાત મુઝ શાહકે હુઝમ પર,
જો ચાહતો હો ખલાસી મેરે દરબાર.

અનલ મલે-કુલ મોહય-મેનો જલ્લા કદરી,
અઝી-મુલ મુલકે ફત-લુખની તજ્જેદ-ની.

તુમહારા મેં હમેશા હું કદર હાં,
અગર બસતીમેં હો યા દર ખીયાળાં.
બડી હે બહોત મેરી બાદશાહી.
પકડ ખેંચું મેં શાહોંકા ગીરેબાં.

અનલ માઅબુદો લા તાઅબુદ સીવાઈ,
અનલ જખ્ખારો ફત-લુખની તજ્જેદ-ની.

સચ્ચા માઅબુદ મુઝ ખુઝો અય ઉખ્ખાદ,
ન હરગીઝ ગયેર મેરેકી કરો યાદ.
મેં ગાલીબ હું મેરા સખપર હુકમ હે,
રખ્ખું ગમગીં કીસે રખ્ખું કીસે શાદ.

અના લીલ અબદે અર-હમે મીન અખીહે,
વ મીન અબ-તય હે ફત-લુખની તજ્જેદ-ની.

કરેં ઇતના રહમ તુમ ઉપર આપ,
ન અયસા કર સકે બાઈ વ માં-આપ.

ખબર હું રીઝકકી આપર ઘણો રોજ,
કરું ખીમાર પુરસી જળ ચઢહે તાપ.

તજેદ-ની વાહેદન સ-મ-દન અઝીમન,
કસીફલ ખીરરે ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં જાતોં જાત હું આપહી અકેલા,
ન રખતા હું કોઇ ખાદીમ ન ચેલા.
કરું એહસાન મેં હર હર ફરદ પર,
ન દેખું કોન પેહલા કોન પીછલા.

તજેદ-ની મુસ-તગાસન લી મુગી-સન,
અનલ કહહારો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે આઝો સબ મુઝ પાસ ફર્યાદ,
અગર તુમપર કરે કોઇ ઝુલ્મો બેદાદ.
કરું મઝલુમકી મેં દસ્ત-ગીરી,
ઉમદું દોઝતે ઝાલીમકો બરખાદ.

વ અર-હમો મીન ઇલાહી મન અસાની,
બે-જહલીમ મીનહો ફત-લુખની તજેદ-ની.

કરું આસી ઉપર મેં રહમ ફીલકાલ,
ન હું વાઝેદા ઉસે પરસું વ યા કાલ.

મેરી રહમતકે હેં માઅમુર દરીયા,
કહું નૌમીદ ના હોવે ચે જુહ-હાલ.

તજેદ-ની ફી સવા-દીલ લયલે અબદી,
કરીઅમ મીનકા ફત-લુઅની તજેદ-ની.

અય અંદે તુમ ઉઠો પીછલી પહેર રાત,
કરો ઉસ વક્તમેં મુઝસે મુનાજાત.
તુમહી પાએગે મુઝકો અહોત નઝદીક,
સુનુંગા મેં તુમહારી પ્યારી વોહ આત.

તજેદ-ની રાહે-મન અર-રર રઉફત,
બે-કુલલીન ખલકે ફત-લુઅની તજેદ-ની.

અય અંદે નામ હે મેરા સો રહમા,
સુખ્હો ઓર શામ સય મેરે હેં મેહમાં.
અની આદમ પરીદે જાનવર કો,
મેવાફીક હાલકે પહોચાઉં સામાં.

તજેદ-ની વાસેઅલ લીલ ખલકે ગયરી,
અનલ મજકુરો ફત-લુઅની તજેદ-ની.

કરમ મેરા ખલાયેક પર હે ખીસયાર,
ગરીબોં આજીઝોંકા મેં સચ્ચા ચાર.

કરો મેરા છકર હરદમ હમેશા,
જો સોતે હો યા ખયડે હો જો હુશીયાર.

તજેદ-ની શી સુણુ-દેકા હીના તદઉ,
વ હીના તકુમો ફત-લુખની તજેદ-ની.

તુમહી સીજદે મને જાતાં પછાડો,
ખડે હોકર હજારાં આહ મારો.
દુઆ કિસ વક્તમેં હોવેગી મકબુલ;
તુમ અપને કામ દો જગમેં સંવારો.

મજલ્લ લહ-ફાનો નાદાની કઝી-મન,
અકુલ લખખયક ફત-લુખની તજેદ-ની.

અગર ગમમીં પુકારે તુઝપે અંદોહ,
કે અય મવલા કીયા હે ગમને અબોહ.
કહું લખખેક હાં હાઝીર ખડા હું,
ઉડાદું દરદો ગમકે વોહ ખડે કોહ.

મજલ્લ મુદ તરરો કાલા લા તરાની,
ન-ઝરતો મલય-હે ફત લુખની તજેદ-ની.

જો આવે ગમ-ઝદા મુઝ પાસ નાગાહ,
કે મારે બે-કરારીસે વોહ એક આહ.

કરે ઉસપર નીગાહ લુટેા કરમકી,
છુડાવે બંદે ગમસે ખોલ દું રાહ.

અ-તારેફે મયં યોગી-મુલ ખલકા ગયરી,
સરીયુલ અખજે ફત-લુખની તજેદ-ની,

ખલકકી કોન પુરે મુઝ ખીના આસ,
રહે દીન રાત યું મૈજુદ તુઝ પાસ.
જહનમ આગસે દેવે ખલાસી,
સુંધાવે બેહીસ્તકે દુલોંકી ખુશ આસ.

અ-તારેફે મુન-કેજન ગયરી સરીયન,
મીનલ હ-લ-કાતે ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદો કોન હે તુમકો જો આહાવે,
ન પાઓ ગયેર મેરે હલાકીસે છુડાવે.
ન પાઓ ગયેર મેરે કોઇ દો જહાંમે,
કે મુશકીલકે વકત અંદર કામ આવે.

અ-તારેફે મયં-યકુલ લીશ-શયયે ગયરી,
યકુન ફ ય-કુનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

હે અયસા કોન ખલકમેં કરન-હાર,
કરે એક હાસે આલમકો ઇજાર.

મેં કાઢીર હું બડી કુદરત હે મેરી,
નહીં મેરે મીસલ ઝીનહાર ઝીનહાર.

અ-તારેફા સાતે-રલ લીલ અયએ ગયરી,
અનસ સત-તારે ફત-લુખની તજેદ-ની.

બડા સત્તાર હું મેં આલે-મુલ ગયેબ,
છુપાતા હું ઝનો મરદોંકે કુલ અયેબ,
અગર આહતે હો ખુખી યા ધખાદી,
તો કીસકે અયેબ મત ખોલો ખીલા રયેબ.

ફતન તાખા તુખતો અશય-હે અખદી,
અનત તખાએ ફત-લુખની તજેદ-ની.

કરો તુમ યાદ હરદમ રોજે મીસાક,
રહો ઇસ અહદ પર તુમ કોમ ઉશશાક,
મેરી રહમત જો હે સાબિક ગઝબ પર,
કરો ઇસ તઓર તુમ તહસીને અખલાક.

વ મમ મીસલી ફ અયના યકુનો મીસલી,
વ લયસા યકુનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

કહો હે કોન જગમેં મુઝ જયસા શાહ.
કહીં ફેખી હે અયસી આલી દરગાહ.

હુવા નહીં મુઝ મિસલ કેઘ ન હોગા,
હેં લાખોં નામ મેરે હું એક અલાહ.

હલુમ્મા ધલૈયા લા તકસુદ સીવાઈ,
અનલ મકસુદો ફત-લુખની તજ્જેદ-ની,

અગર ચાહતે હો અય ખંદો શરફ તુમ,
તો ચલે આઝો શીતાબી મુઝ તરફ તુમ,
કરો શુકરા-નયે નેઅમત દીલોસે,
ન બોલો ગયેર સેતી એક હરફ તુમ.

અ-તજ-કારો લય લતન ના-દયતા સીરરન,
અલમ અસમાકા ફત-લુખની તજ્જેદ-ની.

દુઆ માંગો અય ખંદો તુમ સુખ-હો શામ,
છુપે જાહીર મુઝે ફરમાઝો સખ કામ.
ખજા-યેન હેં મેરે માઅમુર બરખુર,
સબી મતલબકો પહોંચાઈ સરંજામ.

ફલા યુનજી-કા યા અબ્બા સીવાઈ,
મીનન નીરાને ફત-લુખની તજ્જેદ-ની,

અય ખંદો સો રહે કયું ઉઠો જાગ,
હે આઝે દોજખોંકી સખત તર આગ.

જાંસે ચાહું ઉસે બખશું ખલાસી,
ન મેરે ગયેર કે લાગે વહાં લાગ.

વ લયસા યમત્રે-કુલશીર દવસા ગયરી,
અનર રઝઝાકો ફત-લુખની તજેદ-ની.

નહીં કોઈ ગની કોઈ કલંદર,
જો તુમકો મેહલ દેવે બેલીસ્ત અંદર.
મે હું રઝઝાકે મુતલક યા ધખાદી,
ફઝલસે હું કુસરો હુરો કૌસર.

અ-હલ શીલ ખલકે મંચ-મોઅતીજજી-બન,
સીવાઈ લયસા ફત-લુખની તજેદ-ની,

ખલકમેં કોન અયસા હે કે બે રંજ,
ગરીબોં પર લુટાવે યે જરો ગંજ.
યે મેરી જુદો બખશીશકી સીફત હે,
લુટાનેમેં કઈ ના સાત ના પંજ.

અ-તારેફા સાતે-રલલીજ જનબે ગયરી,
અનલ ગફફારો ફત-લુખની તજેદ-ની.

આયા હે જગતમેં કોઈ મુઝસા ગફફાર,
ગુલામોંકે ગુનાહ બખશે જો લક બાર.

મેં બખશીશ યાર હું જીનો બશરકા,
વલે મુશરીક ન-બખશુંગા મેં જીનહાર,

સ અગ-ફેરો લીલ ઇબાદે વ લા ઉબાલી,
ગદા-તલ હશરે ફત-લુખની તજેદ-ની.

બખશ ડાલું કરોડોં મેં ગુનાહોં,
હશરકે દીન મળોંકો હું પનાહોં.
ન કોઈ બર સકે ઇસ જાએ પર દમ,
ન કોઈ વહોં કર સકે ઉસ વક્ત નાહોં.

વ અક-રમો મંય-ચોરીદો બિલાહિસાખીન,
અનલ વહ-હાખો ફત-લુખની તજેદ-ની,

જીસે ચાહુ ઉસે હું બહોત તાઅ-ઝીમ,
ખજાને બે અદદ બખશું જરો સીમ.
મેં હું વહહાખ મેરા લુલ્હ હે આમ,
બે કેહતા હું હરફ અજ રાહે તફ્દીમ.

ફ-અજ જોજની વ લમ તર-કતતો મીસલી,
વ લસતો તરાહો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે કર તુ મુઝસે આશનાઇ,
ઉસીસે પાયેગા ઇઝ-ઝત બડાઈ.

નહીં મેરે મીસલ દોનોં જહાંમેં;
કળીલા નહીં મુઝે ના બાપ માર્ધ.

વ અક-રેમો મંય યતુમો ધલૈયા ખૈદન,
લીયલ ઇક-રામો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે ખૈદ મેરા રખ તુ દીલમાં,
કરં સખ સખતીયાં તેરી મેં આસાં,
કરમ મેરા હે સારે ખલક પર આમ,
અબસ રખતા હે કયું ખાતીર પરેશાં.

લીયત આલાઓ વન નેઅમાઓ ધનદી,
લીયલ ખયરાતો ફત-લુખની તજેદ-ની,

બખશના નેઅ-મતોંકા હે મેરા કામ,
મેં સારે ખલકે દેતા હું ધનઆમ.
મેરી ખયરાત હે જરી હમેશા,
મેરે મોહતાજ હેં બસ ખાસ ઓર આમ.

લીયદ દુન્યા વ-મા શીહા જમીઅન,
લીયલ મ-લ-કુતો ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં હું અલાહ ઓર સખ મેરે હેં બંદે,
ગડે મુઝ સાલકે હર મુલક ઝંડે.

મેરે દરબાર ખીન તુમ કહી ન જાઓ,
નહો તુમ ચાર આંખો સાથ જાએ.

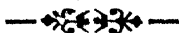
અ-તારેકો મલ-લહુ ઇસ-મુન ક ઇસમી,
અનર રહ-માનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેરા હે નામ સખ નામોસે બેદતર,
મુઝે લાયેક હેં સખ અવસાફ બેદતર
મેં હું રહમાન સખકો બખશતા હું,
ગદાકો નાન ઓર શાહોંકો અફસર.

અ નહાહ હુલલજી લા શયયા મીસલી,
અનદ દેયાનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં અલાહ બે મિસ્લ હું મીસ્લસે પાક,
મીલાહું મુદ-દલકો ખાક દર ખાક,
મેં હું હાકીમ અલાહ હુકમ સખપર
મેરે મહકુમ હેં યે અરઝો અફલાક.

અનલ મલે-કુલ મુલુકો વફ્લો મુલ-કીન,
લીયલ મીરાસો ફત-લુખની તજેદ-ની.

ય સખ મુલતાં મેરે નાયેખાં હેં,
અગર હેં હાઝીરાં યા ગાયેખાં હેં.

મેરી દરગાહકે જરૂબ-કશ હેં,
અગરચે અપને ધરકે સાહેબાં હેં.

અના અફ-નદ દુહુરા વ કબલા કબલીન,
વ પાઅ-દલ પાઅદેફત-લુખની તજ્જેદ-ની.

ફનાકી જામ ખલક કિપર ચલે આવ,
તબી ઉડ જાગેં સખ જંગલ નદી નાવ.
રહે આકી હમારી . પાદશાહી,
અરે ધન ગાફીલોંકો કોઇ સમઝાવ.

અનલ વહલામોયા અમદી સરી-અન,
વ ફીયલ અહદે ફત-લુખની તજ્જેદ-ની.

શીતાબી તારીઓંકો હું મેં મનલુખ,
વફાયે અહદ મેરા ફેઅલ હે ખુખ,
મેરે અવસાફ જો તુમકો સુનાવે,
ચેહી લોહો કલમમેં સખ હેં મકતુખ.

અનલ ફરદુલ મુદખ-ખેરો ફવકા અરશી,
ખેલત તકલીફે ફત-લુખની તજ્જેદ-ની.

કાયા હું ખલકી મેં આપ તકદીર,
હેં મેરે હુકમસે તકદીમો તાખીર.

ਅਸ਼ਸੇ ਕਰੀ ਲਗ ਮੇਰਾ ਭੁਕਮ ਛੇ,
ਕਰੇਂ ਐਕ ਆਨਮੇਂ ਖੰਨਹੋ ਤਗਧ-ਧੁਰ.

ਅਨਰ ਰਘੁਲ ਲਭ ਲਾ ਭੁਲਮਾ ਖੰਨਹੀ,
ਵਲਸਤੋ ਉਧੁਰੇ ਕਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਨੇਦ-ਨੀ.

ਮੇਂ ਰਘੁਲ ਆਲਮੀਂ ਛੁੰ ਭੁਲਮਸੇ ਦੁਰ,
ਕਰੇਂ ਮੇਂ ਭਾਲੀਮੋਕਾ ਘਾਰੇ ਰਨਧੁਰ,
ਸਫਾ ਮਝਲੁਮਕੀ ਸੁਨਤਾ ਛੁੰ ਕਰਿਆਂ.
ਗਰੀਘੀ ਆਭੀ ਛੇ ਸੁਭਕੋ ਮਨਭੁਰ.

ਘਲਕ-ਤੋ ਮੋਛਮ-ਮਛਨ ਨੁਰਨ ਕਈ-ਮਨ,
ਲਭੁਲ ਧੁਸਰਾ ਕਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਨੇਦ-ਨੀ.

ਮੋਛਮਛ ਮੁਸਤਫਾ ਛੇਂ ਜਾਤਕੇ ਨੁਰ,
ਨਹੀਂ ਐਕ ਆਨ ਵੋਛ ਮੁਝ ਕੁਧੰਸੇ ਦੁਰ.
ਭੀਯਾ ਉਨਕੇ ਸਘਘ ਧੇ ਸਘ ਭਫੁਰਾ,
ਮੇਂ ਛੁੰ ਨਾਭੀਰ ਵਾਹੀ ਮੇਰੇ ਛੇਂ ਮਭੁਰ.

ਵਧਸ-ਛੋਛੀਛ ਘਲਾ-ਧੇਕੇ ਧਵਮਾਛਛ.ਰੀਨ,
ਘੋਸਛ ਛੋਛੀਛ ਕਤ-ਲੁਘਨੀ ਤਨੇਦ-ਨੀ.

ਮੋਛਮਛ ਮੁਸਤਫਾ ਰੋਛੇ ਕਥਾਮਤ,
ਕਰੇਂਯੇ ਭੁਮਲਾ ਆਲਮਕੀ ਰਾਛਾਮਤ.
ਵੋਛੀ ਮਛਧੁਘ ਮੇਰਾ ਯੇ ਸੁਘਾ ਵ ਸ਼ਕ,
ਕਰੇਂਯਾ ਉਸਕੋ ਰਾਛੀ ਯੇ ਨੀਛਾਮਤ.

ઝમી-મયે હદી-યતુલ મુસ્લેમીન.

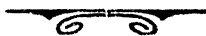
—યાને—

ઝરરીયાતે દીન,

દુઆયે ગંજુલ અશી.

ખિસ મિદલા હિર રહમા નિર રહીમ.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મક્કે-કીલ	કુદુસ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-ઝીલ	જબ્બાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નર	રહિ-શીર	રહીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગફુરીર	રહીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કરીમીલ	હકીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કવીઇલ	વહી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	લતીફીલ	ખબીર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નસ	સ-મ-દીલ	મા-અ-ખુદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગફુરીલ	વદુદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	વકીલીલ	રશીદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નર	રકીબીલ	હરીઝ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	દાએમીલ	કાએમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મોહ-ઇલ	મોમીત.

લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હૈઇલ	કૈયુમ.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખાલે-કીલ	બારી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલીઇલ	અઝીમ.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	વાહે-દીત્ર	અહદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મોઅ-મેનીલ	મોહમ-મેન.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	હખીખીશ	શહીદ.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	હલીમીત્ર	કરીમ.
લા ઇત્રાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	અવ-વત્રીલ	કદીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અવ-વલીલ	આખેર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ઝાહેરે વલ	ખાતેન.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	કખીરીલ	મુ-ત-આલ.
લા ઇલાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	કાઝી-ઇલ	હાજન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	રહમા-નીર	રહીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	રખિલ અરશીલ	અઝીમ.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-ના	રખિલચલ	આલા.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખુરહા-નીસ	સુલતાન.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સમી-ઇલ	ખસીર.
લા ઇત્રાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	વાહે-દીલ	કહહાર.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	અલી-મીલ	હકીમ.
લા ઇત્રાહા	ઇત્ર	લલાહો	સુખહા-નલ	સતતા-રીલ	મક્રકાર.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	રહમા-નીદ	દયાન.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા નલ	કખી-રીલ	અકબર.
લા ઇત્રાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલીમીલ	અલ્લામ.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નસ	શાશીલ	કારી.
લા ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા નસ	અઝી-મીલ	બાકી.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નસ	સ-મ-દીલ	અહદ.
લા ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-ના	રખ્ખીલ અરદે વસ	સમા-વાત.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-ના	ખાલે-કીલ મખલુ-કાત.	
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-ના	મન ખ-લ-કલ લયલા	વન-નહાર.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખાલે-કીર	રઝઝાક.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	ફતતા-હીલ	અલીમ.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-ઝીલ	ગની.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગઝરીશ શકુર.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-મીલ અલીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ મુદકે વલ મ-લ-કુત.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ ઇઝઝતે વલ અઝ-મતે.	
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ હય-ખતે વલ કુદ-રતે.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	હલ-કિવિયાયે વલ જખ-રત	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નસ	સતતા તારીલ અઝીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	આલે-મીલ	ગયખ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હમી-દીલ	મહદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હકી-મીલ	કદીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કાદે-રીસ	સતતાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નસ	સમી-ઇલ	અલીમ.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગની-ઇલ	અઝીમ.
લા ઇલાહા	ઇલિ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલા-મીસ	સલામ.

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ મલે-મીન	નસીર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગની-ઈર	રહ-માન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કખી-રીલ	હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ વલી-ઈલિ	હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નસ સાયુ-રીસ	સતતાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ખાલે-કીન	નુર
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગની-ઈલ	મોઅ-જેઝ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કાદે-લીશ	શકુર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગનીઇલ	કદીમ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના જલ જલાલીલ	મુખીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ખાલે-સીલ	મુખ-લેસ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નસ સાદે-કીલ	વાઅદ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ હકકીલ	મુખીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા ના જલ કુવ્વતીલ	મતીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કવી-ઈલ	અઝીઝ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ હંઈલ-લજ	લા-યમુત.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ અલા-મીલ	ગુયુઅ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નસ સતતા-રીલ	હુયુઅ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ ગુદરા-નીલ	મુસ્ત-આન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ રખ્ખીલ	આ-લ-મીન.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નર રહમા-નીસ	સતત ર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નર રહી મીલ	ગફદાર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ અઝીઝીલ	વહહાઅ.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કાદે-રીલ	મુક-તદેર.
લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના જલ ગુદરા નીલ હલીમ.	

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ મલે-કીલ મુલક.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ બારી-ઇલ મુસવેર.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ અઝીઝીલ જખ્યાર.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ જખ્યારીલ મુ-ત કખ્યેર.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા નલ્લાહો અમ્મા યસે-કુન.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કુદ્દુ-સીસ સુખખુહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના રખીલ મલા-યે-ક-તે.
 વર રહ.

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના જલ આલાયે વન-નમાયે.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ મલે-કીલ મકસુદ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ હનના-નીલ મન-નાન.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો આ-દમે સફી-યુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો તુહુન નજ-યુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો ઇબ્રાહીમે ખલી-લુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો ઇસમાઇલે જખી-હુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો મુસા કલી-મુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો દાઉદે ખલી-ફતુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો ઇસા રહુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો મોહમ્મ મદુર રસુ-લુલાહ.

વ સલ લલાહો અલા ખયરે ખલ-કીહી, વ તુરે અરશીહી, અફ
 હલીલ અખીયાયે વલ મુર સલીન, હખી-ખેના વ સૈયેદેના, વ સ-ન
 દેના, વ શરીયેના વ મવલાના મોહમ્મ મદીવ, વ અલા આલીહી.
 વ અસહા-ખીહી અજ-મઇન, ખે રહ-મતેકા યા અર-હમર રાહે-મીન.

ખુલા-સયે અસનાહે દુઆયે

ગંગુલ અર્શી.

બાદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે ગંગુલ અર્શી, અયસી ચીઝ નહીં, કે જસકો કોઈ ન જાનતા હો. ફઝાઈલ ઇસકે બેહદ હેં, યે વોહ ગૌહરે શમ-યિરાગ હે. કે જસકે અહતા પર તવસે દીલ રૌશન હો-જતા હે, ઝોર ઇસકા પદને-વાત્તા દા-મને મુરાદકો માલા-માલ કરહેતા હે, ઇસમેં ખુલાવંદ જલ-શાનહુકી તાઅરીફ હે. ઝોર ઇસકી મદદ, ઝોર તાઅરીફમેં અગર સારી જહાંકે દરખત કલમ ખનેં, ઝોર સારે દરીયા સિપાહી હોં, ઝોર જમી ઇન્સો જીન, ઝોર મલાયિક, અબ્દુલ-આબ્દા લીખતે રહેં, તોબી એક હરફ તાઅરીફકા હક અદા ન હો-સકે,

યે દુઆ બાદ અજ નમાઝે ફજર, બા-વુજુ એક વકત જુરર પરહે, ઇસકા જીયાદા ખુલાસા હમારી કિતાબ તોહ-ફતુલ મુશતાક, નામકી છપી હે, ઇસમેં લીખ્યા હુવા હે, તો ઇસકો મંગવા-કર દેખના, કીમત ચાર આને હેં.

ઈસલામી બારા મહીનેકે નામ ઝોર ઉનકે ફઝાયેલ,

૧ મોહર્રમ, ૨ સફર, ૩ રબીઉલ અવ્વલ, ૪ રબીઉલ આ-

ખીર, ૫ જમાદીઉલ અવ્વલ, ૬ જમાદીઉલ આખીર, ૭ રજબ.

૮ શામખાન, ૯ રમઝાન, ૧૦ શબ્વાલ, ૧૧ જીકદ, ૧૨ જીહજ.

૧ મોહરર મુલ હરામ—યાને અરબમેં ઝમાને જાહેલીયત-મેંબી જીહાલ વ કીતાબકો હરામ જાનતે થે, ઓર ઇમતીદાયે સને હીજરી ઇસ મહીનેસે હે. કયું કે હઝરત મોહમ્મદ સલ, ને હીજરતકા ઇરાદા ઇસ મહીનેસે ફરમાયા થા,

ઇસ મહીનેકી દસવાં તારીખ ગહોત ખુઝુર્ગ હે, કયું કે ઉસી તારીખકો હઝરત ઇમામ હુસેન રહી, શહીદ હુયે, તારીખ ૯ ઓર ૧૦ વીકે રોઝે રખના સવાબે અઝીમ હે, ઓર ઉન રોઝોંકા ઇફતાર રોઝદારોંકો કરાનાબી અજરે અઝીમ હે, યાને દસ હજર ફરીસ્તોંકી ઇઆદતકા, ઓર દસ હજર હાજ્યોંકા, ઓર દસ હજર શહીદોંકા, સવાબ હાસીલ હોતા હે.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે રહમાન પરહે.

સ-ફ-ફ મુઝફ-ફર-યે નામ ઇસ લીયે રખ્યા ગયા, કે બાઝે અરબ અપની જાંયે સુકુનત ખાલી કરકે અન્ને જતે થે, ઓર મોસીમે ખીઝાંબી થી.

તા. ૨૭ કે બાદ શમે દો-શંબાકો ચાં હઝરત સલ, ને હઝરત સીદ્દીક રહી; કે હમરાહ મહીનેકી હીજરત ફરમાઇ, ઓર ત્રીન રોજ તક, ગારે સુરમેં રેહકર. ચહાર શંબાકી શામકો મહીનેકો રવાના હુયે, ઇસીયે આખીરી ચહર શંબા (ખુધ) કો મુસલમાન ખુશી કરતે હે.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે યાસીન પરહે.

૩ રખીઉલ અવ્વલ—યે નામ મુકરર કરનેકે વક્ત, શુર ફસલ રખીકા થા. ઇસીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી બારહવીં તારીખ દો-શંબાકે રોજ વીલાદત હઝરત મોહમ્મદ સલ, કી હુઇ, ઓર ઉસી તારીખ વફાતબી હુઇ.

યે મહીનિકા ચાંદ દેખકર સુરયે મુળદેલા પરહે.

૪ રખીઉલ આખીર—ઇસ માહકા નામ મુકરર કરતે વક્ત
ઇસલે રખીકા આખીર થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

યે મહીના હઝરત પીરાન પીર સાહેબકા કેહલાતા હે. ઓર
તા. ૧૦ વીંકી શબકો અમરહવી. ઓર તા. ૧૭ વીંકા સતરવી,
કી-જાતી હે.

યે મહીનિકા ચાંદ દેખકર, સુરતુલ મુલક (તખારક) પરહે.

૫ જમાદીઉલ અવ્વલ—ઇસ મહીનિકી ખખતીદામેં સરદીકા
મોસીમ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેમેં કોઇલી અમલીયાત પરહના નીહાયત ફાયેદા
અખ્શતા હે. ઇસ મહીનિકા ચાંદ દેખકર, શમે અવ્વલમેં બીસ રક-
આત નમાઝે નશીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ, અલ્લ હમ્દકે, સુરયે
કુલહો વલ્લાહ, બારા ભરતમે પરહે. બકા સવાબ હે.

૬ જમાદી-ઉલ આખીર—ઇસ મહીનિકી આખીરમેં મોસીમે
અરફ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનિકા ચાંદ દેખકર, અસહાબે કીરામ, બારા રકઆત
નમાઝ પરહતે થે, ઓર આખીરકે દસ રોઝે રખતે થે.

ઇસ મહીનિકા ચાંદ દેખકર. સુરયે મુહર્રર પરહે.

૭ રજ-ખુલ—સુરજખખ—યે મહીના મોઅઝઝમ હોતેકે બાએસ
અહલે અરબ ઇસકો શહરલ્લા કેહતે થે, ઓર તાઝીમ કરતે થે,
ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા. કે જન્નતમેં એક નેહર હે,
ઉસકો રજખ કેહતે હે. ઉસકા પાની દુધસે બીયાલ સુફ હે.

ઔર શેહદસે જીયાદા મીઠા છે. પસ જો કોઈ ઇસ મહીનેમે' રોઝે રખયેગા, તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો ઉસ નેહરકા પાની પીલાયેગા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, હઝરત સલ, હાથ ઉઠાકર ચે દુઆ પરહતે થે. 'અલ્લા હુમ્મા બારેક લના શી શહરા રજમ, વ શાઅ-બાન વ રમદાન"

ઇસ મહીનેકી તા. ૨૬ કો આં હઝરત સલ, કો, મેઅરાજ હુઘ, ઇસ રાતકી ઇબાદત, રોઝા, નમાઝ મકબુલ છે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે હા, મીમ, અયેન, સીન, કાફ, પરહે.

૮ શાઅબ્બાનુલ મોઅઝ-ઝમ-ખુજૂર્ગી ઇસ માહકી નીહાયત છે. ખુદાવંદે આલમ અપને બંદોં પર રીજક વ-ગયરા ઔર તમામી ઉમુરાતે આલમ જુદા જુદા મુકરર હોતે હે. ઇસલીયે ચે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી તા. ૧૪ વીંકી શમકો શમ બરાત છે. ઔર સોનેવાલા ઇસ નેઅમતસે મહઝમ રેહતા છે. તા. ૧૪ ઔર તા. ૧૫ કા રોઝા રખના બેહતર છે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે સાદ પરહે.

૯ રમઝાનુલ મુબારક—ચે મહીના માખુજ હે રમઝસે. જીસકી માએની જલ્લનેદી હોતી છે. ચે નામ મુકરર કરતે વક્ત ઝમાના ગરમીકા થા, ઔર ઇસ મહીનેકી બરકતસે બંદેગાને ખુદાકે ગુનાહ જલ્લ જાતે હે, ઔર રોજ કુશાદા હોતી છે, ઇસકો માહે સીયામ-બી કેહતે હે.

ઇસ મહીનેકી સરદારી સમ મહીનોં પર છે, ઇસ મહીનેકે રોઝે ફરઝ હે, ૨૭ વીં શમકો શમે કદર હોતી છે. ઉસ રાતકી ઇબાદત બહોત અજરે અઝીમ રખતી છે કુરઆન શરીફબી ઇમ્મી માહમે' નાઝીલ હુવા.

૧૦ શાળાલુલ મુકર્મ—શાળાલુલે માથને ઉઠાને ઓર મોકુફ કરને કે હેં. ક્યુંકે અરખકે બાશીદે ઇસ મહીનેમેં સયરે શીકાર કરતે થે, ઓર મકાનસે બાહર જાયા કરતે થે, ઇસલીયે થે નામ, યાને ખુશીકા મહીના હુવા. તા. ૧ લી કો, ઇદ મુબારક હે.

ઇસ મહીનેકી દુસરી તારીખસે છે રોઝે રખના અફઝલ હેં. હર રોઝેકા સવાખ હજર રોઝોં કે સવાખ બરાખર હે, ઓર ફર માયા રસુલ સત્ર, ને કે, છે રોઝે રખનેવાલા ઇસ સાલમેં જો કોઈ મરજવે, તો શહીદકા રત્યા પાવે,

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે ફતેહ પરહે.

૧૧ જી-ક-હ-તુલ હુરામ—યાને બયેઠને વાલા. અહલે અરખ ઇસ મહીનેમેં જીદાલ ઓર કીતાલસે બાઝ રેહતે થે. ઓર ધરોમેં આરામ લેતે થે.

ઇસ મહીનેમેં હર જુમઆકો, ચાર રકઆત નમાઝે નશીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે ૨૧, બાર સુરયે. કુદ્દો વસ્લાહ પરહે. તો સવાખ હજ, ઓર ઉમરાકા હોતા હે. ઓર દો શંબેકા રોઝા રખનાબી અફઝલ હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે તુન પરહે.

જી-હ-જ-તુલ હુરામ—એક બાર હજ કરના. ઓર સાલ, ઉસપર કામીલ હોતા હે. ગોયા થે માહ સાહેબે સાલ હે.

અરફેકાં રોઝા યાને તા. ૯ હજકે રોજકા રોઝા રખનેસે એક બર-સકે ગુનાહ બખશે જતે હેં, તા. ૧૦ વીકો યાને ઇદકે રોઝ, સદકા મીસકીનોંકો દેના, સવાખે હજ, ઓર ઉમરાકે બરાખર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર મુ-રતુલ હજર પરહે.

બય'ન ગુનાહે સગીરા વ કબીરા.

મુસલમાનો, અથ ગોશ દીલસે મુનના ચાહીયે, કે જયસે
અરકાન ઇસલામકે બજલાને ફરજ હેં, ગુનાહોંસે દુર રેહનાબી ફરજ
હે, ગુનાહ બાજે કબીરા યાને બડે, ઉનકે કરનેસે અજામ હોગા,
અગર તૌબા ન-કરે, ઓર બાજે સગીરા હેં, ઉસકે કરનેસેબી
અજામ હોગા, પર થોડા. અથ ગુનાહે કબીરાકા બયાન કરતા હું.
શીર્ક ખુદાસે કરના; યતીમોંકા માલ ખાના, કીસી ઔરતકો ઝુટી
તોહમત ઝીનાકી કરની; દો ચંદ કાશીરોંકે જંગસે ભાગના, શરાબ
પીના, ઝુમ નાહક કરના, અપને તઈં ગય-રોસેં અજાજા જનના,
ખુદાસે ખૌફ ન કરના, હમસાયેકી જોર બેટી પર નઝરે બદ કરના,
ખુદાકી રહમતસે ના-ઉમ્મીદ હોના, કીસીસે વાએદા કરકે ઉસકો વફા
ન કરના, કીસીકી અમાનતમેં ખીયાનત કરના ખુદાકા ફરજ તરક
કરના. “કુરઆને શરીફ” પરહકે જુલ જના, શહાદત (ગવાહી) હકકી
છુપાના, શહાદત ઝુટી દેના, ઝુટ બોલના, ખુસુસન કસમ ઝુટી
ખાના. જસસે કીસીકા માલ, યા જન, યા દુરમત, જતી રહે.
કસમ ખુદાકે નામકે સીવા ઓર કીસીકી ખાના, ઓર સીજદા
કીસીકો સીવા ખુદાકે કરના, જુમઆકી નમાઝ તરક કરના, હમેશા
જમાઅત તરક કરના, સવદા લેતે દેતે કમ તોલના, ઝાલીમોંકી
ખુશામદ કરના, ખ્યાલ ખાના, કઝીયા નાહક ફયસલ કરના બોલ
ચુકાકે પીઝે જખર-દસ્તીસે કમ દેના, લડકોંસે ખુરા કામ કરના,
હયેઝકી હાલતમેં અપની જોર, યા બંદીસે સોહબત કરના, અના

જઢી ગીરાનીસે ખુશી હોના, કીસી ગયેર ઔરતસે ખાસ પીલવત
મેં બથેકના, જનવરોસે, છુઆમ કરના, જુવા યા સદા, ખેલના, કાશીરોંકી
રસમેં પમંદ કરના, તુજીમીકી ખાતોંકા સમ્યા જનના. દાઅવા અપની
છાદત યા તકવાકા કરના; મુરદે-પર પીટના, પુકારકે રોના, ખાતેકા
ખુરા કેહના. નાચ દેખના, બાજેંસે સુનના, છાદત લાગોંકે દીખના
નેકા કરના. કીસીકે ઘરમેં બે-ખજાન ચલે જતા, કીસીકી મથખરી
કરકે બે-હુરત કરના, ગુનાહ ઇનકે સીવા ઔર બહોત હેં, ગરજ
સખ ગુનાહોસે દુર રહે. ઔર તૌખા કરતા રહે. હદીસે શરીફમેં
આયા હે, કે મુસલ-માન વોહ શખસ હે, કે છસકી ઝમાનસે ઔર
લાયસે કીસીકા ઇજા નહો. ઇનસાનકા લાઝીમ હે, ઔર લાયેક યું હે
કે, અપને તઈ લીહાઝ કરકે સખસે ખુરા આપકો જાને; ઔર કીસીકા
ખુરા નજાને. ઔર કીસીકા અથેબ તલાશ ન કરે. પસ બગેર તલા
શકે અગર અથેબ કીસીકા માઅલુમ હો-જાયે, તો નરમીસે ઉસે નસીહત
કરે, લેકીન ફઝીહત ન કરે. ઔર રસવા ન કરે, હક-તઆલા સખકો
નેક અમલકી તવરીક દે.

આમીન.

મઝલ.

(ખનાવનાર-મૌલવી સૈયદ ગુરદીન રીફાઇ, રહ. સાહેબ.)

તેરા જલવા હે નઝરોમેં સમાયા,
છંપર દેખા નઝર તુહી તુ આયા.
મીટાયા હસ્તીયે મોવ-હુમ અપની,
દના હોકર બેકાકા લુલ પાયા.
તસદ્દુક તુઝમે જાન અપ મેરે રહ્યાર,

મુઝે મતલુબસે તુને મીલાયા,
 સરા-સીમા થા હર સુ જીસ્તગુ-મેં,
 બ-ઉજલત કલ્પને મુઝદા સુનાયા,
 નખીકા જસને દેખા રખકા દેખા,
 તજસાયે અહદ અહમદમેં પાયા.
 વોહી હે કસરે તનમેં જલવા-આરા,
 નશાં અગયારકા મુતલક મીટાયા.
 છુપે યે લાખ પરદેમેં જો સાહેબ,
 નીગાહે શૌકને લેકીન દીખાયા.
 તલત-તુફસે મેરે પીરે મુગાંને,
 ખાલા સીરરે વહ-દતકા પીલાયા.
 તુફરે ઇશકે અહમદને સરાસર,
 મુઝે મસ્તાના વ શયદા ખનાયા.
 મુનઝર તુર હે અય તુર હર સુ,
 ઉસીકા તુર હે સખમેં સમાયા.

મુનાઝત.

હાથ ઉઠાયે હેં હમ ઇલતીજકે લીયે,
 હો કુબુલ અય ખુદા મુસતહાકે લીયે.
 બહરે હસનેન હાસીલ હો ઉમ્મીદ દિલ,
 મુશ્મીલ આસાં હો મુશ્મીલ કુશાકે લીયે.

૧

૨

કોઈ ગમગીન ન આલમમેં બાકી રહે,
ખયર હો સખકી ખચરલ-વરાકે લીયે. ૩
હમપે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,
અય ખુદા ચક્મે શાહે હુદા કે લીયે, ૪
એક સહારા ફક્ત તેરી અખશીશકા હે,
કુછ નહીં સાથ રોઝે જઝાકે લીયે, ૫
અક્ષ દે સખ ગુનાહાં તું 'સૈયદ' કેબી,
તેરે મહબુબ ખચરલ-વરાકે લીયે. ૬

યા સાહેબુલ જમાલે વ યા સૈયેદુલ અશર,
મીન વજહે કલ મુનીરો લકદ નવ વરલ કમર.
લા યુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હક કહુ,
બાદ અજ ખુદા ખુઝુર્ગ તુઘ કીરસા મુખ્તેસર.

અલહમ્દો લીલ્લાહ, કે યેહ રીસાલા 'હદીય-તુલ મુસ્લેમીન યાને
ઝરૂરીયાતે દીન.' તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કુબુલ કરે, મકબુલે
રસુલ કરે, જે કોઈ ઈસિકો પરહે, વોહ ઇસ આસી પુર મઆસીકે
હકમેં દુઆયે ખયર કરે, યા ઇલાહી તુફલસે તેરે હખીબકે, ઓર
ઉસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસલમાનોંકો નેક તવરીક
અતા કર, જે હુરમતે સૈયદુલ મુસ્લલીન. વ ખાતેમુન નખીખન, સલ
લલ્લાહો અલય-હે વ સલ્લમ, આમીન, આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

તમામ શુક.

એમ. એસ. અલી કાદરી.

ખુશ ખખર !!

ખુશ ખખર !!!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય ખીજી પણ મળશે. એક ટાડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં ખુદાથી મલકાનાં આતીની યાને કૃપા બેદો તથા તેનાં કવાયેદો છે. કીમત ૦-૧૦-૦

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હજરત પીરને પીર દસ્તગીર. યાને સૈયદ અબ્દુલ-કાદીર જીજાની રહ,ની કરામાનો અને જીંદગીનો એકવાલ છે કીમત ૦-૮-૦.

રમુઝે દીલપસંદ | આ ખંતે કિતાબોમાં હિન્દુ અને ગુજરાતી ગુલઝારે ઝરાફત | જખાનમાં નસીદતરૂપી દુવકાઆ, અને રમુજ ખાખતોથી ભરપુર છે, કીમત દરએકની ૦-૮-૦

કરીશમયે કુદરત—એમાં નસીખ અજમાવવા માટે ફાલનામા, ખાખની તાખીરો, ઇલમે કયાફા વીગેરે કીમત ૦-૫-૦

ખઝમે કબ્વાલી
ખહારે પરસ્તાં
શીરદાસકા ગજરા
સોહાની હરીયાલી
દીલખુશ ગૌહર
બુલેબુલે બંગાલી
નગમયે રહાની

આ સાત જોતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્વાલ અને ઇશિકી ગઝલો, અને નાટકના ઉર તથા ગુજરાતી ચુંટી કાદેજાં ગાયનેઃ દાદરા, હુમરી, કેહરવા, વીગેરે ઉસ્તાદ ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદાંજુદાં છે કીમત દરએકની રૂ. ૦-૫-૦

કિતાબો મલકાનું ટેકાણું.

સૈયદ ખનુમીયાં ખીન સૈયદ અખીરમીયાં કાદરીની કુ
સુાં બીલીમોરા, જલ્લો-સુરત.

